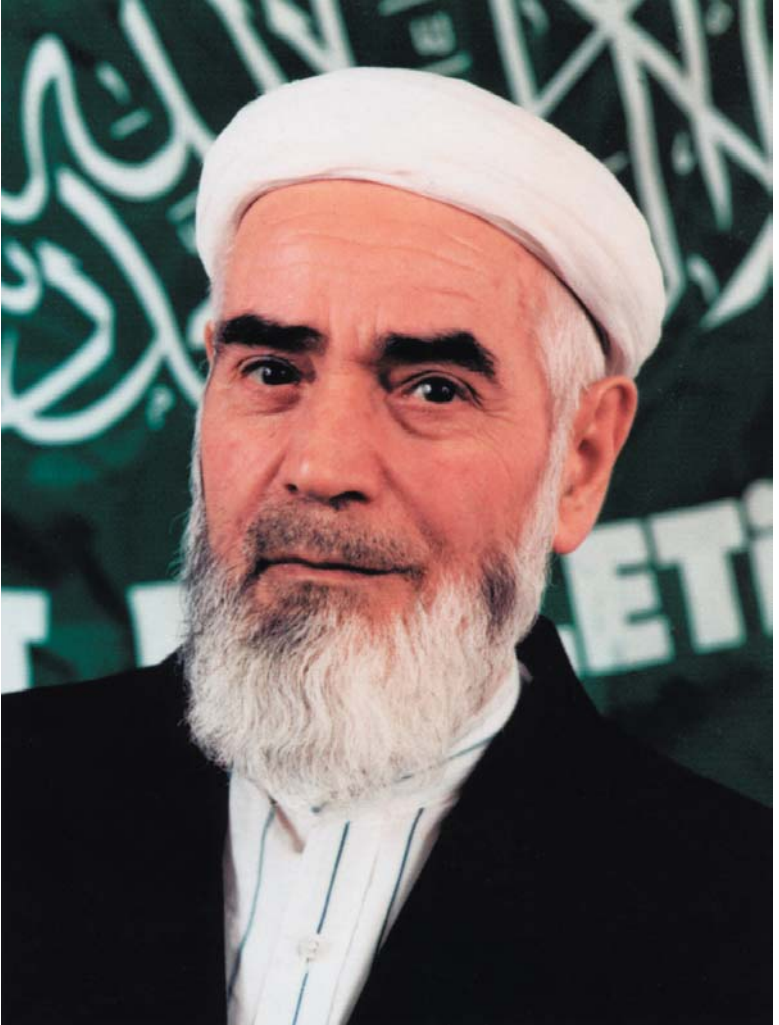

Cemaleddin Hocaoğlu (Kaplan)
Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

beyyineler

4

Hilâfet Devleti

Cemaleddin Hocaoğlu (Kaplan)
Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Beyyineler

4

Hilâfet Devleti

-Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla-

Hilâfet Devleti Yayınıdır

Cemaziyel-Evvel 1418 (Eylül 1997)

-Her hakkı mahfuzdur-

Adres:

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

TH: +49/(0)2217976555-0 Faks: +49/(0)2217976555-0

İÇİNDEKİLER

- Mukaddime -1- / 6
 Mukaddime -2- / 8
 Müslüman ve Terör Yasası / 10
 Ya Echeldir, Ya Ekferdir / 18
 Görünüş Bazen Aldatır!.. / 35
 Kendisinin İdam Kararını Kendisi Vermişti / 42
 İslam Nedir ve Ne Değildir? / 49
 İslam ve Demokrasi / 66
 Dostlar Alış-Verişte Görsün! / 75
 Neces Devlet Reisi Olur mu? / 87
 Ticarete İslam Ahlakı / 99
 Laiklik Müslümanlıkla Asla Bağdaşmaz / 108
 Devletsiz Bir İslam Dini Düşünülemez / 133
 Günümüzün Putları ve Putperestleri / 139
 Kurtuluşun Tek Yolu / 142
 Dindarlara, din ve imana dair hürriyet yok,
 kâfirlerde ise dine imana saldırma var! / 160
 İlim ve Hukuk Dünyasına Açık Mektup / 169
 Suçluyu Bulma ve Hakkı Sahibine İade / 175
 Cemaleddin Hocaoğlu (Kaplan) Kimdir? / 192

MUKADDİME -1-

Âlemlerin Rabb'i olan Allah'a hamd eder, kâinatın Efendisi, O'nun kulu ve Resulü Hz. Muhammed'e ve Onun yolunu ve izini takib eden, âl ve ashabına salât ve selâm olsun! „Kaynak Kur'an, örnek ve önder Peygamber!“ diyerek yola çıkan ve kıyamete kadar gelen insanlara da selam olsun!

13 Ağustos 1983 yılı Barbaros Camii Hareketi'nden itibaren girilen Tebliğ Hareketi'nin takib etmiş olduğu usul ve metodun % 100 doğruluğunu isbatlamak için, çeşitli yayın organlarımızda peyder pey Merhum Halife'miz Cemaleddin Hocaoğlu (Kaplan) Efendi'nin yazıları yayınlanmıştı. Bu yazılar fetva mahiyetinde bütûn dünyaya meydan okurcasına neşredilmişti.

„قل فاتوا برفانکم“ ayet-i kerime mucibince, „Delillerinizi getiriniz!“ denildiği halde, bugüne kadar kimse bu hareketin aleyhinde bir delil getiremedi, yarın da getiremeyeceklerdir.

Neden?

Çünkü Kur'an'ı ele, Peygamber'i öne alarak hareket ettiğinden dolayı kimse sırtını yere getirememiştir.

Daha sonra bu bildirileri ihtiva eden „**Beyyineler 1**“, „**Beyyineler 2 - (İslam Demokrasiyi de, Onun Vazgeçilmez Unsuru olan Partiyi de Reddeder)**“

başlığını alan mecmua 1411 (1991) yılında „İslamî Cemaatler Birliği Yayınları“ olarak neşredildi. Bir de „**Beyyineler 3**“ ve „**Beyyineler 4**“ ismini alan diğer iki mecmua 1414 (1993) yılında ve Beşinci Beyyine „**Hâkimiyyet**“ ismindeki mecmua da yine 1414 (1994) yılında „Anadolu Federe İslam Devleti Yayınları“ olarak neşredilmişti.

Daha sonra da Hicrî 1414 yılının Kadir Gecesi'ne tekabül eden (8 Mart 1994) yılında Hilâfet'in ihya ve ilanı yapılmıştı.

„**Beyyineler 5 - Hâkimiyyet**“ kitabı önemine binaen kitap şeklinde daha öncelerden „Hilâfet Devleti Yayınları“ olarak yeni baskısı yapılmıştı.

Şimdi de „Beyyineler, 1-2-3 ve 4“ mecmualarını kitap halinde „Beyyineler Dizisi“ şeklinde ikinci baskı olarak bastırarak sizlere takdim etmekteyiz.

Hacmi küçük, ama içindeki muhtevası zengin olan bu risaleler yolunu şaşırılmış insanlara bir rehber olacaktır. Bu beyyineleri herkes alıp okuyarak, bilgisini tazeliyecek, sonra da bu beyyinelerden mahrum olan insanlara verecektir!

Çalışmak bizden, muvaffakiyet Rabb'imizdendir!..
Selam Hakk'a tabii olanlara!..

محمد متين

بن جمال الدين مفتي اوغلو (قابلان)

أمير المؤمنين وخليفة المسلمين

23 R. Ahir 1418 (27.08.1997)

MUKADDİME -2-

Hamd ve sena, kâinatın malikine, salât ve selam, kâinatın efendisine ve onu örnek alan âl ve ashabına!..

Biliyor ve inanıyoruz ki:

Dünya hayatına gelişimizin tek bir hikmeti vardır. O da Kur'an'ın beyanıyla Rabb'ülâlemin'e kul olmaktır ve kulluk görevimizi yapmaktır. Dünyada da ahirette de kişinin mutluluğu bu görevi yapmasına bağlıdır; yapanlar mesud, yapmayanlar bedbaht olur!..

Yine biliyor ve inanıyoruz ki:

Kulluk görevinin ölçüsünü din verir. Zira din, vahye dayanır; Allah kanunudur. İnsanoğlunun söz, fiil ve hareketleri hakkında ihtiva ettiği mevzular; yegâne mükemmel, tam, âdil ve yegâne güzel hükümlerdir. Ve beraberinde getirmiş olduğu hükümler her asrın ihtiyacına cevap verecek mahiyettedir.

Ve yine biliyor ve inanıyoruz ki:

Her sistemin kendine göre bir modeli vardır. Mü'minin yabancı bir hükme veya yabancı bir sisteme itaat etmesine asla rıza göstermez; hatta küfür sayar. Bu noktadan hareket ettiğimiz taktirde İslam ne demokrasi ile ve ne de laiklik ve parti sistemi ile bağdaşmaz ve bağdaştırılmasına imkân ve ihtimal de yoktur.

Müslüman şunu da unutmamalıdır ki, İslam'ın kendi modeline göre devleti varsa onu koruma,

yoksa onu kurma her müslümana farzdır.

Buna dair Cemaleddin Hoca'mızın **Ümmet-i Muhammed Gazetesi**'nde zaman zaman neşredilen yazıları vardır.

İşte; elinizdeki bu risalede o yazıların bir kısmını bulacaksınız. Hakk'a tabi olanları selamlarken şu hususu da duyurmak isteriz:

"Yazılar tenkide açıktır. Basın yoluyla olmak şartıyla!.."

*Oku ve okut! Kabul ve tasdik et!..
Hatası varsa, dipde-köşede konuşma!
Basın yoluyla tahlil ve tenkid et!..
Buna gücün yetmiyorsa;
İstediğin âlim ve ârife git!..
Buna da hayır dersin;
Yoktur sende ne ihlas ne meymenet!..*

**Anadolu Federe İslam Devleti
Tebliğ ve İrşad Müşavirliği**

MÜSLÜMAN VE TERÖR YASASI

Önce müslümanı târif edelim:

Müslüman o kimsedir ki;

- a) Akidesiyle,
- b) Amel ve ibadetiyle,
- c) Niyyet ve gayesiyle,
- d) Zühd ve takvasıyla,
- e) Edeb ve hayasıyla,
- f) Tasavvuf ve tarikatıyla,
- g) Anayasası ve bayrağıyla,
- h) Ordusu ve savaşıyla,
- ı) Ferd ve cemaatıyla.

Hep İslam olacaktır; yani Kur'an ne demiş ise, Sünnet nasıl tatbik etmiş ise, icmâ ve ictihad neyi tavsiye etmiş ise hep onu yapacak, emir ve tavsiye edecek; bunlara ters düşen söz, fiil ve hareketlerden ictinab edecek, onları da red ve inkâr edecektir. Bir başka ifade ile; müslüman o kimsedir ki, ona hangi zaviyeden bakarsanız bakın, hangi yönünü incelerseniz inceleyin hep İslam göreceksiniz!..

Akidesi:

Müslümanın akidesi, yani inancı, Kur'an inancıdır; müslüman, Kur'an'ın „İnan!“ dediğine inanır, „İnanma!“ dediğine inanmaz! Yani fikir yapısını Kur'an'a göre tanzim eder...

İşte, imanın altı şartı bunun bir ifadesidir. Mü'min şöyle der:

„Ben; Allah'ın varlığına ve birliğine, meleklerine, kitaplarına, ahiret hayatına, kaza ve kadere inandım ve iman ettim! Bütün bunları dilimle ikrar, kalbimle tasdik ediyorum!..“ der. Bu hususta yazılmış eserler çoktur.

Ve işte İslam'ın amentüsü budur. Kur'an'ın ruhuna da

metnine de uygun olanı budur ve bütün bunlar, Kur'an'ın ayetleriyle sabittir. Herhangi birini inkâr küfürdür; insanı kâfir yapar. Kur'an şöyle der:

„Ey inananlar! Allah'a, O'nun Peygamberi'ne, Peygamberi'ne indirdiği Kitab'a ve daha önce indirdiği kitaba iman ediniz! Kim; Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkâr ederse, o, uzak bir sapıklıkla sapmıştır.“ (Nisa, 136)

„Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Zira Allah, herşeyi bilen ve her işinde hikmetli olandır.“ (İnsan, 30)

İbadet:

Müslümanın ibadeti de Kur'an ibadetidir. Bu mevzudaki emir ve tavsiyelerini Kur'an'dan alır. İslam'ın beş şartı bu mevzuun başında gelir; namaz, oruç, hacc, zekât ve Kelime-i Şehadet getirmek bu cümledendir. Bunlar hep Kur'an ayetlerine dayanır. Bunlardan birini dahi inkâr, insanı dinden çıkarır. Bu babda yazılmış yüzlerce fıkıh kitapları da vardır.

Niyet ve gaye:

Müslüman o kimsedir ki, akide ve ibadetinde maksad ve gayesi, hedef ve niyeti sadece Allah'ın rızasıdır; zikri ve fikri budur ve bundan ibarettir. O, Allah için inanır, Allah için amel eder, Allah için konuşur, Allah için dinler; Allah için çalışır, Allah için harcar, Allah için verir, Allah için alır...

Hülâsa:

Müslüman o kimsedir ki, onun niyeti halis, ameli salihdir. Kur'an şöyle der:

„Doğrusu, kim bütün varlığını Allah'a teslim ederse ve yaptığı iş de güzel olursa, onun ücreti Rabb'isinin indindedir. Üstelik o, ne bir korku duyar ve ne de bir üzüntü!“ (Bakara, 112)

Zühd ve takva:

Müslüman, aynı zamanda zühd ve takva sahibidir. Dünyaya çalışmayı ihmal etmemekle beraber, ona belbağlamaz,

ona haris olmaz. İşte „Zühd“ budur. Takvaya gelince: Müslüman, her hal ve halükârında Allah'tan korkup hayır ve ibadetlerin büyük ve küçüğüne bakmaz; hepsini yapar. Keza; günahların da büyük ve küçüğüne bakmaz, hepsinden sakınır. İşte genel manada „Takva“ budur. Kur'an şöyle der:

„Allah'ın sana verdiğiyle ahiret yurdunu ara; dünyadan da kendi payını unutma! Allah'ın sana ihsan ettiği gibi, sen de ihsanda bulun ve yeryüzünde bozgunculuk yapma! Çünkü Allah, bozgunculuk yapanları sevmez.“ (Kasas, 77)

„... Eğer siz iman edip (takva ehli olarak) gereği gibi Allah'tan sakınırsanız, sizin için büyük bir ecir vardır.“ (Ali İmran, 179)

Edeb ve haya:

Müslüman o kimsedir ki, onda edeb vardır, onda haya vardır. O, Kur'an'ın târif ve beyan ettiği edeb ve hayaya sahiptir. Söz, fiil ve hareketlerinde Kur'an'a dayanır, terbiye ve haya yönünden de Peygamber'i örnek alır.

Müslümana edeb ve terbiye veren Allah'tır. Peygamber (s.a.v.) bir hadisinde şöyle buyurur:

„Beni Rabb'im terbiye etti ve ne de güzel terbiye etti!“ Keza; Peygamber'in ahlakı sorulduğunda, Hz. Aişe (r.a.); **„Onun ahlakı Kur'an ahlakıdır!“** diye cevap vermiştir.

Tasavvuf ve tarikat:

Müslümanın tasavvuf ve tarikatı da Kur'an'ın ruh ve metnine uygundur. Onun takib ettiği yol Kur'an yoludur; sırat-ı müstakim'dir. Kaynağı Kur'an, örneği Peygamber'dir. Gönlü sadık, kalbi temizdir. Allah dostlarını sever ve sayar; yaramazlarını tebliğ ve irşadiyle yarar hale getirmeğe çalışır: Cihadla zikri birleştirir; daima hakkı ve sabrı tavsiye eder ve nihayet sadıklarla beraber olur. Kur'an şöyle der.

„... Onlar hakkı tavsiye ederler, onlar sabrı tavsiye ederler.“ (Asır, 3)

„... **Sadıklarla beraber olunuz!**“ (Tevbe, 119)

Anayasası ve bayrağı:

Müslüman o kimsedir ki, onun anayasası Kur'an, bayrağı Tevhid'dir; değer ölçüsü Allah'ın kitabıdır. Hayatın her şeyini, kanun ve nizamını, emir ve tâlimatını hep Kur'an'dan alır. Yukarıda da görüldüğü üzere, onun akidesi, ibadeti, zühd ve takvası, tarikat ve tasavvufu, günlük ve gecelik işleri, ferd ve cemaat işleri, tâlim ve terbiye işleri, aile ve siyaset işleri, devletinin kuruluş ve icraat işleri, hukuk ve ahlak işleri hep Kur'an anayasasına bağlıdır.

Bayrağı ise, Kelime-i Tevhid'dir yani, Allah'ın birliğinden, Hz. Muhammed'in Peygamberliğinden bahseden „**La ilahe illallah Muhammedün Resulullah**“ yazılı olan bayraktır.

İşte; müslüman ancak böyle bir bayrak altında yaşar ve ancak böyle bir bayrak altında huzur bulur...

Ordusu ve savaşı:

Müslümanın ve müslüman devletin ordusu, Kur'an'ın emri üzere oluşan bir kuruluştur. Her müslüman, bu ilahî ordunun bir eri ve bir neferidir. Ve bu arada yaş bahis mevzuu değildir. Tabir caizse, yediden yetmişe her müslüman askerdir. Görevi ise, hakkı ikame, adaleti tesisdir; hatayı tashih, noksanı ikmaldir; emniyeti sağlama, korkuyu izaledir, canileri ve mütecavizleri tecziyedir; huzur ve sükunu sağlama; cehlin karanlığını giderme; kalbleri ve kafaları Kur'an nuruyla aydınlatma; ve bir kelime ile „İla-i Kelimetullah“dır. Yani, Allah'ın dinini hakim kılıp, yeryüzünde fitne ve fesadın kökünü kurutmadır.

Keza; müslüman o kimsedir ki, onun savaşı, Kur'an hakikatlerini duyurmak için, İslam tebliğatını ulaştırmak için ve dolayısıyla İslam'ın nurunu ve İslam medeniyetini yaymak için ortadaki engelleri bertaraf etmek içindir. Elhasıl: Silaha sarılmanın gayesi; adam öldürmek, mal kaçırmak, toprak kazanmak değil, içteki sükuneti sağlamak, Kur'an'ın tâlimat

ve tebliğatını yapmak ve yaymak üzere ortadaki engelleri kaldırmak için müslümanın savaşı vardır. Bunu da Kur'an emrettiği için, Kur'an'da Allah emrettiği için, yapmadığı taktirde Rabb'isi tarafından sorulacağı için yapar ve yapmalıdır. Kur'an şöyle der:

„Yeryüzünden fitne kalkıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar savaşın! Eğer vazgeçerlerse, artık zulüm yapanlardan başkasına karşı düşmanlık yoktur.“ (Bakara, 193)

„Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanlarınızı ve bunların dışında sizlerin bilmeyip Allah'ın bildiği düşmanları korkutup caydıracaksınız...“ (Enfal, 60)

Ferd ve Cemaatı:

Müslüman o kimsedir ki; onun ferdi de onun cemaatı da İslam'dır; Kur'an'a dayanır; emir ve tâlimatını, kanun ve nizamını tavir ve hareketini İslam'dan alır, Kur'an'dan alır ve nihayet Allah'tan alır. Yani, müslümanın ferdi de cemaatı da ilâhîdir; vahye dayanır. Dolayısıyla müslümanın ferdi de cemaatı da nizamıdır, nizama bağlıdır: Ahlakîdir, hukukîdir; İslam hukukuna bağlıdır...

Müslüman ve Terör Yasası:

Şimdi başa dönelim ve müslümanın terör yasasıyla bir alakası olup olmadığını soralım ve diyelim ki, müslümanın terörle ve terör yasasıyla ne ilgisi vardır? Ve bu, akı kara, karayı ak göstermek değil midir, karanlığı nur, nuru karanlık göstermek değil midir ve nihayet hakkı batıl, batılı hak göstermek değil midir?..

Ve işte müslüman ve işte müslümanın târifi! Müslümanda ve müslümanın tarifinde terörle, anarşi ile en ufak bir şey var mı? Söyleyin ve gösterin bakalım: Müslümanın hangi hali terördür, anarşidir? İmanın şartları mı? İslam'ın şartları

mı? Gayesi ve niyyeti mi? Zühd ve takvası mı? Edeb ve hayası mı? Tasavvuf ve tarikat mı? Kur'an anayasası ve bayrağı mı? Ordusu ve savaşı mı ve nihayet ferd ve cemaati mi?..

Şimdi tekrar söyleyin bakalım ki, müslümanın hangi hali terördür ki, siz kalkacaksınız da ona ceza vereceksiniz? Hem de katillere, canilere vereceğiniz cezayı vereceksiniz? Verirken de kılınız kıpırdamıyacak ve vicdanınız sızlamıyacak! Öyle mi?

Takdir ve tebrik edilmesi gereken bu kişileri terörsit damgasiyle damgalıyacaksınız, ağır işkencelere tabi tutacaksınız, te'dib ve tenkid edeceksiniz ve bütün bunlardan sonra da kendinize yine müslüman diyeceksiniz ve musalla taşında da namazınızı kıldıracaksınız? Öyle mi? Kâinatta böyle bir müslümanlık ve böyle bir din yoktur! Yani insanlara kanun yaptıracaksınız da o kanunlarla Peygamber'i, Şeriat'ı, dini ve Kur'an'ı ve netice itibariyle Allah'ı mahkum edeceksiniz ve cezalandıracaksınız? Hem de kim adına? Bir kendini bilmez adına, bir İslam düşmanı ve bir Allah düşmanı bir fanî adına?!

Ey DGM'nin savcı ve hakimleri! Kendinize gelin de bir düşünün: Şah'ları, Mao'ları, Stalin'leri, Lenin'leri ve daha bilmem kimleri bir düşünün, onların akibetlerini bir düşünün: Onlar da terör kanunları yaptılar ve binlerce insanı mahkum ettiler ve asıp kestiler, nice insanların hayatına kıydılar; nice kadınların dul kalmasına, nice yetimlerin boynu bükük kalmasına ve nice ailelerin sönmesine sebep oldular ve bütün bunları yaparlarken de sizin gibi ahmakları, sizin gibi gafilleri kullandılar ve nihayet kendileri de gitti, onlara uşaklık yapanlar da gitti; M. Kemal da gitti! Ve birgün gelecek siz de gideceksiniz! Ve günümüzün insanı, adı geçenlere ve onlara uşaklık yapanlara nasıl lânet okuyor, tel'in ve takbih ediyorsa yarının insanı da Hübel putuna ve

onun uşaklığını yapan sizin gibilere lanet okuyacak, tel'in ve takbih edecektir! Bunda şüpheniz olmasın!..

Kurtuluşun tek bir yolu vardır. O da tevbekâr olup İslam'a, Şeriat'a dönmektir; Allah ve Peygamber'e ve nihayet, „**İslam Devleti**“ne tabi olmaktır.

Müdafaanâme:

Ey savcı ve hakimler! Sizlere ikaz ve ihtar olmak ve sizlerin mahkum etmek istediğiniz müslümanlar adına aşağıdaki yazıyı dikkatle okumanızı tavsiye ediyorum:

„Ben sizin istediğiniz manada bir kuruluşa bağlı değilim! Ve böyle bir kuruluşa bağlı olmaya tenezzül de etmem, hatta günah sayarım! Zira ben; Allah'a kul, Hz. Muhammed'e ümmetim; anayasam Kur'an, kanunum Şeriat'tır. Bütün mü'minler kardeşimdir ve hepimiz ihya edilen Kur'an devletinin vatandaşıyız. Vatanımız genelde dünya, özelde ise İslam âleminin her parçası ve bu arada Anadolu'dur...

Ve bu, benim inancımın gereğidir. Yani; Allah'a, Kur'an'a ve İslam'a inanmamın bir icabı ve bir şartıdır!..

Binaenaleyh, böyle düşünen bir müslüman, „**Terörist**“ olur mu? Esas terörist, böyle müslümanlara terörist diyenlerdir. Bir başka ifade ile; Esas terörist Allah'ın mülkünde yaşadığı ve O'nun nimetleriyle barındığı halde O'nun gönderdiği Şeriat'ı ve emrettiği „**İslam Devleti**“ni kabul etmeyenlerdir. Ve bunlar aynı zamanda mürtedlerdir, münafıklardır; cenazeleri de kılınmaz. Bunlar murdar olmuş birer laşedir, bir çukura atılırlar!“

Yalan ve yanlışımız varsa işte basın! Cevap verin!..

**"İslam Dini Laik
Rejimle Bağdaşır"
Diyenler
YA ECHELDİR,
YA EKFERDİR**

"LAİKLİK İSLAMLığA AYKIRI DÜŞMEZ

Prof. Dr. Necip Bilge

Kara Ses diye anılan ve Almanya'da dine dayalı bir Federe İslam Devleti kurduğunu bildiren Cemaleddin Kaplan'ın, demokrasiyi ve laikliği kâfirlik diye nitelediği ve böylece laik cumhuriyet karşıtlığı yaptığı gösterilmişti bir televizyon kanalında.

Bu ve buna benzer gösteriler karşısında yayınlanan bazı yazılarda, İslamiyet'te laiklik mümkün mü sorusu sorulmakta ve laik devlet sistemi savunulmaktadır. Aslında doğru olan bu görüşün açıklama biçiminin memleket nüfusunun büyük kesimini oluşturan müslüman halkımızı tatmin edip etmediğini bilemem. Çünkü kültür düzeyi yeterli olmayan kimseler, din bilgini geçinen kişilerin aktardıkları nasrlara (doğmalara) önem verirler ve bunların değişmezliğine inanırlar. İslam'da da dünya işlerini düzenleyen nasrlar çoktur. Bu nedenle, ben İslam'a içtenlikle inanan kimselere, Kur'an ve hadiste yer alan bu nasrlardan laik düşünceğe dayanak olabilecek kanıtlar gösterilmesinin yararlı olacağına inanıyorum.

1- Hz. Muhammed bir hadisinde: „Ben de sizler gibi bir insanım. Size dininizden bir şey söylersem, ona uyun. Dünya işlerini siz daha iyi bilirsiniz. Onu bildiğiniz gibi yapın“ demiştir.

Bu hadisin hurma aşısı münasebetiyle söylendiği belirtilir. Bilindiği gibi Hz. Muhammed'in 50 küsür yıl kaldığı Mekke tarım kenti olmaktan çok, bir ticaret merkeziydi. Peygamber'in sonradan göç ettiği Medine ise, tarıma daha

elverişli idi. Bağ ve bahçeyle uğraşan Medineliler'in hurma çiçeklerine aşılama yaptığını gören Peygamber, „Siz onu yapmasanız da Tanrı sizin rızkınızı verir“ diyerek, aşılmaya gerek olmadığını anlatmak istemiştir. Ancak bir süre sonra halk, ürünlerinin azaldığından şikayet edince, yukarıda anlamı belirtilen sözleri söylemiştir. Bu hadis Aişe, İbn-i Abbas, Enes ve Talha'dan çeşitli biçimde aktarılmışsa da, özü bir ve aynıdır. Hz. Peygamber'in ayrıca „Her yüzyılın bir anlamı ve her yüzyılın bir sözü vardır“ dediği de söylenir. Bu hadisler ve benzerleri din ve dünya işlerinin ayrı ayrı olduğu ve dünyasal işlerin zamana ve koşullara göre yeniden düzenlenebileceğini açıkça göstermektedir.

2- Kur'an ayetlerine bakıldığında orada da laikliğe dayanak olacak bazı hükümlere rastlanır. Gerçekten Rad Suresi'nin 39., bazılarında 38. ya da 40. ayetinin son tümcesinde „Her devrin kitabı vardır“ ibaresi yer alır. Eski yorumcular zamanlarının inanişina uyarak, ibaredeki kitab sözcüğünü lafızdan hareketle Kutsal Kitab anlamına yorumlamış ve Tevrat, Zebur ve İncil'den sonra gelen Kur'an dışında bir kaynak olamayacağı görüşünü savunmuşlar ve Kur'an'daki dünyasal hükümlerin dahi değişmeyeceğini belirtmişlerdir. Kimi yazarlar ise buradaki kitab sözcüğünün hüküm, düzen anlamında olduğunu düşünerek, her dönemin hükmünün, düzeninin başka olduğu biçimde eviri ve yorum yapmışlardır. İşte böyle bir düşüncedir ki, zamanla hükümlerin değişebileceği yolundaki Mecelle'nin 39. maddesinin dayanağı olmuştur. Sözü edilen ayeti izleyen ayette de „Allah dilediğini siler, dilediğini bırakır“ denilerek, zaman içindeki değişikliğe işaret olunmuştur. Ayrıca Bakara Suresi 106 ve Nahl Suresi 101. ayetlerde de neshe değişikliğe açıkça dokunulmuştur. Hazreti Muhammed'in 23 yıla yakın peygamberlik yaşamında koşullardaki değişme dolayısıyla en az 20 ayetin, hatta Osmanlı

Şeyhülislam'ı İbn-i Kemal'e göre 66 ayetin nasih-mensuh (değiştiren ve değiştirilen) olduğu görüşü benimsenmektedir. Peygamber'in ölümünden beri geçen 1400 küsur yıl içinde koşulların ne kadar çok ve derinden değiştiği ve toplumsal düzenin yeni durumlara uydurulmasının ne kadar zorunlu olduğu kolayca anlaşılır. Din bilginleri Peygamber'in yaşamında değişen ayetlerin sadece dünya işleriyle ilgili olduğu görüşünü ileri sürerler. Zaten laiklik kavramı da inanç ve ibadet konularını içermez. Ancak dünyasal işler hakkında sözkonusu olur. O halde dünya işleriyle ilgili olan nasslara dinsel doğmalara bağlı kalmak yerine, zaman ve mekan koşullarına göre kitleyi yeni düzenlemelere ve uygulamalara gidilmesinin İslam'a aykırı yönü olamaz. Nitekim üçüncü Halife Hz. Ömer'in bu konudaki iki uygulaması örnek alınabilir. Bu halife müellefe-ı kulub ayetiyle, Tevbe 60, savaş ganimetlerine ilişkin ayeti Enfal, 8 koşulların değiştiği gerekçesiyle aynen uygulamamış, değiştirerek uygulamıştır. Ömer'in bu uygulaması Kur'an'ın lafzına aykırı gibi gözükebilirse de, ruh itibarıyla ona uygundur. Laik hukukda olduğu gibi, İslam hukukunda da geçerli olan bir yorum kuralı vardır. Bir lafzın yorumunda esas itibarıyla hem lafza, hem de ruh ve maksada bakılır. Ancak bunlar birbiriyle çelişirse, ruh ve maksat üstün tutulur. Ayrıca İslam din bilginleri akıl ve naklin çelişmesi halinde, aklın üstün tutulacağını ve hüküm metninin akla uygun biçimde yorumlanması yoluna gidilebileceği belirtirler. Sonuç olarak diyebiliriz ki, laiklik gerçek din ve vicdan özgürlüğünü yasal güvence altına alan bir hoşgörü ve denge sistemidir. Bu sistem çağın koşullarından doğan bir zorunluluktur.

(1) Suat Yıldırım, Kitab-ı Mukaddes, Kur'an ve Bilim, 371 ve diğer sayfalar

(2) Hayrettin Karaman, İslam Hukukunda İctihad, sf. 70-75"

(Ümmet Gazetesi'nin 17 Aralık 1992 tarihli nüshasında Çubukçu'ya verilen cevap, genelde aynı mahiyette olduğundan burada da aynen tekrar edilmiştir.)

Birinci mukaddime:**Laiklik ve din:**

Din; Allah tarafından gönderilen bir kanundur. İnsanın; iman, ibadet, muamelat ve ceza işlerini içine alır. Yani, insanın her türlü fikir, amel, münasebet ve işlediği suçlar hakkında hüküm ve müeyyideler getiren bir müessesedir. Şümul sahası, insan hayatıdır. Kur'an'ın beyanıyla insan, her türlü söz, fiil ve hareketlerinden mes'uldür. Ve bunun bir istisnası yoktur. „Din işi, dünya işi“ diye bir ayırım yapamazsınız. Böyle bir ayırım yapma; cahillerin, münafıkların, kâfirlerin işidir ve onların adetidir. Bunlara bir isim vermek gerekirse, laik kafalı demek gerekir. „Bunlara göre, Allah, kanunları ikiye ayırmıştır; dinle ilgili işlerin kanunları bana, dünya işleriyle ilgili kanunlar size aittir.“ İşte laik kafalılar böyle düşünür ve böyle söylerler! Delil ve mesned yok tabii!

Acaba gerçek de böyle mi? Asla! Hiç de öyle değil; tek delil bulamazlar! Zira, dini devletten ayırma, söylediğimiz gibi, cahillerin, münafıkların ve kâfirlerin işidir. Yani, onlara, bu kabil sözleri söyleten cahillikleridir. Aslında bunların hepsi kâfir olmuştur; cenazeleri bile kılınmaz! Bir başka ifade ile; laik kafalının kalbinde ne din vardır ve ne de iman; bunlar, fasıkların, zalimlerin, kâfirlerin ta kendileridir.

Din, tarihte de böyledir:

Allah'ın peygamberleri vasıtasıyla gönderdiği dinde ibadetle siyaseti, dünya işleriyle devlet işlerini birbirinden ayırmak mümkün değildir. Bunlar etle kemik gibi veya ruhla beden gibi birbirini tamamlayan iki unsurdur. Bu itibarlardır ki, dini devletten ayırdığınız takdirde din, devletsiz kalır,

devlet de dinsiz olur. Ve neticede şunu kesinlikle söylüyor ve fetva mahiyetinde ilan ediyoruz ki, kemalist devlet kâfir bir devlettir. Ve onu savunanlar da birer kâfirdir ve aynı zamanda mürteddin ve irtidad hükmüne tabidirler.

Laiklik kâfirliktir:

Bütün peygamberlerin tebliğ ettikleri ve bu arada Hz. Musa'nın ve Hz. İsa'nın tebliğ ettikleri din ve Şeriat'larda da laiklik dinsizliktir, yani laikliğin dinsizlik olduğu sadece Kur'an ayetlerinde değil, İncil'de de Tevrat'ta da ve diğer semavî kitaplarda da vardır.

Açık oturum:

Geçenlerde televizyon ekrânlarında bir açık oturum yaptılar. Bunların hepsi laik kafalı ve Şeriat düşmanı! Ve hele içlerinde biri vardı. Kelimenin tam manasıyla iki yüzlü ve münafık! Biz, fakültede iken o, asistandı. Birkaç sefer kendisini uyarıştım! Fakat o zaman bu kadar kendini kaybetmemişti. Fakat, şimdi görüyorum ki, kendini tamamen kaybetmiş, hem dall ve hem mudil olmuş; fetva veriyor, ictihad yapıyor ve ahkâm kesiyor!.. Bu adamın adı: İbrahim Ağâh Çubukçu!

Yaptığı gaflar ve devirdiği çamlar:

1- Haham ve papazların Tevrat ve İncil ayetlerini, efendilerini memnun etmek için tahrif ve tebdil ettikleri gibi, Çubukçu da kemalist efendilerini hoşnut etmek için hadisleri tahrif etmiştir.

Lafzını tahrif etmiş; hadisin metninde „Ahiret“ kelimesi olmadığı halde kendi kafasına göre ve maksadına uysun diye böyle bir kelime ilave etmiştir ve bu suretle cehennemde yerini hazırlamıştır. Hadis'in metni:

„Entüm a'lemü bi emri dünyaküm“ şeklinindedir. Çubukçu: „Dünya işlerini kendi bilgi ve tecrübelerinize göre yürütün. Ama ahiret hakkında bir şeyler söylersem tutunuz!“ şeklinde söylüyor. Görüldüğü üzere

hadisin metninde „الآخرة = ahiret“ kelimesi yoktur. İşte bu, bir tahriftir ve yahudi hahamlarından ve hıristiyan papazlarından kalma bir tahriftir, bir müfsidliktir.

2- Çubukçu, mezkur hadisin manası üzerinde de oynamıştır. Hem bir kaç yönden:

„Emir“ kelimesini „Hüküm ve kanun“ manasına almıştır ki, hiç de öyle değildir! Oradaki „Emr“ iş manasınadır; dünya işleri demektir, yoksa dünya işlerinin tabi oldukları ve bağlı buldukları dünya hükmü ve dünya kanunları manasına değildir. Fakat „laiklik“ denince anlaşılan mana, dünya işlerinin yapılış şekli değil, bağlı bulunduğu hükümdür. Yani, kanunda o işi yapmanın caiz olup olmama meselesidir. Mevzuu biraz daha açalım: Tarlayı sürme bir iştir, sulama bir iştir, tarladaki ekini biçme bir iştir, meyveleri ve hurmaları budama bir iştir, duvar yapma, bina yapma, araba yapma, yazı yazma, araba sürme birer dünya ve teknik işleridir. Ve bunlar aynı zamanda birer ihtisas ve birer eğitim işidir. Herkes ziraatçılık yapamaz, herkes marangozluk yapamaz, herkes saat yapamaz ve herkes meyve ağaçlarını budayamaz, herkes ekmek pişiremez, herkes helva pişiremez... Binaenaleyh „Her işi ehline verme“ bir kaide olmuştur. „Eğer bilmiyorsanız ehlinden sorun!“ Kur'an'ın bir beyanı olduğu gibi, „İşler nâ ehil kişilere teslim edildiği zaman kıyameti gözle!“ bir hadis mealidir.

İş ve bağlı bulunduğu hüküm:

Demek oluyor ki, dünya işleri dendiği zaman ikiye ayıracaksınız. Bunlardan biri işin bizzat yapılışı, diğeri de o işin kanunda ve Şeriat'taki yeri ve hükmü; yani o işi yapma helal mı, haram mı, caiz mi, değil mi, mekruh mu, değil mi?.. şeklindeki değerlendirmesi.

Bu itibarladır ki; duvar işini duvarcıya, sıva işini sıvacıya, ayakkabı işini ayakkabıcıya, elbise dikme işini terziye, saat yapma işini saatçıya, yüzük yapma işini kuyumcuya, üzüm

ve hurma budama işini bahçivana vereceksiniz ama, bütün bunların kanun ve hükümlerini Kur'an'a, Peygamber'e, müftüye soracaksınız, keza içki içme bir iştir, adam öldürme bir iştir, zina etme bir iştir, faiz alma bir iştir, hırsızlık yapma bir iştir, kadınların baş açık gezmeleri bir iştir ve bütün bunların bağlı buldukları kanunlar ise birer hükümdür. Kimden soracaksınız? Yine Şeriat'tan, fetvadandır! Neden? Çünkü bütün bu hükümler din işidir.

Hadisin vürud sebebi:

Allah Resulü (s.a.v.), Medine'de Medineliler'in bağlarını budadıklarını görmüştü. „Budamasanız daha iyi olur“ demişti. Onlar da öyle bıraktılar. O sene hurmalar iyi olmadı. Sebebini sordu. Onlar da „Sen emrettin, biz de budamadık!“ dediler. İşte bunun üzerine Allah Resulü „Siz dünya işlerini daha iyi bilirsiniz!“ diye buyurdu.

Hülâsa:

İşlerin yapımı her ne kadar dünya işi ise de o işlerin bağlı buldukları hükümler ve kanunlar din işleridir. Hadiste geçen „İş“ tabiri işin yapılışıyla tekniğiyle ilgilidir. Ve, „Siz dünya işlerini daha iyi bilirsiniz!“ derken, Peygamber işte bu manayı, yani teknik işlerini kastedmektedir.

Bütün bu izahatlardan anlaşılmalıdır ki, bu hadis-i şerif'ten laiklik adına ne Çubukçu bir şey çıkarabilir ve ne de laik kafalılar Çubukçu'dan umduklarını bulabilirler! Çubukçu da havasını almış, laik kafalılar da!

3- Mahmut Şeltut ve benzerleri:

Çubukçu; Kur'an ve sünnete iftira ettiği gibi, aynı zamanda ilim adamlarına iftira etmekten de çekinmemiştir. Çünkü ilim adamları, laikliğin İslam diniyle bağdaşamıyacağını eserlerinde delilleriyle isbat etmekte ve ortaya koymaktadırlar. „İslam Anayasası“ isimli kitabımızın birinci bölümünü, zahmet edip gözden geçirecek olursa, Mahmut Şeltut'un da ve daha nice ilim adamlarının da kendisini

tekzip etmekte olduklarını görecekler ve yandaşlarına da mâlumat vereceklerdir.

Din ve hürriyet:

Laik kafalıların yanıldıkları fahiş hatalardan biri de din hürriyetidir. Onlar derler ki, „İnsanoğlu, herhangi bir dini seçmede hürdür; isterse o veya bu dini seçer veya dinlerden hiç birini seçmez de öyle dinsiz yaşar!..“

Din mevzuunda böyle bir seçme hürriyetine bir gayri müslim sahip olursa da bir müslüman asla! Zira bir müslüman bilir ve inanır ki, insanoğlunun yaratılış gayesi, yaratanına kul olması, O'na ibadet ve ubudiyyette bulunmasıdır. İbadet ve ubudiyyette bulunmasının ölçüsünü de din verir. Çünkü o, yine bilir ve inanır ki, din bunun için gelmiş, Peygamber bunun için gönderilmiştir. Bu itibarla insan, iki mecburiyyet karşısındadır. Bunlardan biri ibadet ve ubudiyyet mecburiyeti, diğeri de ibadet ve ubudiyyetini, dinin emir ve kaidelerine göre yerine getirme mecburiyeti. Kur'an ve sünnet incelendiği zaman bu iki mecburiyyet kendini göstereceği gibi, akıl ve ilim de bu iki mecburiyyetin varlığını isbat etmektedir. Aksini düşünenler, ya Kur'an ve sünnet'ten habersizdirler ya da kötü niyetlidirler. Bir üçüncü şık daha var ki, o da ahmakların ta kendileridir!..

O halde, iki mecburiyyet karşısında bulunan bir insanda hürriyetten, din hürriyetinden söz edilemez. Yani, insan, bazı hususlarda birbirlerine karşı hürse de Allah'a karşı onda hürriyet diye birşey yoktur. Kur'an şöyle der:

„İnanmış herhangi bir erkek için ve inanmış herhangi bir kadın için, Allah ve Resulü bir karar verdi mi artık onlar için (o kararı kabul veya reddetmede) herhangi bir muhayyerlikleri yoktur (yani hür değillerdir.) Kim Allah ve Resulü'ne karşı isyan ederse şübhesiz ki, o uzak bir sapıklıkla sapıtmıştır.“ (Ahzab, 36) Kassas Suresi'nin 68.-70. ayetleri de şu mealde:

„Rabb'in, dilediğini yaratır ve seçer; onlarda muhayyerlik (seçme) yoktur. Allah, onların ortak koşmalarından münezzehtir, yücedir. Rabb'in onların göğüslerinin saklamakta olduklarını da açığa vurmakta olduklarını da bilir. O, Allah'tır, kendisinden başka ilah yoktur. Önünde de sonunda hamd O'nundur. Hüküm de (kanun koyma da) O'nundur. Ve O'na döndürüleceksiniz.“

Demek oluyor ki, laiklik, hürriyyet yönünden de dinle bağdaşmaz. Bağdaştırmaya kalkışanlar, yukarıda da kaydettiğim gibi, ya dini bilmiyorlar ya da ahmaktırlar!..

Yazımız tenkide açıktır ve Şeriat'ın karşısında boynumuz kıldan incedir. Hatalı olduğumuz takdirde derhal yazımızı geri çeker, tevbe-istiğfar eder ve özür dileriz!..

Demek oluyor ki, laik kafalıları ve bu arada Çubukçu'ları;

- 1- Semavî dinler,
- 2- Ve bu arada İslam Dini, Kur'an,
- 3- İlim adamları,

yalanlamakta ve tel'in etmektedir.

İkinci mukaddime:

„Ve işte biz onu, Arapça bir hüküm olarak indirdik. Eğer sana gelen bu ilimden sonra, onların sözlerine uyarsan, artık senin için Allah'tan ne bir dost ve ne de bir koruyucu yoktur.

Andolsun, biz senden önce de peygamberler gönderdik, onlara da eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmadan hiçbir peygamber bir ayet getiremezdi. Her sürenin bir kitabı vardır.

Allah dilediğini siler, dilediğini bırakır. Kitapların anası O'nun yanındadır.

Onlara vaad ettiklerimizin bir kısmını sana göstersek de seni vefat ettirsek de sana düşen sadece duyurmaktır. Hesab görmek de bize düşer.

Görmediler mi biz, arza gelip onu uçlarından nasıl eksiltiyoruz? Hüküm veren Allah'tır. O'nun hükmünün arkasına düşüp onu geri çevirecek yoktur. O hesabı çabuk görendir.

Onlardan öncekiler de hile yapmıştı. Fakat bütün tuzaklar Allah'ındır. Her şahsın ne yaptığını bilir. Kâfirler de bu yurdun sonu kimindir, elbette bilecekler.“

Birinci ayette üç mesele var:

- 1- Kur'an'ın getirdiği hükümler Arapça'dır,
- 2- Kur'an'ın getirdiği hükümler ilimdir, ilimden ibarettir, ona ters düşenler ise, heva ve hevestir, cehalettir,
- 3- Kur'an hükümlerini bırakıp da beşerî hükümlere tabi olmak insanı hüsrana götürür. Böyleleri için ne bir dost vardır ve ne de bir koruyucu!

İkinci ayette dört mesele var:

- 1- Daha önce de peygamberler gönderilmiştir,
- 2- Onların da zevce ve zürriyetleri vardır,
- 3- Allah'ın izni olmadıkça hiçbiri ne bir ayet getirebilir ve ne de bir mucize!
- 4- Her ecel için bir kitap vardır.

Üçüncü ayette iki mesele var:

- 1- Allah, dilediğini siler, dilediğini sabit kılar; yani herşey O'nun elindedir,
- 2- Ana kitab O'nun yanındadır.

Dördüncü ayette dört mesele var:

- 1- Kâfirlere vaad edilen azabın bir kısmı, Peygamber daha hayatta iken gösterilir,
- 2- Bir kısmı da öldükten sonra gösterilecek,
- 3- Peygamber'e düşen tebliğdir,
- 4- Hesab sorma Allah'a aittir.

Beşinci ayette üç mesele var:

- 1- Allah, kudret ve ilmiyle arza yaklaşmakta ve onu çevresinden eksiltmekte,

2- Hüküm veren Allah'tır. O'nun hükmünün peşine düşüp hükmünü değiştirecek yoktur,

3- O'nun hesabı pek çabuktur.

Altıncı ayette iki mesele var:

1- Daha önce gelen milletler de gönderilen hükümleri ortadan kaldırmak için hile ve plan yapmışlardı. Halbuki planların tümü Allah'a aittir,

2- Her şahsın ne yapacağını Allah bilir. Kâfirler de, bu yurdun sonu kimindir, elbette bileceklerdir. (Ra'd, 37-42)

Biz buraya kadar surenin altı ayetinin mealini ve tahlilini kaydettik. Siz de Necib'in yazdığı ve fikir yürüttüğü yazının 2. paragrafından (zaman içindeki değişikliğe işaret olunmuştur) cümlesine kadar bir daha okuyun; Allame (!) Necib'in, laikliğine nasıl bir dayanak bulacağını hep birlikte ve hatta dünyanın gözleri önünde görelim ve kendisine birkaç soru soralım:

1- Gerçekten Ra'd Suresi'nin 39., bazılarında 38. ya da 40. ayetinin son tercümesinde „Her devrin kitabı vardır“ ibaresi yer alır, diyor.

a) Üç ayet numarası zikrediyor. O cümle, bunların hangisinin sonunda yer almakta?

b) Bu şekilde tereddütlü kaydetmenin kendisince mânası nedir?

c) Eski yorumcularla yeni yorumcuları ayıran zaman sınırı hangisidir? Bir iki örnek verebilir mi?

d) Eski yorumcularının zamanlarının inanışı ne imiş?

e) „Kitap kelimesine iki yorum getirilmiştir“ diyor. Bu iki mana ve bu iki yorum arasındaki münasebet, belağat yönünden hangisine girer?

f) Kelimedeki o iki mana çatıştığında hangisi tercih edilir?

g) Mecelle'nin 39. maddesi Şeriat'ın hangi hükümlerine yöneliktir ve bu cümle o maddeye nasıl

dayanak olmuştur? Ve hangi ilim adamları bu dayanağı yapmıştır? Birkaç isim verebilirler mi?

h) Kitap kelimesi kaç şekilde yorumlanmıştır ve böyle muhtemel kelimelerin, nassın karşısındaki hükmü nedir?

i) Zahir, nass, müfesser ve muhkem lafızlar çeliştiğinde hangileri tercih edilir? Ve bu arada, manaya delalet eden nazmın kısımlarının sayısı 768'e baliğ olmaktadır. Taksim şekli nasıl olmuştur?

k) „Yemhu ve yeşâü“ fiillerinin failleri kim? Ve bu fiillerin laikliğe işaretleri nasıldır?

l) Beşinci ayet; ikinci ve üçüncü maddeleriyle, ibareten ve işareten hangi hükümler ifade etmektedirler? Ve bu arada „La muakkibe“ kelimesinin manasıyla Necib'in „Kitab“ kelimesinin yorumu arasında nasıl bir durum mevcuttur?

m) Nesih nedir; târifi, nesihin cereyan ettiği hükümler ve mevzular, nesih hangi devirlerde olmuştur?

n) Peygamber'in hayatında değişen ayetlerin sadece dünya işleriyle ilgili olduğunu söyleyen din bilginlerinin kimler olduğunu söyleyebilir mi?

o) „Her yüzyılın bir anlamı ve her yüzyılın bir sözü vardır“ diye bir hadis naklediyor. Rivayet ettiği bu hadisin asıl metnini ve asıl kaynağını vermesi gerekmektedir.

p) „Akıl ve nakil çeliştiğinde akıl tercih edilir“ kaidesi doğrudur. Ama hangi akıl? Necip'in veya Çubukçu'nun aklı mı veya bunların hampalığını yaptığı Şeriat düşmanı; İslam'ın temeline (98) bomba koyan Selanikli Kemal'in aklı mı?

Hız. Ömer'in iki uygulaması:

Bunlardan birincisi Hz. Ömer'in, isimleri zekât alanlar arasında geçtikleri halde böylelerine zekât vermemesidir. Laik kafalılar, Hz. Ömer'in bu icraatından da kendi namlarına bir pay çıkaramazlar. Çünkü, Hz. Ömer, bir vacibi

kaldırıp, bir nassı değiştirmemiştir; o, kendisine verilen bir yetkiyi kullanmıştır. Şöyle ki:

„Sadakalar (zekâtlar), Allah’tan bir farz olarak fakirlere, düşkünlere, onlar üzerinde çalışan (zekât toplayan) memurlara, müellefey-i kuluba, kölelik altında bulunanlara, borçlulara, Allah yoluna ve yolcuya mahsustur. Allah bilendir, hikmet sahibidir.“
(Tevbe, 60)

Ayetin başındaki hasır edatı:

Hasır edatı (innema), kendilerine zekât verilenlerin, bu sekiz sınıf insanın içinde olmasının şart olduğunu ifade ederse de aynı zamanda farz olduğunu (ve bir hak olduğunu) ifade etmez; cevazını ifade eder. Yani zekât veren, gerek şahıs olsun ve gerekse devlet reisi olsun, bazı tercih sebeplerini göz önüne alarak bir kısmına vermeyebilir, vermemesi de caizdir. İşte Hz. Ömer’in, müellefe-i kuluba zekât vermemesi bu kabildendir. Yani, cahil-cühelanın anladığı gibi nassı değiştirmiş değil, nassın kendisine tanıdığı yetkiye dayanmıştır. Nitekim: kaynak teşkil eden fıkıh ve tefsir kitaplarımız da bu istikamettedir.

Mâlî ganimetler:

Bir belde İslam mücahidleri tarafından fethedildiği zaman, elde edilen mal ve mülklerin hükmü hususunda devlet reisi muhayyerdir; isterse elde edilen topraklara el sürmez; asıl sahiplerine bırakır. Kendilerinden cizye, arazilerinden harac alır. İsterse mal ve mülklerine el kor, erkeklerini köle, kadınlarını cariye yapar. Ve bütün bunları gaziler arasında pay eder. Ve bu arada Halife Ömer’in yaptığı gibi, istişareden sonra araziyi, gelecek nesillerin de istifade etmeleri için vakıf yapar. Bu da caizdir. Ve bu aynı zamanda nasları, zamanın şartlarına göre değiştirme değil, nasların kendisine tanıdığı yetkiyi kullanmadır.

Bir belde İslam mücahidleri tarafından fethedildiği zaman,

elde edilen mal ve mülklerin hükmü nedir? Bu suale bir de Ömer N. Bilmen'in „Hukuk-i İslamiyye Istılahat-i Fikhiyye Kamusu"ndan cevap verelim:

„Harbilere ait bir belde, İslam mücahidleri tarafından ele geçirildiği takdirde devlet reisi muhayyerdir; isterse o beldeyi gayri müslim ahalisi elinde bırakır, kendilerinden cizye, arazilerinden haraç alır. Nitekim Ömer b. Hattab Hazretleri, sevad-ı Irak hakkında böyle yapmıştır. Ve dilerse o ahaliyi çıkarıp yerlerine gayr-i müslim başka bir ahali iskân eder. Veya o araziyi mücahidler arasında taksim eder. Nitekim Resul-i Ekrem (s.a.v.) Efendimiz Hazretleri, Hayber arazisini böyle yapmıştı. Veyahut da kısmen mücahitlere verir, kısmen de Beyt'ül-mal'ın masraflarına karşılık olarak İslam hükümeti adına ibka eder. Mamafih, devlet reisi dilerse o belde arazisini ne mücahidler arasında ve ne de başkaları arasında taksim etmeyip ilel'ebed bütün müslümanlar adına muhafaza eder..." (cilt 3, s. 393)

Hz. Ömer'in, bahis mevzuu arazi hakkındaki icraatı, bu son şekil olmuştur. Ve burada Halife, kendi selahiyetini kullanmıştır, sabit bir nassın hükmünü değiştirip yerine başka bir hüküm getirmemiştir.

Ayet mealen şöyle:

„Eğer Allah'a ve (hak ile batılın) ayrılma gününde, o iki topluluğun karşılaştığı günde kulumuza indirdiğimiz ayetlere inanıyorsanız, bilin ki, ganimet aldığınız şeylerin beşte biri Allah'a, Resulü'ne, akrabalığı bulunanlara, yetimlere, yoksullara ve yolculara aittir. Allah herşeye kadirdir.“ (Enfal, 41)

Mâl-i ganimet hakkında nazil olan ayet işte bu. Bir de Haşir Suresi'nde birkaç ayet-i celile. Fakat bunlar daha çok „Fey“ hakkındadır.

Hz.Ömer'in bu uygulaması da nassla çatışmıyor:

Dikkat edilirse, ne Enfal, 41 ayetinde ve ne de Haşir

ayetlerinde ganimet mallarının beşte birinin, geri kalan kısmı gazilere verilir, diye sarîh ve bağlayıcı bir hüküm yoktur ki, Halife, mezkur icraatiyle o hükmü değiştirmiş olsun! Kaldı ki, Haşir, 10. ayetin ilk cümlesini makabline affettiğimiz takdirde o icraati destekliyen bir hüküm çıkacaktır.

Ve netice:

Netice itibariyle diyebiliriz ki, Halife'nin, gerek müellefe-i kulub ayetinde ve gerekse ganimet ayetinde herhangi bir nassın hükmünü değiştirmemiştir. O, ancak nassların kendisine tanıdığı selahiyet ve mühayyerliği uygulamıştır.

Binaenaleyh, gerek laik kafalılar ve gerekse onların namına boy gösterip ahkâm kesen Necib'ler de Çubukçular da havalarını almışlardır.

Not:

1- Bu, gazete sütunlarında ve televizyon ekranlarında ve dünyanın gözleri önünde ve hodri meydan şeklinde bir açık oturmudur! Ve bu, aynı zamanda haklılarla batılların savaşıdır; ilmin galib, cehlin mağlub olma mücadelesidir; muvahhidlerle müşriklerin, mü'minlerle münafıkların, Allah ordusuyla put ordusunun karşı karşıya gelecekları ve neticede ehl-i imanın galib, ehl-i küfrün mağlub ve perişan olacağı bir münazaranın başlangıç müjdesidir. Ve aynı zamanda „**İnsanların çoğu bilmeseler de, Allah emrini yerine getirmede galibtir!**“ şeklindeki vaadinin bir tecellisidir. Ve biz de bu vâdi-i sübhaniyi tebliğ eden Hz. Muhammd (s.a.v.) adına söylüyor ve diyoruz ki, „**Ey dünya insanlığı ve Ey İslam âlemi! Mâlumunuz olsun ki, küfrün pili bitmiş, müslümanların çilesi dolmuştur!..**“ Bakınız Allah Resulü de ne diyor? Diyor ki:

„**Benim ümmetimden kıyamete kadar bir tâife eksik olmayacaktır ki, (onlar hakkın müdafileri olacaklar..), muarız ve muhalifler onlara zarar veremeyeceklerdir.**“

Açık oturuma davet:

Yapılmakta olan bu açık oturumun önemine binaen; tüm rektör ve tüm üniversite öğretim üyelerini, paşaları, tüm öğretmenleri, hakim ve savcılarını, hukukçuları, parti liderlerini, Diyanet ulemasını ve nihayet tüm yazar ve çizerleri bu açık oturuma, bu ilim savaşına dâvet ediyor ve tekrar diyoruz ki, işte meydan, buyurun, birbirinize de yardım edin; isterseniz, mutadınız vechiyle putunuzun maşatına gidip ondan da feyz ve cesaret alın ve neticede Cemaleddin Hoca'nın; „Laik düzen, İslam Dini'yle bağdaşır“ diyenler; „Ya echeldir ya ekferdir“ kaziyyesini nakzedin! Ve, nakızını isbat edin de hocanın işini bitirin! Yoksa Hoca sizin işinizi bitirecektir! **Ey Kemalistler! Haberiniz olsun!..**

2- Kendisine sorulan suallere cevap vermesi için Prof. Dr. Necip Bilge'ye 15 günlük süre tanınmıştır. Kâfi gelmediği takdirde yazılı olarak mehil isteyebilir.

GÖRÜNÜŞ BAZEN ALDATIR!..

İnsanımız; dikkatli olmalı, görünüşe bakıp da aldanmamalıdır; bir kaç sefer okumalı, ya da dinlemeli ve ondan sonra hükmünü beyan etmeli ve kararını vermelidir. Hele hele hoca olursa bu önem, on kat daha artmakta, itibar sarsılmakta ve vebale girilmektedir. Zira acele ederse hataya düşebilir! Onun için derler ki: **"Cevabda acil olan ilimde racil olur!"** Birkaç misal vermek gerekirse:

1- Karşılaştığımız insanlarda çok oluyor; size bir mesele soruyorlar. Siz de cevabını veriyorsunuz, itiraz başlıyor! Kaynak, delil gösteriyorsunuz! Delilden, kaynaktan anlamıyor! Neden? Adam, çünkü okumamış veya çeyrek veyahut da yarım molladır. Atalarımız ne kadar güzel söylemiş: **"Yarım molla dinden, yarım hekim candan eder!"**

2- Yalan söyler ve iftira ederler:

Yalan söylerler. Neden? Çünkü, söyleyecek gerçekleri yok da ondan! Kuruluşları; yalan, iftira, cehalet ve batıl üzerine kurulmuş da ondan! Başka ne yapabilirler ki? Sermaye yok, ilim yok; Allah'tan korkma yok!.. Batıl sistem; demokrasi, demokrasiye dayanan parti, batıl bir yol!..

Örnek particiler:

a) Peygamber'e iftira: **"Efendim! Düşmanın silahıyla silahlanın!.."** Kaynak isterseniz yok! Yahu bu, iftiradır, Peygamber'in söylemediğini söylemek günahdır, haramdır, cehennemde yerini hazırlamadır. Bu hususu söylemezler ve düşünmezler! Yüzleri de kızarmaz! Neden? Çünkü ilim yok, haya yok ve Allah korkusu yok!..

b) Cemaleddin Hoca; "... Bölücülük haramdır, öldürülür!.." dediği halde kendisi böldü, Millî Görüş'ü böldü. Öyleyse katli vacibtir!" derler. Ve fakat neden böldü? İşte burasını

sormazlar ve söylemezler!..

Halbuki iki türlü bölme vardır. Bunlardan biri; batıl yoldan gidenleri bölme: Cehennemî bir uçurumdan kurtarmak için bölme ki, aslında buna "Bölme" değil, buna "Kurtarma" denir; şirkten kurtarmadır bu! Zira particilik şirkettir, putçuluktur! ("Dünyayı Fesada Veren İki Put" başlığını taşıyan yazıyı bir daha okuyun!) Ve bu, bölme ise, Hazreti Peygamber (s.a.v.) de böldü! Bunu diyebilir misiniz! Ee Hoca ne yapmış? "Dünya yüzündeki en güzel cemaatlerden biri budur!.." demiş ve bu cemaatı şirk sisteminden kurtarmak istemiş! Ancak şuurlu ve ferasetli olanlar hocayı takib etmiş; şuursuz, ferasetsiz, ilimden behresi olmayan, koyun kafalı ve nihayet görünüşe aldanan çürükler geri dönmüşlerdir. İşte ayrılanlar ve işte kalanlar!.. Bunlara birer saf vermek gerekirse, Cemaleddin Hoca'yı takib edenler "Ashab-ı yemin"den olup sağ safta yerlerini almışlar, geri kalanlar veya geri dönenler ise, "Ashab-ı şimal"den olup sol safta yer alma durumuna düşmüşlerdir!..

Yine de biz, hakkı görmeleri için dua ediyor ve diyoruz ki, bize darılmasınlar! Çünkü dost acı konuşur!..

c) Erbakan:

Görünüşüyle aldatanlardan biri de Erbakan'dır. Yağlı kelimelerden ziyade manaya ve o manaların taşıdığı hükümlere bakmalıdır; zira küfür anayasasına göre tüzük yapmanın, Kör Kemal'in senbolünden ibaret fotoğraf asmanın ve asılı parti binalarında ve meclis koltuklarında oturmanın, kürsüden alâ meleinnas küfür anayasasını, Atatürk ilke ve inkılablarını koruyacaklarına yemin etmenin, bir ayağı camide, bir ayağı Anıtkabir'de olmanın, "Laiklik, din hürriyetinin teminatıdır, Atatürk bizim partimizdendir" demenin şer'an hükmü nedir ve fetvası alınmış mıdır? Başta kendisi, Doğan'lar ve Efe'ler olmak üzere bütün alim ve ulemaya (!) ve tüm cemaatlere soruyoruz ve diyoruz ki,

bütün bu sıralananların fetvaları alınmış mıdır? Yok! Alınabilir mi? Yok! Alınamaz!..

Pek iyi ama bu adamın arkasından niye gidiyorsunuz, niye aldanıyorsunuz? "Adil Düzen" dediğine mi? Yoksa "Şeriat"ın ismini ağzına almaktan korktuğuna mı? Veyahut da solaklarla beraber olduğuna mı?!

d) Şeni' bir iftira:

Particilerin yaptıkları iftiralardan biri ve en şenii de "Cemaleddin Hoca ajandır, Amerika ajanıdır!" veya "Herhangi bir kaynaktan emir ve tâlimat almaktadır!.." demeleridir.

Alâ meleinnas söylüyor, ilan ediyor ve diyoruz ki, "Biz, herhangi bir milletten veya devletten veyahut da herhangi bir kaynaktan ne tâlimat ve ne de yardım almıyoruz! Alamayız da! Neden? Elhamdülillah, biz müslümanız; biz Allah'tan korkarız! Hiç bize yakışır mı ki, kalkıp da gayr-i müslim kaynaklardan, çevrelerden veya şahıslardan, ajanlardan tâlimat alalım veya onların namına ajanlık yapalım! Elhamdülillah, bizim mazimiz bellidir, hal ve hazırdeki durumumuz da bellidir! Elhamdülillah bizim tâlimat almaya ihtiyacımız da yoktur! Zira Kur'an'ımız var, hadis külliyyatımız da var, fıkıh ve Akaid kitaplarımız var ve aynı zamanda Şûra'mız vardır.

İsbat etsinler:

Aksini iddia ediyorlarsa, onları alâ meleinnas isbata davet ediyoruz. İsbat edemezler! Neden? Çünkü, böyle bir şey yoktur ve olamaz! İşte meydan! Ellerinde herhangi bir delil varsa, onlar için mühim bir fırsattır; meydanlarda, kürsülerde, bantlarda konuşmasınlar da gazetelere versinler, hususiyile Milli Gazete'lerinde yazsınlar! Kendilerini herkesin gözleri önünde isbata davet ediyorum! Hele hele hocalarını! Yoksa yalan söylemesinler, iftira etmesinler, namussuzluk yapmasınlar!..

e) Saflığımız veya cahilliğimiz:

Muarız ve muhaliflerimizin, yersiz ve asılsız isnad ve iftiralardan biri de budur! "Hoca saftır; herkesin sözüne aldanır, cahildir; birşey bilmez!.." Böylelerine sorun ve ellerinden yazılı ve imzalı kâğıt alın ve deyin ki, "Hoca kimlerin sözüne aldanmış ve kanmıştır? Misal versinler!" veya "Hangi fetvası veyahut da hangi yazısı Şeriat'a aykırıdır? Göstersinler!" Ne duruyorlar, kendileri için bulunmaz bir fırsattır!..

f) Kendisi de adaylığını koydu:

Milli Görüş'ün attığı çamurlardan biri de budur. "Kendisi de aday oldu!.. Şimdi particiliğe niye karşı çıkıyor?!" gibi sözleri söylemekte ve hakkımızda karalamalar yapmaktadırlar.

Bir kere bunları söylemeleri ve gündeme getirmeleri günahdır ve haramdır. Niye? Çünkü, Hoca adaylığını koyduğuna en azından pişman olmuş ve tevbe-i nasuh ile tevbe etmiştir. Tevbe edenlerden Rabb'ülâlemin bile hesap sormuyor ve biz de particilikten tevbe edip gelenlerden hesap sormuyoruz! Kaldı ki, bu hususta "**Çaresiz Kalınca**" başlığı altında Beyyine 1'de cevap mahiyetinde geniş mâlumat vardır.

3- Hizb'üt-Tahrir (Hürriyet partisi) mensubları:

İlimsiz konuşanlardan biri de "Hizb'üt-Tahrir"dir. Kendilerine cevap mahiyetinde yazılar yazdık ve sualler sorduk. Zaman geçtiği halde cevap vermediler, veremezler de! Çünkü cevap verecek ilimleri yoktur. Ümmet-i Muhammed Gazetesi'nin 20 Recep 1410 (15 Şubat 1990) tarihli 17. sayısına bakınız!

4- Ve nihayet, Kerimoğlu'nun, Misak dergisinde neşrettiği sekiz sayfalık bir yazıyı, bir kardeşimiz bize faksladı. Kabarık bir yazı! Sekiz sayfa! Görünüşe aldanmayın! Dedik ya! İtiraz noktaları genelde üç meseleden ibaret! Birkaç paragraf

ile ifade edilebilirdi; kağıt ve zaman israfı! Herhalde zamanları yokmuş? Bu babdaki yazılarımız gereği gibi takip edilseydi bu kadarına da gerek yoktu! Bütün bunlara rağmen, gelecek sayılarda görüşürüz!..

5- Muarız ve muhaliflerimizin itiraz etmek istedikleri noktalardan biri de bazı mevzular üzerinde tekrar tekrar durmamızdır. Hususiyle müşrik ve solcu Put Kemal hakkında! Derler ki, artık bu adamı herkes tanıdı, bu kadar bahsetmeye gerek yoktur!..

a) Bir kere Türkiye'deki yolsuzluk ve haksızlıkların, hayasızlık ve namussuzlukların, din düşmanlığının, kardeş kavgalarının, devletin borçlu, insanımızın fakir ve işçi oluşunun ve sairenin bilinmesi, bu adamın gerçek çehresiyle bilinmesine bağlıdır. Görmüyorlar mı, Kur'an'ın her Suresi'nde ve hemen hemen her sayfasında şirkten ve puttan bahsedilmekte ve bu husus tekrar edilmektedir. Çünkü, "**Tevhid**"in bilinmesi ve tekrar edilmesi ne kadar önemli ise, Tevhid'e ters düşen şirkin, putperestliğin de bir o kadar bilinmesine ihtiyaç vardır. Zira dünün Mekke'sinde Ebu Cehil ne ise, bugünün Türkiye'sinde Mustafa Kemal odur.

Bu maksada binaen olsa gerek ki, atalar ne demiş: "**Ettekrarü ahsen velev kâne yüz seksen!..**"

b) Tekrarlar birbirini tamamlar ve bu, hem mana yönünden daha iyi anlaşılmasını sağlar hem de biri adamın eline geçmezse öteki geçer ve o da o meseleyi duymuş ve bilmiş olur. Keza tekrarda üçüncü bir fayda daha vardır ki, o mevzu tekrar edile edile bir daha unutulmaz...

Ve netice:

Dava Allah davasıdır, metod Peygamber metodudur, anayasa Kur'an, Şeriat kanun; açık oturum, basın, gazete ve dergi sütunları, muhatab bütün bir dünya!..

Taleb ve teklif: Ya cevap ya teslim! Ötesi zaman israfı!

Konuşma caiz değil!..

Gaye: Hakk'ın hâkimiyeti, adaletin tecellisi, İslam'ın devlet olması!..

Hedef: Hakk'ın rızası, insanlığın huzuru!

Söz sahibi: İki şeye bağlı:

1- (On iki ilmi tahsil etmiş) ilim ehli;

2- Tavizsiz, ıvezsiz, salabet ve cesaret ehli! Ötesi kış günü köpeğin kar yemesine benzer!..

Mevlâ İsra Suresi 36'da şöyle buyurur:

"Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme; Çünkü kulak, göz ve kalp, bunların hepsi ondan sorumludur."

 Ümmet-i Muhammed, Sayı: 75

**DGM Başsavcısı Nusret
Demiral'a Açık Mektup**

**KENDİSİNİN İDAM
KARARINI KENDİSİ
VERMİŞTİR!..**

„Bunlar geçtiğimiz yılın Nisan ayında sözde Federe İslam Devleti’ni kurdular. Ekim ayında ise bu devleti ilan ettiler ve hükümet merkezini de İstanbul olarak gösterdiler. Kendilerine göre bir anayasa hazırlamışlar, kendilerine göre bir bürokrat takımı ve bir askerî kanat kurmuşlar. Bunlar hep illegal örgütlerin çalışmaları.“
(Nusret Demiral)

Anlatıldığına göre; Firavun evinde, biri içeri girer ve sorar: „Benim bir kölem var. Onu büyüttüm-besledim! Şimdi bana: „Şimdiye kadar ben köle, sen efendi idin; bundan sonra da sen köle ben efendi olacağım!“ diye iddia ediyor! Bunun cezası nedir? diye sorar!.. Firavun cevap veriyor ve diyor ki, „Onun cezası suda boğulmaktır!..“ Verilen cevap bu!..

Gel zaman git zaman, Firavun ordusuyla beraber Hz. Musa’yı ve onun mahiyetini takib ediyor. İlahî vahye dayanan Hz. Musa, asasıyle denize vurur, deniz yarılr ve yol verir. Açılan bu yoldan yürüyen Musa Peygamber ve beraberindekiler, karşı taraftan karaya çıktığı bir sırada Firavun ile ordusu da tam denize girmiş bulunur. İşte, bu esnada, vaktiyle kölesinin kendisine isyan ettiğinin cezasını soran ve mahkumiyet kararına dair Firavun’a, kendi el yazısıyla yazdırdığı, altına imza koydurduğu adam orada peyda olur, ölüm fermanını Firavun’un eline verir ve şöyle der:

„... Rabb’ülâlemin seni yarattı, büyütüp besledi, şimdi sen O’nu tanımadın da kendini „Rabb“ ilan ettin! Ve bu suretle kendi idamının fermanını kendin hazırladın, altına da kendi imzanı attın! Ve işte şu saat, verdiğin ölüm fermanının infaz zamanıdır. İtiraz da edemezsin! Çünkü, ölüm kararını kendin verdin!..“

Tarih tekerrürden ibaret:

Dün Firavun, bugün de DGM savcısı Nusret Demiral! Arada sadece bir zaman farkı! Firavun, kendi eliyle ölüm fermanını kendi hazırladığı gibi, Demiral de kendi ölüm fermanını kendi eliyle vermiştir. Ancak bu, sıradan bir ölüm değil, şeytanlaşma, kâfirleşme, zındıklaşma, mel'unlaşma, mürtedleşme, Allah'ın gazab ve lanetine uğrama, ebedî cehennemî boylama şeklinde bir ölümlle öldürülmedir.

Evet tarih tekerrürden ibarettir:

Kur'an'da Hak-batıl mücadelesinin örnekleri çoktur. Hz. Musa ve Firavun mücadelesi bunlardan sadece bir tanesidir. Yukarıda bu mücadelenin akıbetini gördük. Bir de bu mücadelenin nasıl başladığını ve hangi safhalardan geçtiğini görelim ve bu hususu Kur'an ayetlerinden dinleyelim:

„Onlardan sonra Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve onun ileri gelen adamlarına gönderdik. Ayetlerimize zulüm ettiler; fakat bak; bozguncuların sonu nasıl oldu! Musa dedi ki: „Ey Firavun, ben âlemlerin Rabb'i tarafından gönderilmiş bir elçiyim. Allah'a karşı haktan başkasını söylememek bana düşen bir borçtur. Size Rabb'inizden beyyineler getirdim. Artık İsrailoğullarını benimle gönder!“ (Araf, 103-105)

İşte mücadele böyle başladı. Devamı, ayetlerden takib edilebilir. Fakat biz özet olarak vereceğiz:

İstek üzerine Hz. Musa iki beyyine gösterdi. Fakat; Musa Aleyhisselam, bu beyyineler karşısında kabul ve tasdik edilmesi gerekirken sihirbazlıkla itham edildi. Gayesinin ise, sakinlerini, yer ve yurtlarından çıkarıp kendilerinin o topraklara sahip olması, iddia edildi.

Çare:

Kuvvetli sihirbazları çağırıp millet önünde onun işini bitirip mağlup etmek ve sahtekârlığını ortaya koymaktır.

Yarış başladı: Sihirbazlar, deve yükleri alet ve edevatlarını sergileyip maharetlerini gösterdiler. Hz. Musa ise, ilahî emir üzerine elindeki âsâyı yere attı, yılan şeklini alan âsâ ne yaptı? Sihirbazların sergiledikleri sihir malzemelerini toplayıp yuttu.

İman etme: Bunu gören sihirbazlar, Musa'nın haklı olduğuna kanaat getirip secdeye kapandılar ve şöyle dediler: „Alemlerin Rabb'ine, yani Musa ile Harun'un Rabb'ine iman ettik!“ dediler ve bu suretle Firavun'u reddedip Musa'yı kabul ettiler.

Tehditler başladı:

Firavun şöyle dedi, „... Nasıl olur da benden izinsiz siz Musa'ya iman edersiniz? Çaprazlama el ve ayaklarınızı kesecek, sizi asacağım. Sihirbazlar:

„Biz zaten Rabb'imize döneceğiz,“ dediler ve ilave ettiler: Bizim suçumuz ne? Rabb'imize iman etmekten başka bir şey mi yaptık? Bu suç mudur? Ve bu, bizim hakkımız değil midir? İnsanlık hakkını kullanan bir kimseye ceza vermek zalimliğin, kâfirlığın ta kendisi değil midir? Ve böyle bir zalim, bir milletin başında nasıl bulunur?..“ demek suretiyle o azılı kâfire, imandan doğan bir cesaretle gereken dersi vermiş oldular...

Esasen baskı ve tecziye yoluna gitme ve bu babda tehditler fırlatma cahillerin, acizlerin, vahşilerin işidir. Yoksa haklı olan medenî bir insan, münazaralar tertib eder ve bu suretle haklı olduğunu ortaya koyar!..

Tarih tekerrürden ibarettir:

Yirminci asrın Firavun'u, diktatör ve terörist Kör Kemal'in put kanunlarına göre yetişen terörist Demiral da ne yaptı? Şirk meclisinin yaptığı, kâfir terör yasasına dayanarak Allah'a gerçek manada inanan ve Allah'ın Şeriat nizamını, Kur'an nizamını Muhammed ümmetinin hayatına hakim kılmak isteyen ve o yolda her türlü fedakârlığı göze alan bir

kimseyi takdir ve tebrik etmeniz gerekirken, bilakis onu cezalandırmaya kalkışmanız, sizin ne mal olduğunuzu, nasıl bir İslam ve Kur'an düşmanı olduğunuzu göstermez mi? Ve netice itibariyle sizin ekfer-i küferadan olup dininizin de nikâhınızın da olmadığını, dolayısıyla mürted olup kestiğiniz hayvanın dahi yenmeyeceğini ve neticede öldüğünüzde de cenazenizin kılınamayacağını ve kıldırılamayacağını bilmeniz gerekmektedir.

Suçlu kim?

Siz mi yoksa Cemaleddin Hoca'mı? Şimdi buna bakalım: Cemaleddin Hoca ne yapmış ve ne söylemiş? İşte Hoca'nın işlediği ve söylediği suçları (!) bir sıralayalım:

1- Demiş ki, mülk Allah'ındır. Allah'ın mülkünde ancak Allah'ın sözü geçer. Hayır diyebilir misiniz?

2- Tüm insanlar, hususiyile müslümanlar Allah'ın kullarıdır. Allah'ın kullarının idaresi yine Allah'a aittir. Hayır diyebilir misiniz?

3- Şeriat İslam'dır. Şeriat'ı kaldırmak ise İslam'ı kaldırmak demektir. Hayır diyebilir misiniz?

4- İslam'ı kaldırmak demek, Kur'an'ı kaldırmak demektir. Hayır diyebilir misiniz?

5- Kur'an'ın bir ayetini bile kaldırmak kâfirliktir. Hayır diyebilir misiniz?

6- M. Kemal Şeriat'ı kaldırmış, onun yerine küfrün ve kâfirin kanunlarını getirmiştir. Dolayısıyla küfre düşmüş ve kâfir olmuştur. Hayır diyebilir misiniz?

7- Onun yolunda ve izinde giden sizin gibi kemalistler de küfre gitmiş ve kâfir olmuşlardır. Hayır diyebilir misiniz?

8- Müslüman ana ve babadan doğanlar, Şeriat'ın bir hükmünü kaldırırsa dahi küfre gitmiş ve kâfir olmuştur ve dolayısıyla mürteddir. Hayır diyebilir misiniz?

9- Mürtedin ise; ne dini kalmıştır ne de imanı ve ne de nikâhı! Hayır diyebilir misiniz?

10- Mürtedlerin hükmü ise, Şeriat mahkemesinde yargılandıktan sonra öldürülmedir. Hayır diyebilir misiniz?

11- Mürtedlerin ise ne namazları kılınır ve ne de müslümanların mezarlığına defnedilir; köpek laşesi gibi bir çukura atılır. Hayır diyebilir misiniz?

12- Hoca'nın bu söyledikleri Şeriat'ın ve Kur'an'ın birer hükmüdür. Dolayısıyla her müslümanın inanması lazımdır. Hayır diyebilir misiniz?

13- Hoca'nın bütün bunları söylemesi ve yazması hakır ve vazifesidir. Hayır diyebilir misiniz?

14- O halde tutuklanması, idam edilmesi gereken biri varsa o da DGM'nin başsavcısı Nusret Demiral'dır. Hayır diyebilir misiniz?

Ve netice:

Musa Peygamber ve ona tabi olanlar kazandı, Firavun ve arkasından gidenler ise kaybettiler. Kur'an şöyle der:

„Musa, kavmine: ‘Allah’tan yardım isteyin ve sabredin’ dedi. Zira yeryüzü Allah’ındır; onu kullarından dilediğine verir. Akıbet müttekilerindir. „(Ya Musa!) Sen bize gelmezden önce de geldikten sonra da bize işkence edildi,“ dediler. Musa dedi: „Umulur ki, Rabb’iniz düşmanlarınızı yok eder de onların yerine sizi yeryüzüne hakim kılar ve ondan sonra sizin nasıl hareket edeceğinize bakar.“ (Araf, 28-29)

„Bunlar, kitabın apaçık ayetleridir. İnanan bir kavim için Musa ile Firavun’un haberlerinden bir parçayı hak olarak sana okuyacağız. Firavun o yerde ululandı (zorbalığa kalktı), halkını çeşitli gruplara böldü. Onlardan bir zümreyi zayıflatıyor; oğullarını kesiyor, kadınlarını sağ bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardan idi. Biz de istiyorduk ki, o yerde zayıf addedilenlere lütfedelim, onları önderler yapalım, onları (düşmanlarının mülküne) mirasçı kılalım. Ve onlara o

verde iktidar verelim, (hükümet yapalım). Ve Firavun'a ve Haman'a ve onların ordularına onlardan korktukları şeyi kendilerine gösterelim (başlarına getirelim)...“
(Kasas, 2-6)

İşte; yukarıda dediğimiz gibi, Musa Aleyhisselam kazandı, Firavun kaybetti! Hem de iki âlemi!..

Tarih tekerrürden ibarettir:

Biz de bu ve benzeri ayetlerin ışığı altında biliyor ve inanıyoruz ki, bizim gibi „Tevhid“ ehli müslümanlar kazanıp devlet olacak, sizin gibi putçular da yıkılıp gidecektir! Bunda şüphemiz olmasın!..

Tebliğ ve tavsiyelerimiz:

Yine de biz, hâlisane diyoruz ki, ecel gelip çatmadan kör şeytanın yolunu terk etmek suretiyle tevbekâr olup „Tevhid“ ehline katılınız!..

İSLAM NEDİR VE NE DEĞİLDİR?

İnsan ve Kâinat:

Özet olarak; insanın kâinata, dünya hayatına ve insan hayatına bakışı:

Kâinatın târifi:

Kainat demek, Allah'tan başka varlıkların bütünü, demektir. „Alem“ kelimesi de aynı mânaya gelmektedir. Çoğuluna „Alemler“ denir.

Aklen de ilmen de sabittir ki, yerleriyle ve gökleriyle, canlısıyla ve cansızıyla her şey sonradan var olmuştur. Yine aklen ve ilmen sabittir ki, sonradan olan bir şey de bir sebebe, bir var edene bağlıdır ve ona muhtaçtır. O var eden de „Allah'tır“.

Allah vardır: Her şeyi bilendir ve her şeye gücü yetendir.

Allah'ın varlığı, kâinatın varlığına bağlıdır. Yani, aklî ve ilmî delillere dayanır.

Her şeyi bilir. Çünkü kâinat ilmî bir eserdir. Çünkü fizik, kimya, biyoloji, astronomi ve saire gibi tabî ilimler kâinatın ilmini yapmaktadırlar. Bilinen bir keyfiyettir ki, ilmî olmayan bir şeyin ilmi yapılmaz.

Kâinat ilmi bir eser olunca, o eseri yaratan da ilim sahibidir ve âlimdir.

Allah, kadirdir; her şeye gücü yeter. Her şeye gücü yetmese idi, kâinatı istediği gibi yaratamazdı. Allah, birdir. Birliği aklen sabit olduğu gibi, naklen de sabittir. Kur'an şöyle der:

„Yerde ve gökte Allah'tan başka ilahlar olsaydı, yer ve gök fesada girerdi (yani nizam ve intizam bozulurdu).“

İşte bu, bir aklî delildir. Keza „De ki Allah birdir, Allah Samed'dir (yani, herşey O'na muhtaçtır ve fakat O, hiç birşeye muhtaç değildir). O, doğurmamıştır ve doğurulmamıştır, ve O'na hiç bir şey denk ve emsal

olamaz.“ (İhlas Suresi)

Allah'ın diğer sıfatları:

Allah'da; ilim, kudret ve birlik sıfatı olduğu gibi, irade, görme, işitme ve konuşma sıfatları da vardır. Bunların varlığı aklen ve ilmen sabit oldukları gibi Kur'an'ın beyaniyle de sabittir. Bu babdaki ayetlerin ve delillerin sayısı çoktur. Ezcümle:

„Güzel isimler ve yüksek sıfatlar O'na mahsustur...“

(Haşır Suresi son ayet)

İşte kâinat ve işte yaratıcısı!..

İnsana gelince:

Kâinat içinde insanın mümtaz (seçkin) yeri vardır. Aklen de ilmen sabittir ki, kâinat insan için var olmuştur; insan neye muhtaç ise o vardır. Bu hususta Kur'an ayetleri çoktur.

Pekiyi ama insan ne için yaratılmıştır?

Evet insan da Allah'a kul olmak için yaratılmıştır. Kur'an'ının beyaniyle **"O'na ibadet etmek için yaratılmıştır,"** (Vezariyat, 56) bunun bir ifadesidir.

Din:

Din, Allah kanunudur; emirler ve yasaklar bildiren, nimet ve görevleri taksim eden bir nizam ve bir düzendir.

Muhtevası:

Dinin muhtevası başlıca dördtür:

Akaid bölümü: Ki, insanın inancıyla ilgili meseleleri anlatır. Genelde bu bölüme imanın altı şartı girer.

İbadet bölümü:

Bu bölüme; namaz, oruç, hac, zekat ve Kelime-i Şehadet ve benzeri ibadetle ilgili mevzular girer.

Muamelât ismi altında toplanan bir başka bölüm de insanın, madde ile, insanın hayvanlarla, insanın müslim, gary-i müslim insanlarla ve insanın devlet ve siyasetle ilgili hususları anlatır. Bütün bunlara genel olarak „İslam Hukuku“ ismi verebiliriz.

Ukubât, yani ceza bölümü:

Ceza bölümü ise; görevini yapmayan, hakkına razı olmayan, başkalarının hak ve hukukuna tecavüz edenlere verilen cezalardır. Buna „**İslam Ceza Hukuku**“ da denir.

Ve işte İslam'ın bu dört bölümü hakkında yüzlerce kitab yazılmıştır.

Dinin tarihi:

Dinin tarihi, insanlığın tarihiyle başlamıştır. İlk insan, ilk müslüman ve ilk Peygamber Adem Aleyhisselam'dır. Dünyaya gelirken görevini de beraberinde getirmiştir. Çünkü yukarda da söyledik: İnsanın dünyaya gelişinin gayesi, Allah'a kul olmaktan ibaret olan görevini yapmaktır. İşte din, ona görevinin neler olduğunu, bunları nasıl ve ne zaman yerine getireceğini öğretmek üzere gelmiştir. İnsanı yaratan Allah, insanla ilgili emirler ve yasaklar manzumesi olan dini ve bu dini anlatatan kitab göndermiştir.

Peygamberler:

Kendisine Allah tarafından vahiy yoluyla emirler ve yasaklar gelen insanlara Peygamber denir. Tarihi boyunca yüzbinlerce Peygamber gelmiştir.

Sayılarının çok oluşu:

İlk Peygamber ölüp gidince, insanoğlu dini gereği gibi korumamış, ona kalem karıştırmış; eksiltmeler yapmış, ilaveler yapmıştır. Zaman içerisinde bu hal o kadar ilerlemiş ki, artık din özelliğini kaybetmiş ve hurafeler bataklığı haline gelmiştir. Dolayısıyla insanoğlu yolunu şaşırmıştır. İşte yolunu şaşırın bu insana, yolunu göstermek üzere Allah tarafından ikinci peygamber gelmiş, o da ölüp gittikten sonra düzelttiği din, yine insanlar tarafından bozulmuştur. Bu sefer de bir üçüncü peygamber gelmiştir.

Ve böylece din, bozulmadan düzelmeye, düzelmeden bozulmaya geçe geçe Hz. Musa'ya, Hz. Musa'dan da Hz. İsa'ya intikal etmiştir. Hz. İsa vasıtasıyla düzelen bu din, Hz.

İsa'nın gidişinden sonra bozulmaya yüz tutmuş ve zaman içerisinde o kadar bozulmuş ki, artık ilahî hüviyetini kaybetmiştir. Bunun üzerine Hz. Muhammed gelmiş ve ona Kur'an ismindeki kitab verilmiştir. Mâlum olduğu üzere, bundan 1400 kûsür sene önce gelmiş bulunan Hz. Muhammed son Peygamber olduğu gibi, ona gelen Kur'an-ı Kerim de son Kitap'tır. Şurasını bilmek gerekir ki, din, peygamberden peygambere gelişme kaydetmiş, insanoğlunun bilgi ve medeniyetinin artmasıyla, sayı ve ihtiyaçlarının çoğalmasıyla din de kemale doğru gidip, ihtiyaçlarını karşılamaya doğru ilerlemiş ve son peygamberle mükemmel şeklini almıştır. Ve artık kıyamete kadar gelen insanlığın her türlü ihtiyacına cevap veren bir durum arz etmiştir. İşte bu hikmete binaendir ki, Hz. Muhammed'den sonra ne bir peygamber gelecek ve ne de Kur'an'dan sonra bir kitab!..

Bu itibarladır ki; Allah tarafından gelen bu kitaplar, her ne kadar teferruatta bazı farklar göstermişlerse de aslında ve özünde hepsi birdir. Keza bütün peygamberler de aynı çizginin üzerinde bulunmuşlar ve aynı dini tebliğ etmişlerdir. Bütün peygamberler kardeştir ve aynı kaynaktan feyz ve ilham almışlardır. Ve hepsi, Allah'ın birliğinden, ahiret hayatından, cennet ve cehennemden söz etmişlerdir; dünya hayatının geçici, ahiret hayatının ise ebedi ve kalıcı olduğunu bildirmişlerdir. Peygamberler arasındaki şu farkı da unutmamak lazımdır:

Her peygamberin getirdiği dinin geçerliliği, ikinci peygamber gelinceye kadardır; ikinci peygamber gelince artık birincinin Şeriat'ı sona ermiş ve bir sonraki peygamberin Şeriatıyla amel edilmesi gerekir. Bugün ise; artık ancak Kur'an'ın hükümleriyle, Hz. Muhammed (s.a.v.)'in Şeriatıyla amel edilmesi şarttır ve geçerlidir. Zira Kur'an, daha önceki kitapların bıraktığı noksanlıkları tamamladığı gibi, Hz.

Muhammed de insanlar tarafından dine sokulan hataları ayıkladığı gibi eksiklikleri de ikmal etmiştir.

Ve yine bu itibarlardır ki, Hz. Muhammed, geldiği günden itibaren, bütün insanların peygamberi olduğu gibi, bütün insanlar da ona ümmet olma zorundadır. Ancak ona inananlara „Ümmet-i icabet“, inanmıyanlara da „Ümmet-i davet“ ismi verilir.

Ve yine bu arada şu hususu da herkes bilmeli ki, „Ümmet-i icabet“ olanların görevlerinden biri de henüz bu şerefe erememiş ve ümmet-i davette kalmış olanları ümmet-i icabete davet etmektir. Davet etmezlerse onlar da Allah huzurunda sorumludurlar. Ve nihayet şunu da çok açık, net ve kesin ifade edebiliriz ki, „Din“ birdir. O da „İslam’dır“, Kur’an, bu hususu da açık olarak bildirmekte ve duyurmaktadır. Kur’an şöyle der: **„Allah indinde din birdir. Kitab Ehli, ancak kendilerine bu hususta bilgi geldikten sonra ihtilafa düşmüşlerdir. Buna sebep ise onların çekememezliğidir. Allah’ın ayetlerini inkar edenler bilmelidirler ki, Allah’ın hesabı çok çabuktur.“** (Al-i İmran, 18)

Bir başka ayet:

„Kim, İslam Dini’nden başka bir din ararsa, (bilmeli ki) kendisinin aradığı böyle bir din, asla kabul görmeyecektir. Ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır.“ (Al-i İmran, 85)

İslam’a göre yasaklar:

İslam’da bir kaide vardır: **„Güzel olan, faydalı olan her şey emir ve tavsiye edilmiştir; çirkin olan ve zararlı olan her şey de yasak edilmiş veya hata sayılmıştır.“** Bu noktadan hareketle işte yasakların başlıcaları; İçki, kumar, zina, hırsızlık, yalan söyleme, adam öldürme, tenbellik, hilekârlık, dolandırıcılık, karaborsacılık, faiz, aldatma, kişiyi arkasından çekiştirme, ırkçılık, vurgunculuk, insan haklarına

tecavüz, hak almak için kaba kuvvete başvurma, terör yapma, zor kullanmak suretiyle hak almaya kalkışma, dinî inancından dolayı baskı yapma ve işkenceye tabi tutma, hatta savaş açma! Zira barış esastır. Savaş ancak barış sağlamak için vardır, hakkı tebliğ yolunda engelleri kaldırmak için vardır, zülmü ve haksızlığı ortadan kaldırmak için vardır ve nihayet huzur ve sükunu sağlamak için vardır ve zoraki vardır. Ve nihayet barış ve sulh, tebliğ ve tavsiye esastır. Tarihte bunun örnekleri çoktur. Kur'an şöyle der:

„Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar, kuvvet hazırlayın ve bağlı besili atlar hazırlayın ki, onları, (yani mütecavizleri) Allah düşmanlarını ve sizin düşmanlarınızı korkutasınız!..“ (Enfal, 60) Dikkat edilirse, kuvvet hazırlamada hedef korkutmaktır, öldürmek değildir. Demek oluyor ki, siz kuvvetli olursanız kimse size karşı savaş açamaz, hak ve hukuka tecavüz edemez. Çünkü, sizin gücünüzden korkar ve bu suretle dünyada huzur ve sükun sağlanmış olur. İşte İslam'ın, İslam Devleti'nin emir ve tavsiyeleri budur.

Aile hukuku:

Koca, karısının da çocuklarının da amiridir, evin hakimi kocadır. Kadının da çocukların da masrafından koca sorumludur. Zira yaratılış, karı-koca arasında iş bölümü yapmıştır: Erkeğe para kazanma görevini, kadına da çocuk yetiştirme vazifesini vermiştir. Mirasda erkeğe 2/3 oranında bir farklılık vermişse de evin ve ailenin bütün masrafını kocanın üzerine yüklemiştir.

Tesettür ve şahitlik:

Tesettür ve şahitlik mevzuunda da görülen farklar, kadının beden ve ruh yapısının arz ettiği farklılardan gelmektedir. Yani biyolojik ve psikolojik farklılığın bir gereğidir. Ve bu hikmete binaendir ki, Yaratan, öyle yaratmış ve öyle emretmiştir. Bizim bir şey demeye hakkımız yoktur.

Savaş, barış ve tebliğ:

İslam Dini; Adem Peygamberle başlayan, hayatın tekâmülüne paralel olarak tekâmül edip gelişen ve son olarak Kur'an'ın inişiyle ve onu tebliğ eden son Peygamber (s.a.v.) Hazretleri'nin gelişiyile mükemmelliğini alan ve tamam olan Allah kanunudur; artık insanoğlunun her türlü ihtiyacına cevap verme gücüne sahip, eksiği ve noksanı olmayan bir din, bir nizam ve bir sistem! Hem öyle ki akılla, ilim ve mantıkla çatışan tek tarafı yoktur. „**Biz, kitabta hiç bir şeyi noksan bırakmadık**“ (Enam, 38) ifadesi Kur'an'ın bir beyanıdır .

Binaenaleyh, böyle olan bir din, savaştan yana değil, barıştan yanadır. O, kendisini, savaş yoluyla değil, barış içinde tebliğ yoluyla kabul ettirmek ister ve istemektedir. Onun için Kur'an'ın tamamladığı bu din savaşı değil, tebliği tercih etmiştir. Savaş, „Tebliğ“ yolunu açmak için vardır, yukarıda da söylediğimiz gibi zoraki vardır, zulmü bertaraf etmek için vardır; adaleti ve huzuru sağlamak için vardır. Cihad da bir yönüyle işte budur. Tarihte hep böyle olmuştur. Bir kaç misal:

1- Allah Resulü ve onun sahabesi, Mekke'de bir tebliğ devri yaşamıştır. 13 senelik bu devrede gerek o ve gerekse etrafı, bir çok hücum ve hakaretlere karşı, sabretmişler, mütecavizlere karşı el kaldırmamışlar, atılan taşları bile alıp atanlara fırlatmamışlardır. Üstelik, hak ve hakikatleri görmeleri için hidayetlerine dua etmişlerdir. Ve netice itibariyle kimsenin burnunu bile kanatmamışlardır.

2- Medine anlaşması:

Allah Resulü, Medine'ye göç ettikten sonra, Hıristiyan, yahudi ve diğer gayr-i müslim kabilelerle savaş değil, barış yapmıştır; onlara hayat hakkı, ibadet hürriyeti, mal ve mülk edinme hürriyeti tanımış ve bu arada onlara şöyle demişti: „Hepimiz bu şehrin sakinleriyiz; bu şehre dıştan bir saldırı

olduğu zaman hepimiz müştereken karşı çıkacağız!..“ Fakat ne yazık ki, yahudiler bu anlaşmaya sadık kalmadılar ve hak ettikleri cezayı bulmada da gecikmediler.

3- Kudüs'ün fethinde:

Kudüs'ün fethini müteakib, anahtar Halife Ömer'e teslim edilirken papazın şöyle bir talebi olmuştu: „Bizlere ibadet hürriyeti verildi ve diğer haklar tanındı! Kilisemizi ziyaret edip, bize şeref verirsiniz memnun oluruz!..“ diyen papaza Hz. Ömer'in cevabı „Hayır“ şeklinde olmuştu. „Çünkü, ben ziyaret edersem, Ömer ziyaret etti diye mabedinizi elinizden alabilirler!..“

4- Yahudilere kapıları açma:

Kat-i amma veya sürgüne maruz kalan İspanya yahudilerine kapılarını açan ve onlara yer ve yurt veren ve o gün bugün onları sinesinde barındıran ve aradan 500 sene geçtiği halde hatırası yolunda merasimler tertip edilen bu hareket İslam'ın nasıl bir din olduğunun canlı bir misalidir.

5- Genelleme:

Bu babda yüzlerce misal vermek mümkündür. Fakat arife târif istemez kabilinden şu kadarını söylemekle yetinelim:

Fetihler neticesinde birbirini tanıyan Ehl-i kitaplarla müslümanlar, o günden itibaren yanyana yaşamışlar, Allah'ın gönderdiği dinin gayr-i müslimlere tanıdığı haklara harfiyyen riayet etmişlerdir. Sultan Hamid devrinde meşrutiyet meclisinde azınlıkların hakları görüşülürken, bir milletvekilinin: „Azınlıklara daha fazla hak tanımamız gerekir“ demesi üzerine Ermeni temsilcisi bir avukatın ayağa kalkıp „Hayır! Siz bize İslam'ın tanıdığı hakları verin bize yeter!..“ demesi de bu dinin, insan haklarına ne derece riayet ettiğinin açık bir tarihî bir delilidir.

6- İslam ve savaş hukuku:

İslam savaş hukukunda kadınlara, yaşlılara, hastalara, çocuklara, ilim adamlarına el uzatma yoktur, esirlere kötü

muamele yoktur. Üstelik onlara iyi ve merhametli davranma, ihtiyaçlarını karşılama ve onları rahat ettirme vardır.

İstisnai muameleler:

Şayet bu arada, bu söylenenlerin aksi varid olmuşsa bunlar istisnaidir, İslam'ın usul ve kaidelerine uymaz; Bunlar idarecilerin ya İslam'ı bilmemelerinden veya kötü niyetli oluşlarından kaynaklanmaktadır...

Mülkiyet hakkı:

Mülkiyet hakkı, komünist sistemde devlete, kapitalist sistemde ferde aittir. İslam'da ise Allah'a aittir. Evet bütün mülk Allah'ındır. Yaratan O'dur, idare eden de O'dur. Herkesin rızık Allah üzerinedir. Tasarruf hakkını insana vermiş, fıkıh kitaplarında kaydedildiği gibi, mal ve mülk edinmenin meşru yollarını da göstermiştir. Mal mülk esas itibariyle Allah'a ait ise de tasarruf yönünden sahip olmak üzere de olsa çalışmayı şart koşturmuştur. Bu itibardır ki, „Çalışan Allah dostudur!“ demiş, tenbellerin İslam'da yeri olmadığını bildirmiştir.

İş hukuku:

İslam işçi ve işveren arasındaki münasebetleri son derece adilâne bir şekilde düzenlemiştir; ne işverenin işçiyi sömürmesine ve ne de işçinin işverene ihanet ve hiyanet etmesine asla meydan vermemiştir. „İşçinin teri kurumadan hakkını veriniz!“ derken, öbür taraftan da işçiye şöyle demiştir: „Çalıştığın yerden bir iğneyi bile sahibinin izni olmadan götürdüğünüz takdirde o iğne boynunuzda asılı olarak mahşere geleceksiniz!“ diye hatırlatmıştır. İşte bu mânevi mesuliyetlerle tarafları birbirine bağlayan İslam, lokavt ve grev sistemine yer vermemiştir. Çünkü bunlar bir nevi kaba kuvvete başvurmazdır.

İdeal hukuk:

İdeal hukuk demek, akıl ve mantığa uyan, vicdanı tatmin eden, sağduyuya hitab ederek adaleti temin eden; ferd ve

cemaat, devlet ve vatandaş arasındaki ilişkileri akl-i selime uygun bir şekilde düzene koyan, aynı zamanda tabii ve pozitif ilimlerle asla çatışmayan, insan tabiatına tıpa tıp uyan ve nihayet aranan ve arzu edilen bir hukuk demektir?

Böyle bir hukuk nizamını, insanoğlu, İslam'da, İslam hukukunda bulur. Yani, ideal hukuk İslam hukukudur. Neden? Çünkü, zaman zaman söylediğim gibi, İslam Hukuku beşer hukuklar gibi, çeşitli noksanlıklarla dolu olan ve sayısız ihtirasların zebunu bulunan ve muhtelif etki ve tepkilerin tesiri altında kalabilen insan kafasının mahsulü değildir.

İslam hukukuna gelince: Herşeyi bilen ve herşeyi yaratan; yarattıklarını başıboş bırakmayan, her parçasını zerresine kadar, nizam ve düzene koyan ve aynı zamanda insanoğlunun geleceğini, geçmişini ve halini, en ince noktalarına kadar bilen Allah'ın ilmine ve vahyine dayanır, ezeli ve ebedi ilmine ve vahyine dayanır; bizi bizden daha iyi bilen ve bize bizden daha yakın olan yaratımızın hikmetine istinad eder.

Yerleri ve gökleri nasıl güzel bir şekilde yaratmış ise, bitkileri ve hayvanları nasıl kusursuz bir biçimde vücuda getirmiş ise; bizlere iki el, iki ayak, iki göz, iki dudak, iki kulak vermiş ise; vücudumuzu teşkil edip iç organlarımızı, dokularımızı ve hücrelerimizi, akıllara hayret verecek şekilde ve bir işbirliği içinde düzene koyup ahenkleştirmiş ise ve nihayet bunların eksikliği gediği olmayıp en güzel şekilde, en ideal şekilde ise, İslam Hukuku da böyledir; eksikliği ve gediği yoktur, tastamamdır. Eşyann tabiatına , insanın ve insan topluluğunun maddî-manevî yapısına tıpa tıp uygundur? Siz, kendiliğinizden bir tarafa birşey koyarsanız veya diğer taraftan birşey kaldırırsanız adalet terazisinin dengesi bozulur. Çünkü:

İslam Hukuku bir bütündür, her meselesi kendi modeline

göre ayarlanmıştır. Şayet siz, onu inanç sistemiyle, ibadet sistemiyle, muamelat (dünya ve devlet işleri) sistemiyle ve ceza hukuku sistemiyle alırsanız, o şaşmaz fonksiyonunu icra eder, sizi huzur ve refaha götürür. Yoksa en ufak bölümünü ihmal ederseniz, parçaları modeline uymayan fabrika gibi tökezlemeye başlar, istediğiniz randumanı alamazsınız; hatta bir gün gelir o fabrika durur, siz de iflas edersiniz...

İslam Hukuku, dünyanın insafılı adamlarının ve hukukçularının takdirine de mazhar olmuştur. Bunlardan birkaçına burada işaret edelim:

Sava Paşa (Bir Fransız hukucusudur):

Sava Paşa, „İslam Hukuku Nazariyyatı“ adlı eserinin 34. sayfasında Peygamber’imizin, „**Ey Nas! Beni dinleyiniz ve sözlerimi zihinlerinize hâkkediniz. Size herşeyi Allah’ın emriyle bildirmiş bulunuyorum. Size öyle bir kanun bırakıyorum ki, ona sımsıkı sarıldıkça asla dalalete düşmiyeceksiniz. Size Allah’ın kitabını bırakıyorum,**“ mealindeki hadis-i şerif’i kaydettikten sonra diyor ki:

„İslamiyyet’te hak olan tek bir şey vardır. O da dindir. Din, insanın halikiyle, devletiyle ve kendi nev’iyle mevcut münasebetlerin hukukî esasilerini muhtevî umumi bir tâbirdir. Bu, ister itikatta, ister ibadette olsun ve isterse dünya işlerinde olsun!..“

Prof. Rogen:

İsviçreli meşhur hukukçu, İslam Hukuku hakkında takdirlerini şu cümlelerle ifade etmektedir:

„**İslam Hukuku beni hayrete düşürdü. Meğer bu, bir derya imiş! Biraz genç iken bunlara muttali olmayı ne kadar arzu ederdim. O vakit bunları bütün dünya nazarında tecessüm ettirirdim (cisimleştirdim).**“
(Bedayi Tercemesi, Avukat Seniyyüddin’in önsözü)

Marmaduke:

Marmaduke Piktchall da şöyle diyor:

„Halikin (yaratıcının) hukukiyle mahlukatın (yaratılmışların) hukukunu en mükemmel surette müslümanlık tarif etmiştir.“

Bismark:

Almanya'nın meşhur fikir ve devlet adamı olan Bismark da bu babdaki takdirlerini ve hayranlıklarını şöyle anlatır:

„Ben mevcut dinî eserleri inceledim, hiçbirinde değil ki, bütün bir insanlığı, hatta bir aileyi bile idare edecek mahiyetten uzak gördüm. Müslümanların kitabı müstesna! Zira ben, Kur'an'ı tetkik ettim ve her kelimesinde büyük hakikatler gördüm. Sana muasır bir vücut (asrında yaşayıp seni görmediğim için) olmadığım için müteessirim. Fakat huzurunda hürmetle eğilirim Ya Muhammed!..“

„Dini devletten ayırmak, din ve devlete ait hakları birbirinden ayırmak, insanların bütün hayatına egemen olmak isteyen İslam dini için ağır bir tecavüzdür.“ (Gotthard Jäschke, Der Islam in der neuen Türkei, Yeni Türkiye'de İslamlık, Bilgi Yayınevi, 1972, İst.)

„İslam, kelimenin tam anlamıyla yasa dinidir. Müslümanlara hayatın bütün sorularının karşılıklarını Peygamber aracılığıyla Allah'tan almalarını ve her yaptıklarında en kesin kurallara tam tamına uymalarını emreder.“ (Snauck Hurgronse, Der Islam, Lehrbuch der Religionen, s. 656, 1928)

Kur'an ve Ehl-i Kitap:

Yukarda söylemiştik ve demiştik ki, Hz. Muhammed geldikten sonra artık o gün bugün kıyamete kadar bütün dünya insanlığı bir ümmettir, Hz. Muhammed'in ümmetidir; dolayısıyla Hz. Muhammed, bütün insanlığın cihanşümül bir Peygamber'i olduğu gibi, Kur'an da tarihî boyunca bütün insanlığa hitab eden cihanşümül bir kitaptır. Bu itibarla ki, Kur'an müteaddit sure ve yüzlerce ayetinde Ehl-i Kitap'a (hıristiyan ve yahudilere) hitab etmiş ve onları da hak dine

ve hak kitaba davet etmiştir. Bu arada sadece Bakara Sure'sinde yahudilere yüz bir ayetiyle hitab ederken, Hıristiyanlara da Al-i İmran Sure'sinde seksen küsur ayetiyle yer vermiştir. İşte o ayetlerden biri şu mealdedir:

„Ey Ehl-i Kitab; Öyle bir kelimeye geliniz ki, o kelime sizinle bizim aramızda müsavi olsun (ne size fazla hak tanısın ve ne de bize! Bütün insanlığı aynı muameleye tabii tutsun ve insan hakları hususunda hepimiz aynı tarağın dişleri mesabesinde olalım!..) İşte o kelime ise, hepimizin sadece ve sadece Allah'a kul olmamızdır, ibadetimizi sadece O'na yapmamızdır ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmamızdır ve bu arada birbirimizi Rabb edinmememizdir (yani, hepimiz kul, Rabb'imiz bir olsun; Evet hepimizin sahibi O'dur, bütün mülkün sahibi de O'dur, yaratıcısı da; Dolayısıyla yerlerin ve göklerin sahibi ve idare edicisi O olduğu gibi bütün insanları da idare eden ve bu yolda kanun koyan da O'dur. O'ndan başka kanun koymaya kimsenin hak ve salahiyeti yoktur ve bu hususta kimseye yetki vermemiştir. Peygamberlere dahi, insanları idare etme yolunda söz hakkı tanımamıştır!.. Sebep ise pek tabiidir: Çünkü yaratan O'dur, idare eden de elbette O, olacaktır; kanun koyan yine O, olacaktır!.. Üstelik; bütün bir kâinatı idare eden kanunları va'zetmek kolay bir iş olmayıp, sonsuz ilme ve sonsuz kudrete ihtiyaç arzettiği gibi tüm insanlığı idare de sonsuz ilme ve sonsuz kudrete ihtiyaç arz eder! Binaenaleyh, insanoğlu yarım yamalak bilgi ve sınırlı kudretiyle kendi kendini idare edecek kanunlar koyamaz, dolayısıyla; insanlar arasında ne hak yerini bulur ve ne de adalet! Bir anarşi alır yürür ve insanlık da, ne dünyada huzur bulur ne de ahirette!..)!. Eğer onlar bundan yüz çevirirlerse, onlara söyleyin ve deyin ki, sizler şahit olun, bizler müslümanız (yani, o kelimeye inanmış, iman etmiş ve teslim olmuşuzdur. Artık bunun ötesi size aittir; vebali de cezası de size aittir...)

Bu ayet-i celile'nin tefsir ve tahlili:

Bütün insanlığı ilgilendiren Bakara Sure'sinin 64. ayetini ilmin süzgecinden geçirir ve akl-ı selimin ışığı altında incelersek şu neticeye varırız:

1- Bu ayet; müslim-gayr-i müslim tüm insanlığa sesleniyor ve her tarafa emirler verip mes'ul tutuyor; bilenlerin bilmiyenleri çağırmasını ve onlara tebliğ ve telkin etmesini emrediyor;

2- Ve yine bütün insanlığa diyor ki: Aynı ailenin fertleri olan sizlerin yaratanı bir, Rabb'isi bir, kanun koyucusu bir, dini bir, kitabı bir, Peygamber'i bir, dünyası bir, ahireti bir!.. O halde bütün bu birlikler karşısında her yönüyle birsiniz ve kardeşsiniz! O halde Allah'ın birliği esasına dayanan „Tevhid“ akidesine sahip olacaksınız ve hepiniz Allah'ın ipinden ibaret olan Kur'an'a sahip çıkacaksınız ve onu tebliğ eden Peygamber'in arkasından gideceksiniz!..

3- Ve herkes bilmeli ve inanmalı ki: Allah'a inanan ve O'nun varlığını kabul ve tastik eden herkes, tarihi boyunca O'nun gönderdiği ve indirdiği peygamberlerin tümüne ve onlara gelen kitapların hepsine ve bu arada son peygamber Hz. Muhammed'e ve ona gelen son Kitap Kur'an'a inanacak, tastik ve kabul edecektir. Ve bu babda bir istisna tanımayacaktır ve şayet bunlar arasında bir istisna tanıyıp ayrılık ve gayrılık yoluna giderse onun din adına, Allah adına yaptığı bütün ameller, ibadetler ve hayırlar heba olur, asla kabul görmez, emekleri boşa gitmiş olur!..

Burada, yukarıda da işaret edildiği gibi, şu gerçeği de hiçbir zaman unutmıyacaktır: Bugün yürürlükte bulunan ve geçerliliğini muhafaza eden sadece Kur'an'dır; diğerlerinin miadı dolmuştur. Artık onlarla amel etmek muteber değildir.

4- Şahid tutmak:

Bakara Suresi'nin bu ayet-i kerimesinden şu gerçeği de anlamış oluyoruz ki, „Tek kelime“nin etrafında toplananlar

ve bu kelimeye teslim olanların yapacağı tek bir şey kalmış oluyor. O da şahit tutmak; bütün bir insanlığı ve bütün bir kainatı şahit tutup biz, Allah'ın birliği esasına dayanan bu kelimeyi, bu „Tevhid“ kelimesini kabul ve tastik etmenin yanında henüz bu şuura ve bu inanca ermemiş olanları da çağırılmış ve bu kelimeyi onlara tebliğ ve telkin etmişizdir ve artık bizde vebal kalmamıştır ve buna artık herkes şahit olsun; Allah da şahit olsun, melekler de peygamberler de şahit olsun, kitaplar da ve nihayet bütün bir kâinat da şahit olsun ve bu çağrıya „Evet“ demiyenler de şahit olsun!..

Bir lahika:

Buraya kadar bizler; İslam'ı ve İslam dinini özet olarak ortaya koymaya ve dünyanın gündemine getirmeye çalıştık. Zira uzun zamandan beri dünya insanlığı bir cehalet devri yaşamakta ve İslam'ı bütün veche ve gerçekleriyle, bütün madde ve manasiyle, bütün siyaset ve devletiyle ve nihayet bütün dünya ve ahiretiyle bilmemektedir; „İslam'ı da diğer dinler gibi, Allah'la kul arasında olup biten, mabetlerin dışına karışmayan, dünya ve devletle ilgisi bulunmayan bir müessesedir. Binaenaleyh, dinler, laik düzenle bağdaşabileceği gibi, İslam Dini de laik düzenle bağdaşır , dolayısıyla dini devletten ayırmak ve siyasete karıştırmamak gerekir...“ derler ki bu, yukarıda geçtiği gibi ilim ve fikir adamlarının ifade ve isbat ettikleri gibi „İslam'ı bu şekilde anlamak, tamamen yanlıştır; Kur'an'ın ruhuna da aykırıdır metnine de! Zira İslam bir bütündür; onun dünyasını ahiretinden, devletini ibadetinden ayırmak mümkün değildir. Ayırdığınız takdirde din devletsiz kalır, devlet de dinsiz olur!..

Tek gayemiz:

Bizim tek bir gayemiz ve tek bir davamız vardır. O da İslam Dini'ni gerçek hüviyetiyle tanımak ve dünya insanlığına tanıtmaktır; tebliğ ve telkin yoluyla tanıtmaktır ve asıl

vazifelerimizden biri budur, bütün varlığımızla çalışmaktayız. Ve bu çalışmalarımız Türkiye'den başlamıştır. Fakat ne yazık ki, Kemalistler, buna engel oldular, baskı yapıp işkenceye tabi tutmak istediler. İlk Mekke müslümanları gibi baskı yapıp işkenceye tabi tutmak istediler. Ve yine biz, ilk müslümanların yaptığı gibi yaptık; yani, onlar Mekke'den hicret edip Habeşistan kiralı Necaşi'ye başvurdu iseler, biz de Necaşi'nin torunları mesabesinde olan Alman idaresine ve Alman milletine baş vurduk ve kabul gördük. Ve hedefimize ulaşıncaya kadar da kabul göreceğimize inanmaktayız! Zira Mekke müşrikleri orada da onların kalıp dinlerini yaşamalarına rıza göstermek istemediler ve onları geri getirmek için büyük hediyelerle ve büyük ricalarla heyetler gönderdilerse de Necaşi buna red cevabını verdi ve dedi ki „Dinlerini yaşamak üzere bana ve benim ülkeme gelen ve iltica eden ve suçları sadece dinlerini yaşamak olan bu insanları geri çevirip sizlere teslim edemem, bu bana ve benim inancıma yakışmaz“ demiş gelen heyeti, hediyeleriyle birlikte geri çevirmiştir ve bu suretle inancının da insanlığının da gereğini yapmış, zalimlere mazlumları teslim etmemiştir. Dünün Mekke'sinin müşrik ve zalimlerinin yaptığı gibi, günün Türkiye'sinin kemalist müşrik ve zalimleri de Bonn'a müracaat edip, üzerlerine düşeni yapmak isteyen ve inançlarının gereğini yapma fırsatını bulan bu cemaati burada da rahatsız etmeye ve barındırmamaya çalışmaktadırlar ve bu suretle Bonn idaresini ve Alman milletini, meş'um ve zalim, diktatör insafsız emellerine alet etmek istemektedirler. Şu cemaatin ümit ve temennisi şudur ki, bugüne kadar bunlara hep red cevabı veren Bonn idaresi bundan böyle de „Red“ cevabını verecek ve din ve vicdan hürriyetine saygılı olmaya devam etmekte olduklarını isbat edeceklerdir.

İSLAM VE DEMOKRASİ

İslam Dini, demokrasi ile ve ona dayanan laiklik sistemiyle bağdaşır mı?

Bu suale verilecek tek cevap vardır. O da „Hayır“ şeklindedir. Çünkü:

1- Prensip itibariyle bağdaşmaz. Zira demokrasi halk idaresi olup akla ve insan kafasına dayanır. İslam ise, hak idaresidir, yani Allah idaresidir; vahye dayanır. Bir başka ifade ile; İnsanın önünde iki hukuk vardır. Bunlardan biri beşerî diğeri ise ilahîdir. Birincisi akla dayanır diğeri ise vahye dayanır. Biri insanın sadece madde ve dünya yapısını, diğeri ise hem madde ve hem de mâna yapısını; ahiret hayatını da ilgilendirir. Bu iki hukuk, bazı noktalarda birbiriyle uyuşursa da birçok noktalarda birbirine ters düşer.

Bir başka yönden de aralarında fark vardır. İslam hukuku sabittir, kalıcıdır, değişmez; kıyamete kadar sürüp gider. Beşerî hukuk ise değişkendir. Milletten millete, devirden devire değişir.

Müeyyideleri de farklıdır:

Kemiyet yönünden: Beşerî hukukun tatbik ettiği cezalar değışkendir, İslam ceza hukukunda ise hapis cezası, para cezası, sopa cezası, ölüm cezası, sürgün cezası ve kınama (yani tazir cezası gibi) cezalardan ibaret olup değışmez ve kıyamete kadar geçerlidir.

Keyfiyet yönünden: Biri sadece dünyevî, diğeri ise hem dünyevî ve hem de uhrevîdir.

Demokraside kanunlar ve anayasalar ekseriyete ve parmak sayısına dayanırken, İslam hukukunda kanunlar Allah'ın şaşmaz ilmine ve sonsuz kudretine istinad etmektedir. Bu itibarladır ki, bu iki hukuk sistemini mukayese yapmak abesle iştigal etmektir. Hele hele adalet

ve güzellik yönünden kıyaslandırmak çok gülünçtür. Bu, neye benzer? Hele gelin, bir bakalım insan mı daha bilgili Allah mı? İnsan mı daha kuvvetli yoksa Allah mı? İŞte buna benzer bir Şey! Esasen insanın kanun yapmaya gücü yetmez! Neden?  nk  insan daha tam mânasiyle kendisini tanımamŐ ki! Tam mânasiyle tanımadıŐ bir Şey hakkında söz sahibi olabilir mi? Kaldı ki, erkeklik ve kadınlık yönünden, hastalık ve sağlık yönünden, büyüklük ve k c kl k, yönünden, zenginlik ve fakirlik yönünden, işi ve işveren yönünden, amir ve memur olma yönünden, beden yapısı tam ve sakat olma yönünden ve nihayet beden ve ruh yönünden, iradede kuvvet ve za'f yönünden, cesaret ve korkaklık yönünden ve daha bilemediğimiz yönlerden! İŞte bu kadar farklılık arz eden insanlık idaresiyle ilgili kanun ve anayasalar yapmak kolay bir iş değildir, insanın yapabileceği bir iş değildir. Bu iş Allah'ın işidir. Kur'an'ın bir ayetinde öyledir: „**Yaratma da emir ve tâlimat verme de O'na mahsustur?**“ (Araf, 54) O, bilir, O açıklar, O haber verir, O bildirir ve işte bildirmiştir.

Vesile ve gaye:

Kâinat, bütün nimetleriyle vesiledir; gaye değildir. İnsanın bütün ihtiyaçlarını gideren bir vesiledir. Kainatın yaratılıŐında, sayısız nimetlere sahip oluŐunda gaye, insanın yaratanına kul olması ve O'na ibadet ve ubudiyette bulunmasıdır; O'nun emir ve tâlimatını yerine getirmesidir. Ve neticede O'nun rızasını kazanmak ve O'nun cennetine girip ebediyen mutlu olmaktır.

Anayasanın giriŐ kısmı:

Bundan sonrasını İslam Anayasası'nın bazı bölümlerinden alıyorum:

Görüldüğü üzere, devlet İslam'ın dışında değil, içindedir; İslam Dini'nin bir bölümüdür, İslam hukukunun bir parçasıdır. Ve, o derece ki, iman meseleleri, namaz ve oruç

gibi ibadet meseleleri, nasıl İslam'ın birer emri, yerine getirilmesi gereken birer farizesi ise, devlet meselesi de İslam'ın bir emri olup yerine getirilmesi gereken bir farizesidir ve nihayet müslümanlar, İslam Hukuku'nun usul ve kaidelerine göre İslamî bir devlete sahip olma sorumluluğu altında bulunmaktadırlar...

Allah'ın mutlak hâkimiyetini ifade eden ayetlerden birkaçı:

„Sonra (Ya Muhammed!) seni de bir din emrinden Şeriat'ın üzerine memur kıldık. O halde sen o Şeriat'a tabi ol! Bilmezlerin heva ve hevesine uyma!“ (Casiye, 18)

„Rabb'inizden size indirilen Kur'an'a uyun! Ondan başkasını dost edinip de kendisine uymayın! Ne kadar da az öğüt tutuyorsunuz!“ (Araf, 3). İşte bu ve benzeri ayetler gösteriyor ki, müslüman bir milletin, gerek maddî ve mânevî ve gerekse dünyevî ve uhrevî bütün iş ve muamelelerinde başvuracağı nizam, Kur'an nizamıdır. Kur'an nizamından başkası hevadır, sapıklıktır, şeytana ve zalimlere dost olmaktır ve nihayet öğüt ve nasihattan anlamayanların işidir.

Kim, Allah'ın indirdiğinden başkasıyla hükmederse, „Tağut“ ile, daha açığı put ile, put kanunlarıyla hükmetmiş olur. „Tağut“ bir Kur'an terimi olup haddini tecavüz eden, her şeyde ukalâlık yapan kimseye denir. Bir milletin tağutu; Allah ve Resulü'nün emrinden başka neye ve kime uyarlarsa, işte odur.

Bu itibarlardır ki, bir kimsenin müslüman olabilmesi için önce tağutu, yani putu inkâr edecektir ve ondan sonra Allah'a iman edecektir. Bakara Suresi'nin 256. ayeti bunun bir ifadesidir.

Bu gerçeğin bir başka ifadesi:

„Allah ve Resulü, bir işi emrettiği zaman, gerek

mü'min olan bir erkek ve gerekse mü'min olan bir kadın için caiz değildir ki, bu emri yerine getirmede muhayyerliği olsun. Kim Allah ve Resulü'nün emrini tutmazsa: Şübhesiz ki, o apaçık bir sapıklıkla yolunu saptırmıştır!" (Ahzab, 36)

Ayetten açıkca anlaşılmaktadır ki, Allah, kadın veya erkek hiçbir mü'minin kendi yolundan başka yollara gitmesine izin vermemiştir. Dinlemeyip gidenleri „En büyük sapıklıkla sapıtmiş olacaklardır,“ diye vasıflandırmaktadır.

Allah'ü Zülcelal, indirdiği hüküm ve kanunlarla hükmetmeyenlerin zalim, fasık ve kâfir olacaklarını beyan etmiştir. Maide Sure'sinin 44, 45 ve 47. ayetleri bunu anlatmaktadırlar.

Müslümanların yanıldığı fahiş hatalardan biri de budur, yani devlet meselesidir; dini devletten ayırma meselesidir. Ve şöyle derler: „Din ayrı devlet ayrıdır.“ Onlara göre din, Allah'la kul arasında bir vicdan işidir. Dinin dünya ile, dünya işleriyle bir alakası yoktur, o, camide olup bitendir.“

Bu fikir, İslam Dini'nin ruhuna da aykırıdır metnine de aykırıdır. Bunu hiçbir İslam alimi söyleyemez ve bu İslam'a şen'i bir iftiradr. Bırakın İslam âlimini, hatta İslam'ı gerçek mânada tedkik eden gayr-i müslim ilim adamları bu hakikati itiraf etmekten kendilerini beri alamamışlardır. İşte bunlardan sadece birkaçı:

1- „İslam, sadece bir din değil, aynı zamanda siyasi bir nizamdır.“ (Dr. V. Fitzgerald, Muhammedan Law, ch 1.P.1)

2- „Hz Muhammed, hem dini hem devleti te'sis etti. Bu iki müssesenin sınırları birbirine uygundur.“ (C. A. Nallino, Cited by sir T. Arnold in his book The Caliphate, P. 198)

3- „İslam, dinin ötesinde aynı zamanda siyasi bir nizamı temsil eder. Sözün özü, İslam, din ve devlete

şamil, mükemmel bir ilim hazinesidir.“ (Dr . Schacht- „Encyklopaedia of social sciences“ Vol. VIII, p . 333)

4- „Apaçıktır ki, İslam, hem din hem de siyasettir. Onu tesis eden hem bir peygamberdi hem de bir devlet adamı...“ (R. Strothmann - “The Encyklopaedia“ IV, p. 350)

Kemalist rejimle İslam Dini’ni bir arada inceliyen Türkiyeli üç ilim adamını da kaydederek bu işi bağlıyalım:

1- Çetin Özek:

Çetin Özek şöyle diyor: „Yeni Türkiye’nin siyasi kuruluşu, İslam’ın siyaset prensiplerine aykırıdır. İslam Dini, siyasî ve dinî iktidarın bir elde toplanmasını ve dinin emredici fonksiyonunu gerektirir. Laiklik ve laik düzen, bu bakımdan tüm olarak , İslamiyet’e, Şeriat’a ve dine aykırıdır. Bilhassa Türkiye’deki uygulanaşı, bir bütün olarak dinsizliği gerçekleştirici mahiyet kazanmış bulunmaktadır...“ (Türkiye’de Laiklik, Gelişim ve Koruyucu Ceza Hükümleri)

2- Prof. Dr. Osman Turan:

Bu zat, „Türkiye’de mânevî buhran, din ve laiklik“ isimli kitabının 63. sayfasında şunları kaydetmektedir:

„... Kanunların millî bünyeye, örf ve adetlere uyması zarureti dolayısıyledir ki, aynen ve hiç üzerinde durulmaksızın tercüme ettiğimiz İsviçre medeni kanunu bugün artık ciddî bir şikayet ve düzeltme mevzuu olmuştur. Böylece Avrupa’nın tarihî ve ictimâî şart ve zaruretlere icabî vücut bulan birçok müesseseler gibi, laikliğin de oraya mahsus bir tekâmül olduğunu Türkiye’de ne din ve ne de vicdan hurriyeti ve ne de hukuki bir serbesti bakımından böyle bir ihtiyacın mevcut olmadığını göstermiş oluyoruz. Nitekim: Her memleketten ziyade vicdan hürriyetinden faydalanan İngiltere, bu durumu laik anayasaya borçlu olmadığı gibi, fiilî duruma hukukî bir şekil vermek için laik bir devlet haline inkilab etme lüzumunu da hissetmemiştir.“

3- Nurettin Topçu:

Nurettin Topçu'nun liselerde sosyoloji ders kitabı olmak üzere hazırladığı kitaptan şu satırları okumaktayız:

„... Aynı şekilde bir devlet, siyaset işlerini dinin emirlerinden büsbütün ayırmak suretiyle laikliği tatbik ettiği halde, halkın en koyu dindarlığına karşı gelmez. Ancak meselenin İslam dünyasına ait bir özelliği vardır ki, o da İslam Dini'nin Hıristiyanlıktan farklı olarak, dünyaya ait olan hükümleri ihtiva etmesi ve mü'minlerden (müslümanlardan) bu hükümlerin, dünya işlerinde de yerine getirilmesini emretmesidir...“ Nurettin Topçu, bu satırlarında demek istiyor ki, Hıristiyanlık dini, laik rejimle bağdaşır da İslam Dini bağdaşmaz. Çünkü Hıristiyanlığın dünyaya ait hükümleri yoktur. İslam'da ise dünya işleriyle ilgili 500 civarında ayetler vardır.

Ve netice:

Yukarıda da söylediğimiz gibi, dünya; İslam Dini'ne karşı bir cahiliyyet devri yaşamaktadır; İslam Dini'ni, maddesiyle ve mânasiyle, dünyasıyla ve ahiretiyle, devletiyle ve siyasetiyle ne doğusu biliyor ve ne de batısı!.. Ve onun içindir ki, bu dine düşman olmuşlardır. Hususiyle devlet ve siyasetinden söz edildiği zaman dünya ayağa kalkıyor ve yer yerinden oynuyor. Ve Allah da, tatbikatı şöyle dursun, devletinden söz etmeyi bile yasaklayan, hususiyle müslüman geçinenlerin dünyevi ceza olarak belalarını vermiş, onları esir duruma düşürmüş, boğazlanır ve birbirilerini boğazlar hale getirmiştir.

İşte biz, bu gaye ile ortaya çıktık; maksadımız İslam'ı bir bütün olarak dünya insanlığına tanıtmak ve onları huzura kavuşturmaktır. Ama bu, tabii ki kolay olmayacaktır. Alay edenler olacak, hayal perestlikle, fanatikle, çağdışı olmakla, vuruculuk, kırıncılıkla suçlanacak ve itham edileceğiz. Halbuki biz, hiç de onların dedikleri gibi değiliz,

vurucu ve kırıcı değiliz. Biz; ilmî ve fikrî zeminde kalıp, muhalif ve muarızlarımızı açık oturum meydanlarına çağırıyoruz! İşte buyursunlar açık oturuma! Hem de basın yoluyla!

İşte bu cümleden olmak üzere, Türkiye'deki (27) üniversitenin rektörüne hazırlanmış tebliğ dökümanlarıyla birlikte açık mektuplar gönderdik ve bütün kuruluşlara da göndereceğiz.

Sözlerimizi burada noktalarken, Rabb'ülâlemin'den cümleye basiretler ve hidayetler dileriz.

Lahika :

1- Biz müslüman bir milletiz. Ülkenizde bulunmaktayız. Kimimiz işçi olarak, kimimiz de mülteci.

2- Sebeb ise; Mustafa Kemal'in ve Kemalistlerin ihanet ve hiyaneti; Birliğimizi parçalamışlar, ümmetimizi bölmüşler, geriye kalan topraklarımızı da işgal etmişlerdir. Bunlar yetmemiş gibi, dinimize de ihanet etmişler, „Ümmet-i Muhammed“ Gazetesi'nin açıkladığı gibi, dinimizin temel ve teferruatına (98) bomba koymuşlar ve üstelik gereği gibi dinimizin eğitim ve öğretimine mani olmuşlar, icaplarını gereği gibi, yaşamamızı yasaklamışlardır.

3- Bütün bunlar, „Hakkı Sahibine İade“ ismini alan risalenin birinci ve ikinci hülâsa bölümlerinde neşredilmiş ve bütün bir dünyaya duyurulmuştur.

4- Biz; müslüman olarak ve ümmet olarak hakkımızı istiyoruz. Topraklarımızın iadesini istiyoruz, din hürriyeti istiyoruz ve nihayet kemalistlerin ya tevbe etmelerini veya cezalandırılmalarını istiyoruz! Ve bütün bunlar, dinen de hukuken de ve ilmen de hakkımız değil midir?..

5- İsterken de kaba kuvvete başvurmuyor, terörist bir hareket yapmıyoruz; haksızca ve insafsızca milletinizi bölen, topraklarınızı işgal eden ve din hürriyetine ve insan haklarına tecavüz eden komünistlere karşı yaptığınız gibi

biz de yapmaktayız ve nihayet ilmen, fikren ve hukuken bunları açık oturuma davet ediyoruz!

6- Haksız olduklarını bildikleri için açık oturuma cesaret edemiyorlar da mahkemeler kuruyorlar; işkencelere tabi tutuyor, vatandaşlıktan çıkarıp mal varlıklarına el koyuyorlar. Bu da yetmiyormuş gibi, başka millet ve devletlere müracaat ederek „Biz, onlara yapacağımızı yaptık, siz de yapın: Ya bize teslim edin ya da kendiniz cezalandırın!“ diyorlar ve bu suretle hem dövüyorlar hem de ağlamaya bırakıyorlar!..

İşte kemalistler ve işte biz! Binaenaleyh, bunların şikâyetlerine kulak vermek şöyle dursun, tel'in etmek gerekmez mi? Nitekim: Senelerdir bunlar, yalvardıkları halde Avrupa'lı topluluğuna almıyor ve almamakta da haklıdır. Çünkü, bunlarda ne hukuk anlayışı vardır ne de insaf, ne din hürriyeti vardır ve ne de vicdan hürriyeti!.. Bizde bir laf vardır: „Kediyi süre süre aslan ettiler!“; „Ne mutlu Türküm!“ diye diye kürtlere hakaret ettiler, zülm ettiler ve sonunda dağlara çıkarıp silahla mücadele etmelerine sebebiyet verdiler!.. Allah, Âdil-i Mutlak'tır; işte böyle yapar!..

**DOSTLAR
ALIŞ-VERİŞTE
GÖRSÜN!..**

Nihayet Kerimoğlu'nun mektubu geldi! Hem de sekiz sayfa olarak!.. Birinci sene selamsız, ikinci sene sadece bir telefon selamlaşmasıyla yetinen Yusuf Kerimoğlu, nihayet bu sene, biri Mustafa Mazlum Hoca olmak üzere dört kişilik bir heyet halinde bâdel mevid ziyaretimize geldi. Kısa bir sohbet esnasında; „Bir mektup göndermiştik, size geldi mi?..“ diye sordu. „Geldiğini hatırlamıyorum!..“ diye cevap vermiş ve ilave etmiştik: Artık biz; mektuplara, fakslara, telefon haberlerine ve şifahi konuşmalara itibar etmiyoruz! Neden? Çünkü, biz dava ve iddiamızı neşriyat yoluyla bütün bir dünyaya duyurmuşuzdur!.. Neşriyata intikal etmiş bir yazının cevabı da yine neşriyat yoluyla olmalıdır! Yoksa bizimle sizin aranızda kalır ki, hiç de yeterli bir cevap olmaz!..“ Bunun üzerine Kerimoğlu şöyle dedi:

„Öyleyse biz, o mektubu Misak Dergisi'nde neşrederim!..“ Biz de; „Çok iyi olur; memnun oluruz ve bekleriz!..“ diye cevap vermiştik...

Mektup geldi:

Bir iki aylık aradan sonra, nihayet beklenen yazı Dr. Ahmed Kılıç imzasıyla yayınlandı. Tübingen'den bir kardeşimiz bize faksla gönderdi. Hacmi oldukça kabarık: Sekiz sayfa! Görünüş bu ya! Belki birileri görünüşe bakarak, aldanmasın diye geçen sayıda buna işaret ettik ve dedik ki, bizimle ve bizim davamızla alakalı, olsa olsa üç mesele var! Gerisi felsefî ve tarihî mâlumat, genelde! Altını çizebileceğimiz üç mesele: Peygamber (s.a.v.)'in Mekke devleti, federe devlet ve naiblik.

Mekke devleti:

Misak Dergisi, 15. sayfasının bir yerinde şöyle diyor:

„Resul-i Ekrem (s.a.v.)'in Mekke'de devlet kurmadığı

kat'î haberlerle sabittir. Kâfirlerin hâkimiyeti altında, İslamî devlet kurulamayacağıın en bariz delili budur. Kim aksini iddia ederse, Resul-i Ekrem (s.a.v.)'e muhalefet etmiş ve dalalete sapmış olur. Zira ilk İslam Devleti hicretten sonra Medine'de kuruldu..."

Biz de „Hakkı Sahibine İade“ risalemizde şöyle demiştik: „... İşte Allah Resulü'nün Üçüncü Akabe Bey'atinde Yesribliler'den aldığı bey'atın muhtevası bunlardı.

Bu muhtevada:

a) Zımnın ve ima ile de olsa İslam Devleti'nin ilan edilmesi,

b) Hızlı ve aktif bir siyaset takib edilmesi ve İslam'ın devletine doğru adımlar atılması,

c) Hz. Musa'nın on iki nakibi, Hz. İsa'nın on iki Havarisi gibi, Evs ve Hazrec kabilelerinden de on iki temsilcinin seçilmesini tavsiye.

İstişare ve kabul:

Biz de Tebliğ hareketinin bu aşamasında; bir taraftan Allah Resulü'nün Akabe bey'atları neticesinde Medine'deki aktif ve hızlı manzaralara bakarak, bir taraftan da Anadolu insanının iki ateş arasında kalıp, „Bana bir sahip çıkan yok mu?!“ feryadına kulak vererek ve aynı zamanda Avrupa'da ve Anadolu'daki müslümanlarla, Allah askerleriyle istişare neticesinde Akabe bey'atıyla bey'atlaşarak; Ve bunun yanında; İslam şearini neşriyatıyla muhafaza eden merhum ve şehid Atıf Efendi'nin hayatlarının; keza İslam Şeriat'ını muhafaza ve müdafaa yolunda Mustafa Kemal'e karşı silahla kıyam eden merhum ve şehid Şeyh Said Efendi'nin hayatının ve Kur'an hakaikini aklî ve ilmî delillerle dünya mühlidlerine ve münkirlerine karşı muhafaza ve müdafaa eden merhum ve gazi Bediüzzaman Hazretleri'nin hayatlarının anlatıldığı ve ayrıca Avrupa'da ve Anadolu'da maddesiyle ve manasıyla, ilim ve fetvasıyla bu Din-i Mübin-

i Ahmediyye'yi muhafaza ve devlet yapma yolunda varlık gösteren siz Allah askerlerinin katıldığı şu toplantıdan da teberruk ederek:

„Şu tarihî ve tarihî olduğu kadar da hayatî öneme haiz ve aynı zamanda mübarek Kur'an devletinin, Şeriat devletinin ve İslam devletinin ihya edilmesi ve dünyanın gündemine getirilmesine bi İna yetillah karar veriyor ve bu hakikatı Anadolu insanına, İslam âlemine ve bütün bir dünyaya ilan ediyoruz!“

Tahlil:

Biz, İslam Devleti'nin ilan edilmesi yolunda „Zimnen ve ima ile de olsa“ tabirini kullanmışızdır. Misak Dergisi'nin ifadesinde ise, „... kâfirlerin hâkimiyeti altında İslamî devlet kurulamıyacağıının en bariz delili budur. Kim aksini iddia ediyorsa, Resul-i Ekrem (s.a.v.)'e muhalefet etmiş ve delalete düşmüş olur. Zira ilk İslam Devleti hicretten sonra Medine'de kuruldu.“

Çatışma yok:

Bu iki tabiri mantık ilminden geçirdiğimizde görülecektir ki, aralarında tenakuz yoktur. Çünkü, iki kazıyye arasında tenakuzun bulunmasının şartları vardır. Bunlar şu şekilde sıralanır:

Mevzu ve mahmulda, zaman ve mekânda, izafette, kuvve ve fiilde, cüz ve külden ve nihayet şartta.

İşte bu şartlardan birinde ihtilaf ettiği takdirde tenakuz tahakkuk etmez.

Nitekim kuvve ve fiil yönünden ihtilaf mevcut olduğundan „Mekke'de devlet kurulmamıştır“ demekle „zimnen ve ima yoluyla“ devletin kurulduğu arasında bir tenakuz yoktur. Tabii ki, bunu bilmek ve aralarındaki farkı fark etmek bir ilim işidir, bir ihtisas işidir ve bir meleke işidir.

Ve netice:

Demek oluyor ki, bizim: „Zimnen ve ima ile de olsa, İslam

Devleti'nin ilan edilmesi...“ ile Misak Dergisi'ndeki „Resul-i Ekrem (s.a.v.)'in Mekke'de devlet kurmadığı kat'î haberlerle sabittir...“ kaziyyesi arasında çelişki yoktur. Ve bu, Allah Resulü'ne muhalefet ve dolayısıyla dalâlet değildir. Aksini iddia edenler, bir taraftan Peygamber'e muhalefet ederken bir taraftan da ilme ters düşüp cehaletlerine kurban gitmiş ve dalaletle düşmüş olurlar!..

Üstelik, Misak Dergisi mensublarının bilgi yetersizlikleri yanında aşağıdaki yazıları da okumadıkları anlaşılmaktadır:

„Allah'ın Resulü İslam Devleti'nin planını kuruyor

İslam hukukunun karakteri bir devletin mevcudiyetini gerektirir duruma geldiğinde Peygamber bu devletin kurulması için gereken hazırlığı yapmağa başladı. Bununla ilgili ilk girişim Medine'ye hicretten önce tamamlanan İkinci Akabe Beyatı oldu. Bu önemli olay, siyer kitaplarının da kaydettiği gibi özetle şudur:

Medine müslümanlarından sayıları 75 kadar olan (73'ü erkek, ikisi kadın) bir grub Mekke yakınlarında bir yerde Peygamber'e söz verir. Bu çok önemli tarihî sözleşme esnasında önce Peygmaber konuşarak müslümanları Allah'a itaata davet eder. Sonra diğerleri söz alır ve biri Peygamber'e (s.a.v.) sorar: „Efendimiz sizinle neye dair konuşuyoruz?“ Peygamber (s.a.v.) cevap verir: „Huzur veya felaket günlerinde itaat edeceğinize, kötüden sakıncağınıza, iyiye yöneleceğinize, Allah hakkındaki iftiralara göğüs gereceğinize, bana yardım edeceğinize ve evlerinizi, zevcelerinizi, kendinizi koruduğunuz gibi size sığındığımız zaman beni de koruyacağınıza dair bana söz veriyorsunuz. Böylece size cennet açılıyor.“ Onlar sözkonusu şartları kabul ederek Peygamber (s.a.v.) ile sözleşirler.

Bu sözleşme ilk İslam Devleti'nin kurulduğunu, kendisini devlet başkanı tanıyarak hâkimiyet verdiklerini gösteren, Peygamber (s.a.v.) ile müslümanlar arasında yapılmış olan

bir antlaşmadır. Antlaşmanın diğer tarafı aşağıdaki maddeleri kabul eden müslümanlardır:

1- Yeni kurulan devletin işlerini idarede Peygamber'e (s.a.v.), kullandığı hâkimiyet bakımından itaat.

2- Bu yeni devletin nizamını korumak ki, Peygamber'in „Kötüden sakıncağınıza, iyiye yöneleceğinize...“ sözünden anlaşıldığı gibi İslam hukukudur.

3- Peygamber'i (s.a.v.) korumak ve ona yardım etmek.

4- Devleti korumak.“ (İslam Hukukunda Fert ve Devlet, A. Kerim Zeydan, Kültür Basın Yayın Birliği Yayınları, s. 25-27)

„Tarihin şahid olduğu en derin bir siyasî plan içerisinde devletin kuruluş görüşmeleri için yapılan hazırlıklar tamamlanmış ve bunun neticesi olarak İslam Devleti ortaya çıkmıştır. Müşrik Mina hacılarından, Mekke müşrik devletine, Yesrib'in müşrik liderlerinden Medine'deki yahudi devletine kadar Arablar'ın tümünün temsil ettiği şirk çemberinin ortasındaki küçük ve zayıf bir bölgede İslam Devleti'nin yöneticileri ve ana hatları belirlenmişti. Kelepçenin bileği sardığı gibi müslümanları her yönden saran bu düşman çemberinin ortasında tarihte ilk İslam Devleti ortaya çıkmıştı.“ (Nebevi Hareket Metodu, Münir Muhammed Gadban, c. 1, sf. 164, Nehir Yayınları)

„Bey'atın konusunu içeren beş madde gayet kuvvetli ve açık olup, gevşeklik ve tahrif kabul etmez niteliktedir. İslam üzerine beyat etmek başka, İslam devletini kurmak üzerine beyat etmek başka bir şeydir. Kişilerin müslüman cemaatin fertlerinden sayılması başka, İslam devletinin onların kanları, canları, malları ve güçleriyle kurulması başka bir şeydir. Bu bağlamda baktığımızda İkinci Akabe Beyatı savaş ve cihad beyatıdır.“ (A.g.e., sf. 167)

„Federe İslam Devleti“:

Mâlum, federe devlet demek, bir ülkenin, bazı tercih

sebepleri dikkate alınarak, idarî bölümlere ayrılması ve her idarî bölümün devlet şeklinde organize ve adeta bir devlet şeklinde çalışması ve bütün bunların bir araya gelip dışa daha güçlü bir organize ile o ülkeyi dışa karşı temsil ve içteki ahengi sağlar. Bir başka ifade ile; bir ülkeye federe devlet demek, içe karşı bağımsız ise de dışa karşı bağımlı bir devlet şekli demektir.

Bu devlet şekli, İslam milletlerinde de uygulanabilir. Mesela; İran bir devlet, Afganistan bir devlet, Türkiye bir devlet, Suud bir devlet, Sudan bir devlet, misalleri daha da çoğaltabilirsiniz. İşte bütün bunlar birer federe devlettir. İsterseniz bunlara; birer mahallî, kutrî, eyalet veya başka isimler verebilirsiniz.

Hilâfet Devleti:

Hilâfet Devleti'ne gelince, işte o federe devletlerin başındaki emirler ehl-i hal vel akd olup içlerinden birini bütün federe devletlerin başına getirirler. O da teşkilatını kurar, bünyesine giren devletleri, bir taraftan kontrol ederken bir taraftan da onlara yol gösterir ve yardımcı olur. Ve işte „Halife“ bu kuruluşun başındaki zattır. Asıl görevi ise unsurları arasında birliği sağlamaktır.

İşte bizim „**Hakkı Sahibine İade**“ isimli risalenin 42.-43. sayfalarındaki sözlerimiz böyle idi. Bir de Misak mensublarının dedikleri federe devletlerini görelim:

„Heva ve hevese dayanan ilahlar rejimi, dünyanın bazı bölgelerinde (ABD, Kanada, Almanya, İsviçre vs.) „Federe Devlet“ anlayışı gündeme getirmiştir. Federe devletler; dış politika ve savunma alanlarında yetkiyi federasyona bırakırlar, diğer alanlarda ise „Tam yetkili“ olarak faaliyet gösterirler.

Federe devletin kendi hükümeti ve yürütme yetkilerine haiz devlet başkanı vardır. Ayrıca hakim olduğu toprakların sınırı, anlaşmalar yoluyla belirlenmiştir. Bu siyasî rejimlerde;

tam yetkili ilah „Federasyon meclisi“dir. Bazı yetkileri kısıtlanmakla beraber kısmî ilahlık hakkı tanınan „Federal Meclis“dir. Son yıllarda İslam topraklarında da (Kuzey Irak'ta olduğu gibi) „Federe Devlet“ anlayışı gündeme getirilmektedir. Şurası muhakkak ki „La ilahe“ (ilah yoktur) „illallah“ (ancak Allah (c.c.) vardır) diyen mü'minler, „Federe Devlet“ anlayışını da reddetmişlerdir. Siyasî rejim ve sosyal sistem konusunda herhangi bir bilgisi olmayan bazı kimselerin „Federe Devlet“ anlayışının, İslam fıkına uygun olacağını zannetmeleri bir vehimden ibarettir. İslam fıkındaki „Tevfiz Vezareti“ (eyalet sistemi) ile „Federe Devlet“ anlayışı arasında önemli farklar vardır. Bu fark başta „Hâkimiyyetin kime ait olacağı noktasında“ kendisini gösterir. Şimdi bu konu üzerinde duralım.

Yeryüzünde; İslamî ve cahilî olmak üzere iki tür hâkimiyyet söz konusudur. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de: „Onlar, hâlâ cahiliyye devrinin o (sapık) hükmünü mü arıyorlar? Şüphesiz bir kanaate sahip olacak bir topluluk için hükmü Allah'tan daha güzel olacak kimdir?“ hükmü beyan buyurulmuştur. Tevfiz Veziri (tam yetkili vezir) halife adına hareket eder ve İslamî hükümleri tatbik eder. Federe Devlet Başkanı; kısmi ilahlığı kabul edilen „Federe Meclis“in kararlarını uygulamak zorundadır.

İnsanların değer ölçüleri sürekli değişip durduğundan, hepsinin ittifakla kabul edebilecekleri bir egemenlik (hâkimiyyet) anlayışı da şekillenemez. Heva ve heveslere göre değişiklik arz eder. Ayrıca kuvvet (ister istemez) hâkimiyyetin tek ölçüsüdür.

İslamî hükümleri koyan ise Allah (c.c.)'tır ve Allah (c.c.) kesin bilgi verir. İslamî hâkimiyyetin temel özelliği buradadır. Cahilî hâkimiyyet ise, ne kadar uğraşsa da adeta Allah'ın belirlediği ölçülerin dışında kalıp bir temel bulmağa uğraşmakta, ama başaramamaktadır.“

Bu iki yazının tahlili:

Bizim; „Federe İslam Devleti“ ve „Hilâfet Devleti“ ile Misak Dergisi'nin „Federe devleti“ arasında te'vil ve tefsir kabul etmiyen farklar vardır. Hatta her şeyden önce bunlara şunu sormak gerekir:

Sizin eleştirinizdeki maksadınız, „Federe“ ismi midir yoksa muhtevası mıdır?

Şayet „Federe“ ismini kafaya takıp gıcık alıyorsanız, mühim değildir. Zira bu bir isimdir. Federe kelimesi olmaz da, yukarıda dediğimiz gibi; Mahallî, kutrî, eyalet ve hatta harb emirliği gibi isimler verilir. Şuranın vereceği karara bağlıdır. Nitekim: Kerimoğlu, bir ara kafayı „Metod“ tabirine takmıştı. O zamanki cevabî yazımızda kendisine demiştik: „Bu, bir tabirdir; isterseniz, metod yerine: „Usul, vesiyile, rah veya yol...“ dersiniz. Ve yine orada şunu da ilave etmiştik: „Cenab-ı Hakk'ın isimleri müstesna, diğer dinî tabirlerin hepsinde aynı manayı taşıyan başka başka kelimeler kullanılır.

Ve şayet kastedilen isim değil de muhteva ise, o hususta da söyliyeceklerimiz şunlardır:

Bizim; „Federe İslam Devleti“ ile Misak'ın misal olarak verdiği (ABD, Kanada, Almanya, İsviçre vesaire) federe devletleri arasında elbette kıyas kabul etmiyecek derecede farklar vardır. Biri vahye dayanmakta, diğeri ise insan kafasına istinad etmekte; bir başka ifade ile; biri Kur'an anayasasına, diğeri ise yaz-boz tahtasından ibaret beşerî anayasalara dayanır; daha başka bir ifade ile; biri gerek federe devletler ile İslam devletleri arasında olsun ve gerekse federe İslam devletleriyle Hilâfet devleti arasında olsun herhangi bir farkın bulunması mümkün değildir. Fakat İslamî olmayan federeler arasında veya federeler ile federasyon arasında zaman ve mekân yönünden farklar olabilir. Binaenaleyh, bizim „Federe“ye evet dememizle

Misak mensublarının „Federe“ye hayır demeleri arasında bir tenakuz yoktur. Zira şartlar farklıdır. Keza:

Bizim „Federe“ ismini verdiğimiz devletle „Tevfiz vezareti“ arasında zikre değer bir fark yoktur. Hele hele „Hâkimiyetin“ Allah (c.c.)'a ait olması bakımından!..

Naiblik Mevzuu:

Muarız ve muhaliflerimizin üzerinde durdukları mevzulardan biri de Naib'likdir; Naib'ül Halife meselesidir.

Bu babda biz ne demişiz, onlar ne demişler? İşte bizim ifademiz ve işte onların tenkidi!

Biz demişiz ki:

„Cuma imamlarının tayini Hilâfet makamına aittir. Federe İslam Devletleri'nin devlet reisleri bir araya gelip asıl halifeyi intihab edinceye kadar bu makam, niyabeten tarafımızdan icra (ve temsil) edilecektir. Rejimin, partici ve tavizci kuruluşlarının tayin ettikleri cuma imamları muteber değildir.“ (Hakkı Sahibine İade, sf. 17)

Onlar da şöyle demişler:

„İcra (yürütme) organının başı halifedir. Hükümet, Kur'an'a dayanır. Şura ilkesine göre hareket eder. Hilâfet makamına bey'atla gelinir. Ümmetin halifesi yoksa ve müslümanlar istilaya uğramışlarsa, İslam cemaatını kurmaları lazımdır. Bu cemaatın hedefi, Hilâfet'i tesis etmektir. Bu süreç içerisinde hiç kimse kendisini Halife'nin naibi ilan edemez. Şia'nın Naib-i İmam anlayışı doğru değildir.“

Tahsil ve cevab:

Misak Dergisi; „Bu süreç içerisinde hiç kimse kendisini halifenin naibi ilan edemez“ diyor. Biz de; „Asıl halife intihab edinceye kadar bu makam, niyabeten tarafımızdan icra edilecektir“ dememiz, kendi ilanımız değil, şuranın kararına müstenid bir ilandır. Şuranın kararı ise; Nass'ın, icma'ın ve ictihadın bulunmadığı mevzularda muteberdir. Kaldı ki, İbn-i Abidin'in ifadesine göre sultanın bulunmadığı yerde,

cemaat emiri sultan hükmündedir.“

„Şia'nın Naib-i İmam anlayışı doğru değildir“ denirken maksat, asıl Şia mıdır yoksa inkılabdan sonra kullanılan bir tabir midir? Binaenaleyh bu ifadenin vüzuha kavuşması lazımdır.

Kadılık meselesi:

Zaman zaman bu mesele tenkid mahiyetinde gündeme getirilmektedir. Bu allamelere sormak lazım:

Evet; bu cemaat takdir ve tebrike layıktır. Ve fakat melek değillerdir; aralarında zaman zaman ihtilaflar çıkabilir ve çıkabiliyor da! Nitekim mahkemelerden kararlar çıkmış ve tatbik edilmiştir. Merkezimize gelen şikâyet mahiyetindeki dilekçeler adlî makama havale edilmekte, alınan kararlar taraflara bildirilmektedir. Ama tabii ki; devlet olmuş bu ümmetin adlî makamına! Yoksa partici ve tavizci kuruluşların veya henüz yerini tayin edememiş iki cami arasında bir beynamaz gibi dönüp dolaşanların makamlarına değil! Neden? Çünkü böyleleleri; ya cahildir, ya haifdir veyahut da mütekebbirdir.

Cahildir: Önlere getirilen dava ve iddiaların hüviyet ve hakikatlarını anlamadan konuşurlar!..

Haiftirler: Canlarından ve mallarından korkarlar. Kâfir ve kemalist rejim dendi mi, ödleri patlar, ses ve solukları kesilir! Bu sebepten ihya ve ilan edilen devlete bey'at edemezler ve etmezler! Ancak el ve âleme ve hususiyle etrafındakilere kendilerini haklı çıkarmak için sudan bahaneler bulmaya çalışırlar.

Mütekebbirdirler: Kendilerini beğenmişlerdir; etrafındakilere buyruk olmak isterler. Hem de bu buyruk olma heves ve hırsı o kadar ileri gider ki, etrafındakilerin ikazları ve hatta kendilerini terk edip gitmeleri bile fayda vermez!..

Tavsiyelerimiz:

1- İlim tahsil ediniz; Her şeyden önce on iki ilme çalışınız. Nitekim: Bu hususu, bir zamanlar Kerimoğlu'na hitaben Ümmet-i Muhammed Gazetesi'nin Braunschweig'la ilgili yazılarda ifade edilmişti.

2- Mal ve can korkularını üzerinizden atmanız gerekmektedir. Bu arada Tevbe/ 11 ve benzeri ayetleri bir daha okuyunuz.

3- Allah (c.c.) sevgisine mazhar olmanızı istiyorsanız, buyruk olma heves ve hırsını bırakınız! Nitekim: „Allah (c.c.) mütekebbirleri sevmez...“ ifadesi Kur'an'ın bir beyanıdır.

4- Ve nihayet yazınız ve yazalım!..

NECES DEVLET REİSİ OLUR MU?

„Ey iman edenler! Müşrikler necis insanlardır. Artık bu yıldan sonra Mescid-i Haram’a yaklaşmasınlar. Eğer fakirlikten korkarsanız bilin ki, Allah dilerse sizi bol nimetiyle zenginleştirecektir. Allah şüphesiz her şeyi hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.“ (Tevbe, 28)

Evet; „Neces“ devlet reisi olamaz! Hele hele seçen de seçilen de neces olursa! Neden? Çünkü, necasetin, İslam’da, hâşâ sümme hâşâ yeri yoktur! Necaseti; ne Hilâfet makamı kabul eder ne de müslümanlar; Necasetin ne Kur’an’da yeri vardır ne de Şeriat’ta! Keza; neuzü billah, ne Allah’ın rızası vardır ve ne de Resulü’nün! Üstelik Allah’ın gazabına uğramanın yanında Peygamber’in laneti de meleklerin laneti de, insanların laneti de ve bütün lanetçilerin laneti de seçenlerin de seçilenlerin de üzerinedir!..

Binaenaleyh:

1- Namazları kılınmaz, arkalarından Tekbir getirilmez, Kur’an okunmaz, müslümanların mezarına defnedilmezler!.. Neces olmaları hasebiyle de dünya hayatında atılacakları yer hela, berzah âleminde cehennem çukuru, ahiret hayatında ise, azab-ı mühindir!..

2- Kendilerine dua edilmez, haklarında rahmet okunmaz, istiğfar edilmez, cenaze merasimlerine katılıp teşyi edilmez, mezarlarının başlarında durulmaz ve oturulmaz!..

Suçları ve haklarındaki hükümler:

1- Kemalistler, demokratlar, laikler; muvahhid değil, müşriktirler,

2- Mü’min değil, kâfirdirler,

3- İtaatkâr değil, tağutturlar,

- 4- Müslüman değil, mürteddiler,
- 5- Sırat-ı müstakimde değil, sırat-ı münhariftedirler,
- 6- Emin değil, haindirler,
- 7- Adil değil, zalimdirler.

Beyyineler ve belgeler:

1- Parti kurma necaseti ve hiyaneti:

Parti kurmak için bir araya gelirler. Bu, hayır ve takva yolunda yardımlaşma değil, günah ve düşmanlık yolunda yardımlaşmadır; Zira Şeriat'ı reddeden demokrasiyi ayakta tutmak için atılan ilk adımdır. Kur'an şöyle der:

„... Hayır ve takva yolunda yardımlaşın ve fakat günah ve düşmanlık yolunda yardımlaşmayın! Allah'tan korkun! Çünkü Allah'ın ıkaabı pek çetindir.“ (Maide, 2)

2- Tüzük hazırlanacak ve ikinci maddesinde şöyle denecek: „Partimiz, mevcut anayasamızın çerçevesi içinde kurulmuştur.“ Bunu bir müslüman söyleyebilir mi?

3- Seçim kanununun dördüncü maddesi şöyle: „Partiler, Atatürk ilke ve inkılaplarına göre çalışır.“ İnkılab köpekleşme demektir;

4- Hazırladıkları tüzük, İçişleri Bakanlığı'na verildikten sonra parti binalarına gidip put Kemal'in timsali ve sembolü asılacak! Bu adamın fotoğrafıyla Ebu Cehil'in fotoğrafı arasında fark yoktur. Bu itibardır ki, Kemal'in fotoğrafını bir müslüman ne asabilir ve ne de böyle bir binada oturabilir!

5- Sandık başına! Sandık demokrasininindir. Bir müslüman, Şeriat'ı reddeden böyle bir sandığın ne başına gidebilir ve ne de içine girip çıkabilir! Giderse, iman pasaportunu sandık başında veya sandığın içinde bırakır, döner!..

6- Artık milletvekili seçilmiş, şirk meclisine girmiş, kürsüye çıkmış yemin ediyor ve diyor ki, „Şeriat'ı değil, Kur'an anayasasını değil, bunlara ters düşen ve düşman kesilen anayasayı ve dinin temeline konan (98) maddeden ibaret Atatürk ilke ve inkılaplarını...“ koruyacağına, ne şekilde

olursa olsun, yemin eden bir kimse müşrik olmaz mı?

7- Artık yerine geçip oturacak! Ama nerede ve kimlerle? Dar'ün-Nedve meclisinde ve Ebu Cehiller'le! Meclisin açılışı yapılacak! Ama Besmele ile değil, Put Kemal'in huzurunda, hem de timsaline karşı ve „Hâkimiyet kayıtsız ve şartsız milletindir“ şeklindeki küfrün cümlesini tekrar ederek!..

Halbuki bir müslüman, ne böyle bir binaya girebilir ve ne de geçip oturabilir! Hatta orayı yıkmak ve yakmak lazımdır! Biz inanıyoruz ki, kısa zamanda, ihya ve ilanı yapılmış olan İslam devleti Anadolu'da hükümetini kurduktan sonra meclis binasını yıkacak ve yakacaktır! Şirkten ve puttan eser bırakmıyacaktır. Yapanları da rahmetle değil, lanetle anacaktır.

Allah Resulü (s.a.v.) öyle yapmıştı: Bir ara münafıklar şehrin kenarında, müslümanların birliğini parçalamak, onları zayıf duruma düşürmek için bir mescid yaptırdılar ve Peygamber'i de açılışına çağırdılar. Kötü niyetli olduklarını, Allah'ın bildirmesiyle bilen Hz. Muhammed (s.a.v.) adam gönderip o mescidi yıktırdı ve yaktırdı. Hz. İbrahim'in putları kırmasının altında yatan sebep de bu idi. Keza Hz. Musa, kendisi sefere çıktıktan sonra tapılmak üzere, Samiri tarafından yapılan heykeli kırdıktan sonra yaktırmış ve denize attirmiştir. Bu kıssayı Kur'an şöyle haber verir:

„... Üstüne kapanıp bel bükerek önünde eğildiğin ilahına bir bak! Biz onu mutlaka yakacağız, sonra darmadağın edip denize savuracağız.“ (Taha, 97)

Ulema, işte bütün bunları nazarı itibara alarak şöyle bir kaideye varmışlardır: „Herhangi bir yer, Allah'a karşı isyan edilmek ve başkaldırılmak üzere yapılmışsa öyle yerler yıkılmalı ve yakılmalıdır.“

Evet; işte günün Türkiye'sinin Büyük Millet Meclisi dedikleri bina da bu hükme girmektedir. Çünkü orası, Allah'ın Şeriat'ını inkâr edilip beğenilmediği, kendi kafalarına göre kanun

çıkarıldığı bir yerdir.

Aklıma bir hikâye geldi: Köy ağasının, biriyle bir davası varmış! Ağanın verdiği direktife göre de şahitliğini yapıp köye dönen hocaya: „Ağa davayı kazandı mı?“ diye sormuşlar. O da cevap vermiş: „Ağa davayı kazandı ama bende de din kalmadı!..“

Evet yalan yere şahitlik yapmak çok ağır ve hatta küfre götürecek derecede bir günah! Fakat şirk meclisi sakinleri, o noktaya gelinceye kadar; ne çamlar devirdiler ne küfürler savurdular, ne şirkler yaptılar ve neticede maneviyat diye bir şey kalmadı; herşey toz-duman olup gitti; lisan-ı kal ile olmasa bile lisan-i hal ile her biri ayrı ayrı veya ağız ağıza vererek, „Biz, milletvekili olduk ama bizde de din kalmadı!..“ demiş olmuyorlar mı?

b) Oy verme necaset ve hiyaneti:

Süleymanîler, çok azı müstesna, Nursiler, yine çok azı müstesna, şeyhlik ve müridlik makamında bulunanlar, çok azı müstesna; İmamlar ve hocalar, çok azı müstesna! İşte bunlar; neceslere oy verir, onları şirke iter, kendileri de necasete bulaşırlar!..

„Küfre rıza küfürdür, zulme rıza da zulümdür!.. Eğer küfre sapacak olursanız, artık Allah’ın size hiç ihtiyacı yoktur ve Allah kulları için küfre rıza göstermez...“
(Zümer, 7)

„Zulmetmiş olanlara en ufak meyille meyletmeyin! Sonra size ateş dokunur ve sizin için Allah’tan başka dostlarınız yoktur, yardım da göremezsiniz.“ (Hud, 113)

c) Tevhid ve şirk:

Tevhid ehli: „Hâkimiyetin kayıtsız ve şartsız Allah’a ait olduğunu kalbiyle tasdik, diliyle ikrar, hareketleriyle isbat eder.“ Şirk ehli ise, tağuta (Put Kemal’e) inanır; onun getirdiği şirk sistemine bağlıdır, kemalist düzenin

anayasasına bağlıdır ve; „Hâkimiyet kayıtsız ve şartsız milletindir“ der ve kanun yapma yolunda milleti ve kendilerini Allah'ın yerine kor, Allah'ın Şeriat'ını değil, kendilerinin çıkarttığı kanunları dünya ve devlet hayatına tatbik eder. Ya Demirel gibi, gönülleri Anıtkabir'e bağlıdır ya da Erbakan gibi bir ayağı camide bir ayağı da Anıtkabir'dedir. Bunlar zaman zaman Anıtkabir'e gidip arz-ı endam eder, saygı ve tazim duruşu yapar, sadakat ve bağlılıklarını göstermek üzere, biri defteri imzalar, diğerleri de onu tastik ve te'yid eder, el bağlar ve divan dururlar. Ve bu suretle Kemal'e kul olduklarını, ubudiyette bulduklarını ifa ve isbat etmiş olurlar.

d) Cezalar tertib etme:

Binlerce ulemayı ve paşaları Put Kemal, idam ettirmiştir, sürgüne göndermiş veya boğdurmuştur. Halk Partisi devrinde „Takrir-i Sükun“ ismi altında kanunlar çıkartılmış, müslümanlar zindanlara atılmış ve tırnakları sökülmüştür. Menderes devrinde olduğu gibi, koruma kanunu ve 163. madde çıkarılmış ve bu suretle nice müslümanlar hapse atılmış ve nicelerinin de ağızlarına kilit vurulmuştur. Demirel devrinde olduğu gibi, Devlet Güvenlik Mahkemeleri kurulmuş, olağanüstü yetkiler verilmiş ve bu suretle de katillere, canilere verilmeyen cezalar, Şeriat'ın devlet olmasını isteyenlere verilmiştir. Özal devrinde de çıkarılan terör yasası, bugüne kadar çıkarılan kanunların en şiddetlisi olmuş, 36 sene hapse mahkum edilmenin yanında mal varlığına da el konmuştur.

e) Ve bunlar, aynı zamanda katildirler, canidirler, zanidirler ve nihayet bunlar uşaktırlar! Zira bunlar; Bosna-Hersek'te olsun, Azerbaycan'da olsun, yapılan katliamlara, 50-60 bin kadının namusuna yapılan tecavüzlere, göçe zorlanmalara seyirci kalmışlardır ve laf ebeliği yapmakla vakit geçirmişlerdir. Devlet olarak müdahale etmemişlerdir. Bir

küfür kuruluşu olan Birleşmiş Milletler'e de NATO'ya da bağlı kalmışlar, onlardan medet ummuşlardır, onlardan emir ve tavsiyeler beklemişler, şeytandan şefaah ummuşlardır!..

Bütün bunlar da gösteriyor ki, kemalistlere emanetler teslim edilemez. Savaş, yarın da Sancak'a, Kosova'ya, Makedonya'ya ve benzeri yerlere sıçradığında yine sessiz kalacaklar ve laf ebeliğiyle vakit geçireceklerdir. Yarın da İstanbul'a ve benzeri yerlere tecavüz başladığında şaşmıyacaksınız.

Din ve Şeriat düşmanlığı:

Bütün bu kanunların çıkarılmasında ve cezaların tertip edilmesinde tek bir gayeleri vardır. O da Şeriat'ı susturmak, din devlet bütünlüğünü öldürmektir.

Seçen de seçilecek olan da müşriktir:

Bütün bunları bizzat yapanlar, devam ettirenler, devam ettirenleri ayakta tutmak üzere onlardan yana olanlar, meddahlığını yapanlar, oylarıyla, mallarıyla, hocalık kisvesiyle, şeyhlik makamlarıyla destekliyenlerin hepsi aynı hükme, şirk hükmüne tabidirler ve cehennemde onlarla beraberdirler.

Verdikleri hüküm ve kararlar:

Kemalistlerin ve ikiyüzlülerin verdikleri hüküm ve kararlar geçerli değildir. İster devlet reisliğine seçilsin, isterse başbakan veya herhangi bir bakan olsun veya meclis başkanlığına seçilmiş olsun veyahut da herhangi bir makama getirilsin, verdikleri kararlar geçerli değildir. Keza; çıkardıkları veya imza ettikleri kanun ve kararlar da muteber değildir. Çünkü bunlar müşriktirler, bunlar birer mürtedir ve nihayet bunlar birer kâfirdirler. Kâfirlerin ise mü'minler üzerinde velayet ve söz hakları yoktur.

Açılan yaralar derindir:

Bugüne kadar, İslam Dini'ne ve ümmet ruhuna vurulan

darbeler, açılan yaralar çok büyük ve çok derin olmuştur. Fakat şu son Çankaya cenaze merasimi var ya; daha büyük ve daha derin olmuştur! Neden? Çünkü:

Laik kafalılardan küret ve cesaretini artırmış, iman ve Tevhid ehlinin yüreğini yaralamış, onları hayal kırıklığına uğratmıştır; şöyle ki:

Laik kafalılar ve Şeriat düşmanları, bundan böyle kendi aralarında diyecekler ki, „Biz, bu müslümanların dinine sövsek, iman ve Şeriat'larına küfretsek, Şeriat'ı hor görüp yerine küfrün ve kâfirin kanunlarını getirsekde, 163'ü kaldırıp, Şeriat isteyenlere ve Şeriat'ın devlet olmasını isteyenlere 36 sene hapis, milyonlarca mal varlığına el koyma cezasıyla cezalandırsak da bu müslümanlar; bu hacılar ve hocalar, bu şeyhler ve müritler, biz hayatta kaldığımız müddetçe bizden oylarını ve yardımlarını esirgemeyecek; öldükten sonra da hatim ve Yasin'leriyle, Tekbir ve dualarıyla ve nihayet mezarlarımızın başına kadar gelip diz çökerek Kur'an okuma ve rahmetle yad etmeleriyle bizi uğurlayacaklardır... Ve ilave ederek diyecekler ki:

„Biz artık işin kolayını bulduk; her yerde ve her zaman laikliği ve demokrasiyi savunur, ağızımızdan düşürmeyiz! Buna mukabil, zaman zaman camiye gideriz, zaman zaman hacca gideriz; zaman zaman: „İnşaallah, maşaallah, Allah korusun, Allah'ın verdiği canı kimse alamaz“ gibi laflar ederiz! Hanımlarımız da bize yardımcı olurlar; içki içmemizi, başı açık gezmelerini delillendirirler ve: „Biz hem içkimizi içeriz hem baş açık gezeriz ve hem de hacca gideriz!..“ derler ve böylece müslümanların yanında müslüman olduklarını ilan ederler!..

Üç sınıf insan:

1- Cübbe ve sarığıyla, sakal ve şeyhlik ünvanıyla Özal'ların cenazelerine katılan hocalar ve şeyhler;

2- Bunların bu hallerine bakıp şaşırarak halk;

3- Üçüncü bir sınıf da, böyle cenazelere katılıp Tekbir getiren, rahmet okuyan, ziyaretine gidip mezarının başında el bağlayan hocaların birer bel'am, şeyhlerin de birer sahtekâr, katılan halkın da birer hevam olduklarına inanır; bir taraftan cenazelerinize katılanların İslam'dan nasibini almamış birer beyinsiz olduklarını gerçek müslümanların ise, sizleri ikaz ve tel'in ettiklerini hatırlatmak suretiyle bütün bir dünyaya ilan ederken, Şeriat düşmanlarının münafikâne olan bu hareketlerini ortaya çıkarır, cüretlerini kırar ve nihayet hayatlarının da mematlarının da rezil ve kepaze olduklarını ortaya koyarlar!

Ve yine bu üçüncü sınıf insan; ilave ediyor, katılan hoca ve şeyhlere dönerek diyor ki: „Nasıl, yaptığınızı beğendiniz mi? Siz Şeriat'ın yanında değil, demokrasinin ve laik kafalılarının yanında yer aldınız ve bu suretle İslam'ın devlet olmasını en az elli sene geciktirdiniz ve gecikmesine sebep oldunuz! Şayet sizler, hocalar olarak, sizler de şeyhler olarak, böylelerinin cenazelerine gitmeseydiniz, müritler de cemaatler de gitmezdi; demokrat kafalılarının köpek laşesi gibi cesetleri ortada kalır da diğerlerine ibret dersi olurdu! Değil mi? Ve bu halinizle; „Ümmetim üzerine en çok korktuğum; şaşkırtıcı, saptırıcı imamlardır!“ şeklinde varid olan hadisin şümülüne girmediniz mi? Bunun hesabını nasıl vereceksiniz?!.“ Kur'an'ın şu ayet-i celilesini hiç mi okumadınız?

„Onlardan ölen birinin namazını hiç bir zaman kılma, mezarının başında durma! Çünkü, onlar, Allah ve Resulü'ne karşı küfre saptılar ve fasıklar olarak öldüler.“
(Tevbe, 84)

İstitrat yoluyla yapılan bu ilavelerden sonra asıl mevzuumuza dönelim ve diyelim ki:

Ya kim seçilecek?

Şeriat, kimin seçilmesinin cevazına müsaade ediyor,

fetvasını veriyorsa, işte o seçilecektir. Kur'an şöyle der:

„Hiç şüphe yok Allah size emanetleri ehline teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreliyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor.“

„Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin ve sizden olan emir sahiplerinize de. Eğer bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, artık onu Allah ve Resulü'ne götürün. Şayet Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız. Bu, hayırlı ve netice itibariyle de daha güzeldir.“ (Nisa, 58-59)

Tahlil:

a) Emanetler arasında en büyüğü devlet idaresidir. Neden? Çünkü diğer bütün emanetler buna bağlıdır.

b) Devlet emanetini ehline teslim etmemek ihanet ve hiyanettir.

c) Hakimler hükmettiği zaman adaletle hükmetmeleri gerekir. En büyük hakim de devlet reisidir.

d) Devlet reisi adaletle hükmettiği taktirde, Allah ve Resulü'ne itaat farz olduğu gibi devlet reisine de itaat farzdır.

e) Herhangi bir şeyde bir anlaşmazlık çıktığı takdirde Allah'ın Kitab'ına, Peygamber'in sünnetine götürülmesi hem güzel ve hem de hayırlıdır.

f) Ve bütün bunlar, mü'min olmanın gereğidir, yani aynı zamanda bir iman meselesidir.

Emanete ehil olmanın şartları:

1- Bir kere imanın altı şartına ve bu arada Şeriat'ın yegane adil ve yegâne güzel nizam olduğuna inanmış olacaktır;

2- İlim ehli olacak, yani Şeriat'ı usul ve furuuyla bilecek, bir başka ifade ile 12 ilmi gereği gibi tahsil etmiş olacaktır;

3- Şeriat'ı, kendi ve aile hayatında yaşayacak ve amelen de mükemmel olacaktır, takva ehli bulunacaktır;

- 4- Cesarete sahip olacaktır;
 - 5- İdarî kabiliyyete sahip olacaktır;
 - 6- Tavizsiz, ivezsiz olacak, mala haris, şöhrete düşkün olmayacaktır;
 - 7- Mütevekkil olacak, her işinde Allah'a güvenecektir.
- İşte kitap ve sünnet'in ışığı altında ulemanın tesbit ettiği ehliyet şartlarının başlıcaları bunlardır. İşte Ümmet-i Muhammed'in böyle birisini bulup devletin başına getirmesi kendilerine farzdır; Allah'ın emridir.

Ehliyetsizler idare etti:

Cumhuriyet devri boyunca, Mustafa Kemal da dahil, devlet riyaset makamına, bu şartlardan mahrum, ehliyetsiz, ihanet ve hiyanetin içinde olan kişiler getirilmiştir. Ve işte bu yüzdendir ki, memleket maddeten de manen de batmıştır. Zira „Emir ve idare ehliyetsiz ellere teslim edilirse, o memleketin kıyameti kopar, durumuna düşmüştür...“ sözü bir hadis-i şerif'ten mülhemdir.

Size düşen sadece bir şey var:

Şu hakikatı, son derece açık, net ve kesin söylüyor ve ilan ediyorum ki, „*Ey Hacı ve Hoca Efendiler, Ey Derviş ve müritler, Ey Süleymaniler ve Nursiler, Ey milliyetçiler ve ırkçılar, Ey amir ve memurlar, Ey öğretmenler ve öğrenciler ve Ey yaşlılar ve gençler ve Ey bütün bir millet!*“ Tekrar ediyor ve diyorum ki:

„Partileri terk ediniz, kemalizmi terk ediniz, laikliği de demokrasiyi de terk ediniz ve bütün bunlardan tevbe-i nasuh ile tevbe ediniz de 16. Şevval 1412'e tekabül eden 18.04.1992 tarihinde ehliyeti sabit, şer'î esaslara göre intihab edilen ve aynı zamanda ihya ve ilanı yapılan Anadolu Eyalet (Federe) İslam Devleti'nin başına getirilen şahsa (Cemaleddin Hocaoğlu'na) bey'at edip, onun etrafında toplanıp vahdeti sağlayınız ve Tevhid ehli olduğunuzu isbat ediniz ve bunu

geciktirmeyiniz! Aksi halde ya şirk içinde bey'atsız teneşire çıkarsınız ya da mealini göreğiniz ayet-i kerime'nin tenbih ve ikaz ettiği, kalbi kararıp mühürlenmiş olanlardan olursunuz!..“ Kur'an'da Allah şöyle buyurur:

„İman etmiş olanlar için, Zikrullah'a ve haktan inip gelene (yani, Zikrullah'ın ve Hakk'ın her çeşidine ve bu arada Kur'an devletine, Şeriat devletine) boyun eğip (bey'at edip) teslim olmanın zamanı gelmedi mi? (Bu iman iddiasında) bulunanlar, bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun bir süre geçmiş (ha bugün - ha yarın derken), böylece kalpleri de katılmış bulunanlar gibi olmasınlar. Zaten onların ekserisi yoldan çıkmış bulunmaktadır.“ (Hadid, 16)

Ve netice:

Bütün bu açıklamaların ışığı altında ilan ediyor ve diyorum ki: **„Sizin için iki yoldan biri vardır; ya teslim veya cevap! Aksi hal; gazab yoludur, cehennem yoludur!..“**

TİCARETTE İSLAM AHLAKI

Elhamdülillah, öyle bir dine sahibiz ki, gecesı gündüzü kadar berraktır. Ve bu, bir hadis-i şerif mealidir; öyle bir kitaba sahibiz ki, hakkın tâ kendisidir; batıla bünyesinde yer vermesi şöyle dursun, etrafında dönüp dolaşmasına bile müsaade etmemiştir. Ve öyle bir Peygamber'in ümmetiyiz ki, gelmiş geçmiş bütün Peygamberlerin hatemi, efdali ve her sahada insanlığın, İslamlığın, medeniyyetin, terakki ve tekâmülün timsali, eşsiz ve emsalsiz bir nümune! Söz, fiil ve hareketlerinde hikmet ve merhamet dolu bir kaynaktır...

Ve işte böyle bir kitap, böyle bir din ve böyle bir Peygamber, elbette müslümanları ticarî sahada da ihmal edemezdi, etmemiştir de! Nitekim; sınaî sahada da ziraî sahada da yeraltı, yerüstü servetleri işletmede de emirler vermiş, tavsiyeler yapmış ve gereken yolları en ince noktalarına kadar göstermiştir. „Allah, imanlı sanatkârı sever“, „Koyun besle! Zira bu pek bereketlidir“, „Bir kimse ziraatçılık yapar da ondan insan, hayvan, kuş ve kurt faydalanırsa, bütün bunlar kıyamet gününde sevap defterinde tartılır“ ve „Nihayet rızkın onda dokuzu ticarettedir“ şeklinde terceme edeceğimiz sözler birer Peygamber ifadesidir.

Nümune-i timsal olmak durumundayız:

Allah Resulü (s.a.v.), Medine'ye hicretini müteakib bir meşid inşa ettirdikten sonra, hemen ticarî mevzuu gündeme getirir, müslümanların bir pazar kurmalarını teşvik ve tavsiye eder ve ayrıca söz, fiil ve hareketleriyle örnek olur. Ve müslümanların her sahada olduğu gibi, ticarî mevzuda da örnek teşkil etmelerini emir ve tavsiye eder...

Binaenaleyh, siyasî mevzuatta olsun, zikir ve tarikat

mevzuunda olsun salâh ve ıslaha çalışıp meseleleri hakkın zeminine oturtan ferd ve kuruluşlarımız, siyaset ve devletimiz, ticarî sahada da elbet de örnek olacaktır. Ve „İşte zikir ve tasavvuf budur, ve işte siyaset ve metod budur ve işte hâkimiyet ve devlet budur; yoksa sizin takib ve tatbik ettiğiniz değildir, metod ve siyaset değildir, devlet ve hâkimiyet değildir...“ deme noktasına geldiği gibi, ticaret sahasında da İslam'ın getirdiği şartları, usul ve kaideleri, güzel ahlak ve bunun esaslarını takib ve tatbik etmek suretiyle de; yolunu şaşırılmış, şahsî menfaatları amme menfaatlarının üstüne çıkarmış, yalan, dolan, hile ve desiselerle birbirine kazık atan ve nihayet; „Sen öl, ben yaşayacağım!..“ diyecek hale gelen dünya insanlığına da „İşte gelin; ticaret şartlarını, usul ve kaidelerini, ticarî ahlakı bizden öğrenin diyecektir ve demelidir!..

Keza; Bu faaliyeti, Avrupa sathında müesseselerini kurup zeminine oturtuktan sonra, Avrupa ile Anadolu arasında seferler tertib edecek ve bundan sonra da, İslam ülkeleri arası seferler tertip edip helal kesim ve helal kazanç sağlayacak olan ortak pazarın nüvesini teşkil edecektir. İşte öyle bir ticarî faaliyetin Şeriat nokta-i nazarından riayet edilmesi gereken şartlarını, gelin bizden öğrenin!“ diyecektir ve demelidir.

İşte bu noktadan hareketle:

1- Ticarî sahada müslüman cesur, cevval ve faal olmalıdır; Korku yolunda ve yönünde fırsat kaçıranlar ticarî sahada başarılı olamazlar. Ne demiş atalar: „Sirkeyi, sarımsağı düşünen kelle-paçayı yiyemez!“

2- İstişareye riayet etmelidir; ehil kişilerden bir istişare heyeti kurmalı; zaman zaman bir araya gelip gündemdeki meseleleri görüşmelidir. Zira; „İstişare eden aldanmaz!“ bir hadis mealidir.

3- İyi niyyet sahibi olmalı, gaye hizmeti esas almalı, ticarî

faaliyetin aynı zamanda bir ibadet olduğunu unutmamalı ve daima Rabb'ülâlemin'in rızasını gözetmelidir.

4- Bir ticarî faaliyetin tayyib ve tertemiz bir kazanç sağlaması için aşağıdaki şu dört şarta riayet edilmelidir:

a) Malı alırken kötülememeli, satarken medhetmemelidir; işte mal ortadadır, demeli ve fakat aslına ve esasına uygun bir şekilde cinsini ve vasfını söyleyebilir; bunda bir beis yoktur ve hatta lüzumludur.

b) Bir kusuru ve bir ayıbı varsa onu mutlaka söylemelidir.

c) Yalan söylememeli ve hele hele asla yemin etmemelidir.

5- Bu şartlara riayetin ötesinde bir şart daha vardır ki, o da çalıştığı yer; ya kendinin olmalı veya sahibinin rızası bulunmalıdır. Zira sahibinin rızası yoksa, işgalci, gasıb ve zalim sayılır, elde ettiği kazancın ne dünyada beti bereketi olur ve ne de ahirette bunun hesabını verir ve hatta böyle yerlerde kıldığı namazlar bile en azından kerâhetlidir.

Siz, bir de ticaret yerinin veya oturulan yerin vakfa ait olması hususunu düşünün; kendi menfaatını ammenin yani vakfın zararında arıyor demektir ki, bu asla kendisine hayır getirmez; her geçen gün sol defterine günah yazılır. Buna bir misal vermek gerekirse, köpek misali: Köpek diliyle törpüyü yalıyor; yaladıkça törpünün çıkıntıları dilinden kan çıkartıyor. Köpek de dilinden çıkan bu kanı emdikçe emiyor ve zannediyor ki, bu kan bana dışarıdan geliyor! Halbuki kendi vücudunun kanını emip bitiriyor. Ve işte vakıf malını yiyen de tıpkı buna benzer; görünüşte kâr ettiğini zanneder ama gerçekte kendini ve kendi kanını bitirir...

6- Helal kesim ve helal kazanç sağlamaya çalışmalı ve bereketin, kârın azında olacağını unutmamalıdır; sürümden kazanmaya gayret göstermelidir.

7- İşyerini Besmele ile açmalı ve Besmele ile kapamalıdır.

8- Alışında verişinde davaya hizmeti düşünmeli, bırakacağı kârın Allah'ın evine ve davasına harcanacağını unutmamalı

ve alışverişini mutlaka Allah evinin (caminin) dükkanından yapmalıdır. Ve unutmamalıdır ki, yapılan bu alış-veriş netice itibariyle Allah ile olan bir alış-veriştir ve Allah ile olan bir icraattır; hile ve desise girmedığı takdirde böyle olan satışlar elbette kâr getirir ve aynı zamanda sevap getirir ve kazandıra kazandıra günün birinde hedefe yaklaştırır.

9- Peşin almalı, veresiye bırakmamalıdır. Veresiye bıraktığı takdirde vaktinde ve zamanında ödemeli ve verdiği söze sadık kalmalıdır. Esasen, günümüzün ticarî faaliyetinin kazanmaması, zarara gitmesi ve iflas etmesinin başlıca sebeplerinden biri ve hatta birincisidir. Düşünün bir kere; genelde bir kısmını peşin, bir kısmını da veresiye bırakmak suretiyle taraflar elbette birbirine yardımcı olmalıdır ama bir şartla: Dediğimiz gibi verilen söze vaktinde riayet edilmeli borçlar ödenmelidir! Örnek bir cemaat ve örnek bir ümmet olmanın sırrı işte buradadır; ne pahasına olursa olsun, alacağından ziyade vereceğini düşünmeli, hazırlığını yapmalı ve alacaklı kapıya geldiğinde onu boş çevirmemeli ve hatta sermayesinden kesmeli yani yeni mal almamalı ve borcunu mutlaka zamanında ödemelidir.

Bu babda bir de Allah Resulü'nü dinleyelim:

1- „Bir kimse üç şeyden uzak olarak ölürsa o cennete girer: Kibirlikten, hileden ve borçtan.“ (Hâkim merfuan rivayet etmiştir)

2- „... Borçlanır, ama ödeme niyyetinde değildir. Sonra ölür. Allah kıyamet gününde karşılığını alır, alacaklıya verir.“ (Aynı kaynak)

3- „Bir kimse ödeme niyyetiyle insanların malını alırsa (Allah yardım eder) o da kolayca borcunu öder: Telef etmek niyyetiyle alırsa, Allah da onu telef eder.“ (Buhari)

4- „Zengin bir kişinin borcunu ödemeyi uzatması bir zulümdür...“ (Buhari)

5- „Satarken, alırken, alacağını talep, borcunu eda

ederken kolaylık gösteren kimseye Allah rahmet eylesin!“ diye buyurmuştur. (Buhari)

6- „Sizin en hayırlınız, borcunu ödeme yönünden en güzel olanınızdır.“ (Beyhaki)

7- „Biri Peygamber (s.a.v.)’e sordu: Ben Allah yolunda savaşırken ölürsem, benim günahlarım silinir mi? Evet (hepsi silinir de borç müstesna)!“ (Müslim)

8- „Nefsim yed-i kudretinde bulunan Allah (c.c.)’ye yemin ederim ki, bir adam, Allah yolunda öldürülürse, sonra dirilirse, sonra tekrar öldürülürse, sonra tekrar dirilirse, üzerinde de borç olsa, borcunu ödemedikçe cennete giremez.“ (Nesei)

9- „Beni İsrail’den birisi, bazı vatandaşlarından ödünç para alarak bin dinar ister... Parayı ödemek üzere deniz seferine çıkar. Gemi bulamaz. Halbuki parayı vaktinde ödemek ister. Gemi bulamayan bu adam, bir odun parçası alır. Odun kütüğünü oyarak içine bin dinar koyup Allah’ım bunu sahibine ulaştır, diye denize atar. Alacaklı olan kimse de deniz kenarına çıkar. Kenarda bir odun parçasıyla karşılaşır. Odunu, ailesinin yakması için eve getirir. Yakılması için odunu parçalayınca içinden bir mektupla bin dinar çıkar!..“ (Buhari)

Oku ve düşün:

İşte borcu zamanında ve yerinde ödemenin cennete girmesine, ödememenin ise giremeyeceğine, sebep olacağı zikredilmektedir. Keza; borcu yerinde ve zamanında eda edenlerin kerâmet sahibi olacağı gibi, savaşlarda şehid de olsa, borç günahı affedilmeyecektir. Ve yine borcunu vaktinde ödemeyenler birer zalim olacakları gibi ödeyenlerin ise Peygamber’in rahmet duasına mazhar olacağı bildirilmektedir.

10- Yazıya geçme:

Ticarî faaliyette de yazı esastır; alışında-verişinde,

peşininde, veresesinde defter tutmalı, sıcağı sıcağına deftere kaydetmelidir. Hele hele veresiye kaldığında ödeme gününü, tarihini, tümünü veya taksitini yazıya geçmeli ve senede bağlamalıdır. Hatta uygun görülüyorsa bir de şahid tutmalıdır ve imzasını almalıdır. Ve ne pahasına olursa olsun, yazı işini ihmal etmemelidir. Zira insan unutkandır, unutabilir; anlaşmazlıklara, şikâyetlere, kırılma ve darılmalara götürebilir; zararlara sokabilir. Ve bu, Kur'an'ın emir ve tavsiyesidir. Bakara, 281-282 ayet-i celileleri bunun bir ifadesidir. Bu iki ayeti mutlaka okumalıdır. Hem de birkaç sefer tekrar etmeli, emir ve tavsiyelerini esas almalıdır. Bu şekilde yazıya geçmeyi ihmal edip şahsı veya müesseseyi zarara soktuğu taktirde zarar ve ziyarı ödemelidir.

11- Arabaya binmeden önce, onu kontrol etmeli, bilhassa suyuna ve yağına bakmalıdır. Normal süratine dikkat etmeli, uykusu varsa arabaya asla binmemelidir. Aksi halde doğacak zarar ve zıyan kendisine ait olur. Aksi haldeki hareket ne olur? Arabanın devrilmesine, hasar görmesine, malın zayı olmasına ve hatta kendisinin veya karşı tarafın ölümüne sebebiyyet verir ki, dünyadaki hesabı da ahiretteki hesabı da çok ağır olur!.. Ve bu durum sadece arabalara mahsus değildir; çalıştırdığı diğer makineler, alet ve edevata, kalem ve kağıda kadar her şeye şamildir, hesabı vardır.

12- Telefonu kendi şahsına kullanamaz. Kullandığı takdirde mutlaka parasını ödemelidir. Müessese adına kullandığı sıralarda da lüzumundan fazla konuşmamalıdır. Daha kısa konuşmakla meramını ifade edebileceği halde uzatırsa vebal olur, haram olur. Suyu ve lambayı kullanma hususu da böyledir. Hz. Ömer (r.a.), iki mum kullanırdı. Şahsî işlerinde şahsî mumunu, devlet işlerinde de devletin mumunu kullanırdı.

13- Üzerine aldığı hizmeti zamanında yerine ulaştırmalıdır.

Aksi halde doğacak zarar ve ziyarı kendi ödeyecektir. Zira hizmet bir emanettir. Emanete riayet etmiyen hain sayılır. Kur'an şöyle der:

„Ey iman edenler! Allah ve Resulü'ne hiyanet etmeyin, siz de, bildiğiniz halde emanetlerinize de hiyanet etmeyin!“ (Enfal, 27) Münafıkın üç alametinden biri de emanete hiyanet etmektir. Hadis-i şerif'te öyle buyrulur.

14- Emanet maldan yiyemez ve yediremez; toptan satışından faydalanmak üzere satın alıp evine götüremez, emanete hiyanet olur; Perakende satış yerinden alacaktır.

15- Teşkilat mensubu hiç kimse, teşkilat adına yapılan indirimli satışlardan bir Pfennig de olsa kendisine pay çıkamaz ve cebine indiremez ve bu da ihanet olur, hiyanet olur, haram olur ve nihayet hayır ve bereket getirmez, hatta cebindeki paranın da bereketini siler götürür. Hatta bunun daha beteri; teşkilat adına mal alırken „Ben, bundan sonra da hep sizden alacağım, bana yüzdelikten ne vereceksin?“ diyor ve o alış-verişten az da olsa faydalanmaya çalışıyor. Bu da çok çirkin bir şeydir. Tesbit edildiği takdirde hile ve hiyanet olmanın yanında görevine son vermeyi gerektirir.

Bu hususta bir kaç hadis-i şerif:

„Nefsim yed-i kudretinde bulunan Allah'a yemin ederim ki, meşru (caiz) olan bir işte bir adamı çalıştırdığımız vakit, bu adam o işten faydalanırsa (yani çalar çırpar, hile ve desise yapar, gereken önem ve ciddiyeti) göstermezse, kıyamet gününde bu yaptıkları, muhakkak onun boynuna yüklenmiş olduğu halde gelir.“ (Eddarimi)

„İşimizde çalıştırdığımız bir kimse, bir iğneyi dahi saklarsa, bu sakladığı şey kıyamet gününde boynuna asılı olarak gelecektir.“ (Terğib ve Terhib, Fizzekât)

Elhasıl: Çalışanlar, ne zamandan çalabilirler ne de maldan, ne kârdan çalabilirler ne de sermayeden, ne elindeki arabaları normalinden fazla çalıştırabilir ve ne de diğer

malzemeleri. Bunların hepsinden sorumludur, hesabı ağır olur...

Çalışan işçilerin hukukuna riayet:

Evet; İslam öyle bir dindir ki, işverenin hukukuna riayet edilmeyi emir ve tavsiye ettiği gibi, çalıştırılan işçinin hukukuna riyeti de esas almıştır. Şöyle ki:

1- İşveren, işçisinin sıhhatından ve hayatından sorumludur; sıhhat ve hayatına zarar verecek ve tehlikeye düşürecek işlerden ve hareketlerden onu korumalıdır. Zira işçinin kendi şahsı da çoluk ve çocuğu da emanettir. İşveren bunların hepsinden sorumludur.

2- İşçi ve işveren pazarlığı ve anlaşmayı, işe başlamadan önce açık, net ve kesin bir şekilde konuşmalı ve kesin sonuca varmalıdırlar. Ve yapılacak işin cinsi, müddeti ve ücreti, ödeme şekli üzerinde durulmalı, kapalı ve karanlık bir taraf bırakılmamalıdır. Yani, işçi yapacağı işi bilmeli, buna karşılık alacağı paradan da mâlumat sahibi olmalıdır.

Hadis'ler:

„İşçinin ücretini teri kurumadan veriniz.“ (İbn-i Mace, Errehin)

„Allah buyurur ki, ben kıyamet gününde üç kişinin hasmıyım: Allah'a verdiği sözde durmayıp cayanın, hür bir insanı satıp hakkını yiyenin, çalıştırdığı işçinin ücretini vermeyenin.“ (İbn-i Mace; Errehin)

Rabb'imiz Teala ve Tekaddes Hazretleri'nden dua ve niyazımız odur ki; Ümmet-i Muhammed'i maddî ve manevî ticaret sahasında da muvaffak buyursun!

**ANAYASA MAHKEMESİ
BAŞKANI YEKTA GÜNGÖR
ÖZDEN'E AÇIK MEKTUP
"Laiklik
müslümanlıkla
asla bağdaşmaz!.."**

Yekta Güngör; Hürriyet Gazetesi'nin 20.02.1993 sayılı nüshasında şöyle diyor:

"Görevim, anayasal sınırlar içinde kalarak ulusumuzun hak ve özgürlüklerini koruyarak, anayasanın bağlayıcılık ve üstünlüğünü sağlamaktır. Bu arada ulusal değerlerimizi ve bizi sonsuza değin yaşatacağına inandığım ilkeleri savunuyorum..."

"Benim ölçüm insanlıktır":

Ben laikliği; adam olmak, hoşgörü, karşılıklı saygı ve sevgi, inanç, aydınlanma, uygarlık, vicdan özgürlüğü, akılcılık, bilimsellik, insanlık, güvenlik, din ve vicdan hürriyeti, tüm hak ve özgürlüklerin, bağımsızlık ve egemenliğin, demokrasinin güvencesi, siyasal, hukuksal ve ulusal birliğimizin kaynağı olarak anlattım. Bunların başında laiklik geliyor. Dinlere, inançlara tüm ibadet yerlerine ilişkin tek bir sözcük kullanmayışıma karşın laikliğin tanımını yazmak bile Şeriat özlemcilerini çileden çıkarıyor! Atatürk düşmanlığıyla koşut tuttıkları laiklik düşmanlığını benim hakkımda çirkin terbiye ve gerçek dışı yazılarıyla sürdürüyorlar! Oysa laikliği anlasalar, müslümanlık daha da sıcak olacak, toplumun huzuru da artacaktır..."

"Laiklik müslümanlıkla bağdaşır":

İşte böyle diyen Yekta Güngör, delillerini 12 kalem halinde sıralıyor:

- 1- Osmanlı devri bunun delilleriyle doludur,
- 2- % 92 oy çoğunluğu,
- 3- Cumhurreisi ve milletvekillerinin laikliği koruma yemini,
- 4- Laiklik müslümanlıkla çatışsaydı 500 sene önce yabancılara kapıları açmazdık,
- 5- Laiklik müslümanlıkla çatışsaydı, Atatürk, İslamiyet ve

Peygamber hakkında güzel sözler söylemezdi,

6- Bunca Türk müslüman kalmazdı,

7- Nerede dine, namaza, oruca, camiye karşı çıkmıştır,

8- Akıl dışı işler, akıl dini olan İslamiyet'le uyuşur muydu?

9- Şeriat'la demokrasi bağdaşmaz ve laiklik olmazsa demokrasi olmaz. Şeriat, sözlük kavramıyla değil, günlük anlamıyla tanımlanmalıdır!

10- Şeriat demek; katı, baskıcı, değişen kuralları gözardı edip, değişmez kuralları bir yana bırakıp tüm ağırlığıyla "dinsel yönetim" demektir. Yoksa Allah'a, Kur'an'a, dine bir şey söyleyen yoktur.

11- Laiklik barışın, güvenliğin en sağlıklı iklimidir; asla dinsizlik ve din düşmanlığı değildir.

12- Yönetimde dinsel yansızlık, dinlere saygıdır.

"Cumhuriyetimizi kimseye yıktırmayalım!.."

İşte Yekta Güngör, özet olarak böyle diyor ve aklınca laikliği savunuyor.

Tahlil ve cevaplarımız:

1- İman meselesi:

Anayasa meselesi, her şeyden önce bir iman meselesidir; müslümanın imanını ilgilendirir!.. Şöyle ki, günümüz dünyasında iki türlü anayasa vardır. Bunlardan biri; Allah yapısı anayasa, diğeri de kul yapısı anayasa! Allah yapısı anayasa ile kul yapısı anayasa arasında telifi kabil olmayan farklar vardır; birçok noktalarda birbirine ters düşer, birinin "**Evet**" dediğine diğeri "**Hayır**" der, birinin "**Güzel**" dediğine diğeri "**Çirkin**" der, birinin "**İsabetli**" dediğine diğeri "**Hatalı**" der ve nihayet birinin "**Kabul**" ettiğini diğeri "**Red**" eder.

Keza; kaynak bakımından da aralarında uçurum vardır; bunlardan biri hatasızdır; Allah'ın ilmine dayanır, diğeri ise hatalarla doludur, yaz-boz tahtasına benzer; Allah'ın ilmi karşısında aciz ve cılız beşer kafasına dayanır. Ve nihayet bunlardan biri Allah kelamıdır diğeri ise, insanların sözüdür.

Ve keza; hakkı ihkak, adaleti tesis bakımından da aralarında kabil-i kıyas olmayan farklar vardır; Bunlardan biri insanoğlunu, zahir ve batınıyla, madde ve manasiyle, geçmiş ve geleceğiyle, hâl ve istikbaliyle, dünya ve ahiretiyle ve aynı zamanda en ince noktalarıyla bilen allamülğuyub veşşehadeh olan Allah tarafından vaz ve tesis edilmiş kanunlardır; diğeri ise, insanoğlunun sadece dış görünüşünü ve sadece halini bilen ve görünüşüne bakarak ahkâm kesen ve bu arada dün "**Evet**" dediğine bugün "**Hayır**" diyen ve haksızlıklarla dolu zulüm kanunlarıdır...

Hangisine inanacaksınız?

Önce Yekta Güngör'e soralım: Siz bu iki anayasadan hangisine inanıp iman edeceksiniz? Hangisini beğenip kabul ve tasdik edeceksiniz? Hangisine "**Evet**" diyeceksiniz ve nihayet hangisinden yana olacaksınız ve hangisinin başına geçip koruma görevini yapacaksınız?..

Bütün bu suallerin cevabını Yekta'dan bekleye dururken, aklın, ilmin ve imanın hakemliğine başvurup, diyelim ki, sizler, bu iki anayasadan hangisini beğenip tercih edersiniz? Adam olma, insan olma, hoşgörü, karşılıklı saygı ve sevgi, inanç, aydınlanma, uygarlık, din ve vicdan özgürlüğü, bilimsellik, güvence, egemenlik, siyasal, hukuksal ve nihayet ümmetsel birliği sağlama ve kaynak olma yönünden hangisini kabul ve tasdik edersiniz?.. Akıl da ilim de iman da üçü birden ve hep bir ağızdan: "**Elbette biz; mantık ve mâkul dururken, deliliği; ilim dururken, cahilliği, iman dururken, kâfirliği tercih eder miyiz?!. Aksini tercih; ahmaklık olur, aptallık olur, hayvanlık olur, vahşilik olur, kâfirlik olur!..**"

Yanlış anlaşılmasın!

Bizim hakemliğine başvurduğumuz akıl, akl-i selim, Yekta Güngör'ün akli değil! Çünkü ondaki akıl kuş aklıdır. Kuş aklı olmasaydı, akılsız güruhun yaptıkları anayasanın bekçiliğini

yapmazdı; ilim derken, gerçeğin ifadesi olan ilm-i hakikiyi kastediyoruz! Yoksa kuş beyinli Yekta'nın cılız ilmîni değil! Eğer onda gerçek manada ilim olsaydı cehelenin yaz-boz tahtasından ibaret olan cahiliyyet devri anayasasını korumayı üzerine almazdı!.. Keza; İman derken, Allah'ın azamet ve kudretine, sonsuz ilim ve sonsuz hikmetine olan imanı kasetmekteyiz. Yoksa Yekta'nın, Selanikli Beton Kemal'e olan imanını değil! Zira Yekta Güngör'de azcık iman cevheri olsaydı, şirk meclisinin yaptığı put anayasasının hampalığını üzerine almazdı ve alamazdı.

Akılsızlık, ilimsizlik ve imansızlık:

Şimdi Yekta Güngör'ün akıl sahibi olmadığını, ilim sahibi olmadığını, iman sahibi olmadığını; laikliği savunma yolunda serdettiği delillerden kendisi de görecektir, anayasa yapıcısı guruh da görecektir!..

1- Osmanlı devri, bunun delilleriyle dolu imiş!..

İşte böyle diyor, Yekta Güngör! Yekta'ya sormak lazım:

a) Osmanlı devleti, elbette dinî bir devletti; her şeyi dine dayanıyordu, Şeriat'la hükmeden bir devletti; başında bulunan devlet reisi, Şeyhülislam'dan fetva almadan karar veremezdi; öğretim ve eğitim olsun, mahkemeler olsun, azınlıklar olsun hep Şeriat'a göre icraat ve tatbikatını yürütürdü. Keza; aile hukuku, ticaret hukuku ve miras hukuku yine Şeriat'a göre çalışırdı. Elhasıl; her ne kadar bazı ferdî ve resmî hatalar olmuşsa da bunlar istisnai hallerdir. Hiçbir zaman bunlar, Osmanlı devletinin laik bir devlet olduğunu göstermez. Yekta Güngör'ün elinde bunun aksini isbat eden delilleri varsa, işte meydan gösterebilir! Dolu olan delillerden sadece bir kaçını versin veya tek bir tanesini gösterebilir!..

b) Oy çoğunluğu:

Laik anayasanın laik allamesi, bakınız ne diyor? Diyor ki, anayasaya oy verenlerin sayısı % 92 idi. Kendisine sormak

lazım: Acaba bu çoğunluk, "**Edille-i şer'iyyeden**" hangisine girer? Çünkü, dava laikliğin İslam'a ters düşmemesidir. Bu da ne ile bilinir? Din nokta-i nazarından muteber olan Kitab, sünnet, icma veya kıyas delillerinden biriyle sabit olursa! Oy çoğunluğu bunlardan biriyle sabit olmadığına göre, Yekta Güngör'ün hem davası düşmüş, hem de kendi cehlını ortaya koymuştur.

2- Çoğunluk her yerde delil değildir:

Çoğunluk, diğer tabiriyle ekseriyet, daha başka bir tabirle cumhur, mutlak manada delil olamaz ve illa da onunla amel edilmez. Gerçeği bilmenin ve bulmanın delili haktır; hakkı bulmaktır. İşte bu hikmete binaendir ki, edille-i şer'iyye; kitab, sünnet, icma-i ümmet, kıyas-ı fukaha olmak üzere dördtür. Kitab ve sünnet; bunların başında gelir ve bunlara "**Nass**" denir. Bu iki kaynağın kat'î hüküm ifade etmeleri şarta bağlıdır. Sübutu da delaleti de kat'î olacaktır. Yoksa her ikisi zannî olursa veya sübutu kat'î, delaleti zannî ise, veyahut da sübutu zannî, delaleti kat'î olsa bile, yine bu üç şeklin ifade ettiği hüküm zannidir. Şartlarını haiz icma delili, kat'iyet ifade ederse de fukahanın kıyas veya icthadı zannî birer delil olup ifade ettikleri hükümler zannidir. Bu arada şunu bilmek lazım: Nass varken icthada gidilmez ve bu, şu şekilde formüle edilmiştir: "**Mevrid-i nassda icthada mesağ yoktur.**"

Keza; Delillerin kesreti, genelde tercih ifade etmez. Binaenaleyh, aralarında taarruz vaki olan iki hükümden birinin ravisinin ekseriyeti tercih sebebi değildir; şöhret derecesine ulaşmadıkça. Yine bir taraftaki nassın veya kıyasın çoğunluğu da tercih vesilesi değildir.

Demek oluyor ki, demokrasideki ekseriyet sistemi, genelde İslam'da ve Şeriat sisteminde yoktur. Bakınız Kur'an ne diyor? "**Yeryüzünde onların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp**

saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve (onlar ancak) zan ve tahminle yalan söylerler." (En'am, 116)

O halde ekseriyet, bağlayıcı değildir; bazen tercih vesilesi olursa da her yerde olmaz. Neden? Çünkü, İslam'da tercih, haktır ve hakkın zuhurudur ve hakka en yakın olanıdır. Allah Resulü (s.a.v.); Uhud Savaşı'nda ekseriyete bakarak karar vermiş ise de, Hendek Savaşı'nda savaşın durdurulması mevzuunda akalliyete, hendeğin kazılmasında bir kişinin teklifine göre karar vermiş, Hudeybiye anlaşmasında ise, bizzat kendisi neticeyi karara bağlamıştır.

Ve netice:

O halde Özden'in, % 92 çoğunluğu Allah indinde ve hakkın tecellisinde muteber bir delil değildir. Ve dolayısıyla **"Laiklik müslümanlıkla bağdaşır"** sözü geçerli ve isabetli değildir. Ama Yekta, bunları nereden bilsin? Çünkü, Beton Kemal kâfiri, ilmin, Ulum-i Arabiyye ve Ulum-i şer'iyyenin ve nihayet İslam hukukunun kökünü kazıdı ve Yekta gibilerin tahsiline imkân bırakmadı!..

3- Cumhurbaşkanı'nın ve milletvekillerinin and içmeleri ve "Bunlar müslüman değil mi?" şeklindeki sözü ve sorusu, cidden cahilce ve ahmakça bir fikirdir. Neden? Çünkü, bunlar da sizin gibi, dinî ilimlerden behresi olmayan birer cahil! Lütfi Doğan gibiler varsa da biraz kitab karıştırmış olmasına rağmen, cesaret diye birşeyi yok; getirip açıktan açığa boyunlarına birer haç assalar yine de sesleri çıkmaz!..

Özden soruyor ve diyor ki, **"Bunlar müslüman değil mi?"** Cevabımız odur ki, bunlara müslüman diyebilmemiz için, tevbekâr olmaları ve tecdid-i iman ve nikâh yapmaları şarttır. Çünkü, defalarca söylediğimiz gibi, günün Türkiyesi'nin meclisi, dünün Dar'ün-Nedve'sidir. İçindekiler ise, dünün Mekke Ebu Cehilleri'nden farksızdır. Zira o kapıdan içeri giren, artık müşrik olarak çıkar! Zira orası, şirk binasıdır; put binasıdır; müşrik ve aynı zamanda bir put olan

Selanikli'nin şirk sözleri ve put timsali kürsüsünün arkasında yazılı ve asılıdır. Onlar orada yazılı ve asılı iken bir müslümanın oraya girmesi ve oturması caiz değildir... Bir misal verelim:

Anlatıldığına göre, vaktiyle Rusya'da bir köpek fabrikası varmış! Bu fabrika, köpeklerin derisini yüzermiş! Bir tarafından atılan köpekler öbür tarafından derisi yüzülmüş olarak çıkar! Arada bir fark var. O da şu: Fabrikaya atılan köpekler farklı renkte; beyaz, siyah, gri veya başka bir renkte! Fakat öbür taraftan çıkarken hep kıvılcık renkte çıkıyor! Bu yönden aralarında bir fark yok!..

Bu misali mümesselünlehe tatbik ettiğimizde görülecektir ki, parti tüzüklerinin hazırlanıp bakanlığa verildiği andan itibaren kâfirleşme başlamakta, parti binalarına put sembolü resimlerin asılması, demokrasinin koyduğu sandığa girip çıkılması, kürsüye gelip kâfir anayasayı, Atatürk ilke ve kanunlarının korunacağına yemin edilmesiyle devam ederek, şirk meclisine girip çıkılması, hele hele zaman zaman Anıtkabir'e gidip saygı ve tazim yapılması, artık isnanı din, iman, nikâh yönünden, derisi yüzülmüş köpek misali kıpkızıl hale getirmez mi? Ve bu hale gelen kişilerin yeminleri, nasıl olur da şer'î bir delil olup, laikliğin İslam'la bağdaşabileceği kaziyyesinin delilleri arasına yerleştirilir? Buna kargalar da güler!..

4- Güngör, delillerini serdetmeye devam ediyor ve diyor ki; "Laiklik müslümanlıkla çatışsadaydı, 500 yıl önce ülkemize sığınanlara (yahudilere) kapılarımızı açmazdık!.."

Cevabımız odur ki, mültecilere kapılarını açması, laik düzenle bağdaşmasının değil, tersine laikliğe ihtiyaç duymadığının delilidir. Zira İslam'ın özünde ve yapısında bu mevcuttur: Kendisine sığınanları, bünyesinde yer verip barındırmak, onlara din hürriyeti vermek ve onları zimmî

hukukuna tabi tutarak hayat hakkı tanımak!.. Kur'an şöyle der:

"Eğer müşriklerden biri, senden eman isterse, ona eman ver; öyle ki Allah'ın sözünü dinlemiş olsun; sonra onu güvenlik içinde olacağı yere ulaştır. Bu, onların elbette bilmeyen bir topluluk olmaları sebebiyledir." (Tevbe, 6)

Ayette görüleceği üzere, müslümanlık, değil ki, Ehl-i kitab olan yahudilere eman verip sinesinde barındırmak, müşriklere bile istedikleri zaman komşuluk hakkı tanıyor, sonra güvenlik içinde Kur'an ayetlerini dinlemelerine müsaade etmenin yanında yine güvenlik içinde emin bir bölgeye gitmelerine izin veriyor. İşte bu, laik düzenin mevcudiyetinin bir neticesi değil, Kur'an'ın nassıyla sabit olan bir hükümdür...

Binaenaleyh, Güngör'ün bu delili davasını değil, davasının nakızini isbat etmektedir. Buna Usul-ı Fıkıh dilinde **"Fesad-i vazi"** denir. Ama Yekta Güngör, bunları nerden bilsin?!

5- Yekta Güngör devam ediyor ve diyor ki, "Laiklik müslümanlıkla bağdaşmasaydı, Atatürk, İslamiyet ve Peygamber hakkında güzel sözler söyler mi idi?"

Ben de diyorum ki: Senin, delil olarak göstermek istediğin adamın sözü delil olmaz? Neden? Çünkü, o münafıktı; bir sözü diğer bir sözüne ters düşüyordu; İhanet ve hiyanet içinde idi. Yirminci asrın deccalinin ihanet ve hiyanetlerini maddeler halinde sıralıyacak olursak:

- 1- Kendisini Anadolu'ya gönderen Halife'ye,
- 2- Abdülmecid Efendi'ye,
- 3- Saltanat ve Hilâfet müesseselerine,
- 4- İlim ve ulemaya,
- 5- Din ve Şeriat'a,
- 6- Meclis içi kendisine karşı çıkanlara ve
- 7- Topraklarımıza.

Bunların bir kaçına tafsilen işaret edelim:

1- Padişah Vahidüddin, kendisini çağırıp, "**Şu paraları al, Anadolu'ya geç; işgalci devletlere karşı koymaları için, insanlarımızı uyandır ve ayaklandır. Mâlum biz, burada işgal altındayız; adeta elimiz kolumuz bağlı, birşey yapmıyoruz...**" demişti. Anadolu'ya geçen, Erzurum ve Sivas kongrelerine katılıp yaptığı konuşmalarında Hilâfet'ten, saltanattan hayranlık ve sitayişle bahseden, toprakları da, tüm mukaddesatı da ve Hilâfet'i de dile getiren ve daha önce, Anadolu ve Rumeli müdafaayı hukuk gibi isimler altında kurulan cemiyetlerin başına geçen Mustafa Kemal; ayaklarına yer edince, verdiği söze de halifelere de Hilâfet ve saltanat makamlarına da ihanet ve hiyanetini yapar; saltanat ve Hilâfet makamlarını sırasıyla kaldırır ve lağveder ve son padişah Abdülmecid'i kendi seçtiği halde, gecenin birinde yurtdışına sürer ve sürgüne gönderir.

2- Meclis içi kendisine karşı çıkanları birbirine vurdurarak, boğdurur, yok eder.

3- Din ve Şeriat'a karşı yaptığı ihanet ve hiyanetin haddi, hesabı mı var! Ezcümle anayasadan, "**Devletin dini İslam'dır**" maddesini kaldırır, şer'iyye ve evkâf vekâletini lağveder, medreseleri kapatır, din derslerini yasak eder, Kur'an harfleriyle okuma yazmayı yasak eder, cübbe ve sarığı yasak eder, gavur şapkasını giymiyenlere cezalar verir ve nihayet din ve mukaddesat aleyhinde 98 maddelik melanet ve icraatı yapar.

Mustafa Kemal'in ve avanelerinin kâfirleşmesi:

Diğer maddeleri geçiyorum; kâfirleşmesi hakkında verilen fetvaları kaydetmekle yetineceğim:

Fetva: **1-** (Şeyhülislam Mustafa Sabri Efendi, Gümölcine Müftüsü: Muhammed Nevzat ve diğer müftü arkadaşları)

Fetva: **2-** (Bu fetva birçok ulema ve meşayihin istişaresiyle verilmiştir)

Fetva: **3-** Bu fetva dini devletten ayırma fikrinde bulunmanın şer'an hükmü nedir? Sualine cevaben **"Dinden çıkar"** şeklinde verilmiştir. Bu fetva Zahid Kevseri tarafından verilmiştir.

Mustafa Kemal ve arkadaşlarının daha birçok söz, fiil ve hareketleri kendilerini küfre götürmüş ve kâfirleştirmiştir. Bu arada bir kaçına daha işaret edelim:

1- "Hâkimiyyet kayıtsız ve şartsız milletindir" demek kâfirliktir.

2- İlim ve ulemayı tahkir etme kâfirliktir.

3- Hilâfet makamını tahkir etme kâfirliktir.

4- Şeriat'ı kaldırma ve şer'î mahkemeleri lağvetme kâfirliktir.

5- Demokrasiyi ve benzeri sistemleri şer'î sisteme tercih etme kâfirliktir.

Misalleri daha da çoğaltabiliriz. Aslında bu kadar tafsilata ihtiyaç yoktu; bunlardan bir tanesi bile onun kâfirleşmesine kâfi idi. Esasen imanı bütün olan müslümanlar, bu adamı böyle biliyor ve bilmekte! Ancak; gözleri körleşmiş, kulakları duymaz olmuş, kalbi dumura uğramış Yekta gibilerini uyarma yolunda artık şüpheye mahal bırakmamak için bu kadarı bile azdır.

Ve netice:

Din düşmanlığı, dolayısıyla kâfirliği ve münafıklığı bu derece açık ve seçik olan put Kemal'in İslamiyet ve Peygamber hakkındaki güzel (!) sözleri, laikliğin İslam diniyle bağdaşabileceği yolunda nasıl delil olabilir? Bu adamın sözlerini, delil kabul etmek için anayasa mahkemesi başkanı Yekta Güngör gibi putçu, müşrik ve kâfirleşmiş olanlardan olmak gerekir ki, böyle olmaktan Allah'a sığınınız!..

6- Yine Güngör'ün ifadesi: **"Laiklik müslümanlıkla bağdaşmasaydı, bunca Türk müslüman kalmazdı."**

Şimdi Güngör'ün bu delillendirmesinin de tahlilini yapalım ve ne derece geçerli olduğunu görelim:

Yekta, bilmeli ki, müslümanlar ikiye ayrılır: Dost ve düşmanını tanıyan müslümanlar, tanımayan müslümanlar. Bir başka ifade ile; şuurlu müslümanlar, şuursuz müslümanlar. Daha açık bir tabirle; Put Kemal'i tanıyan müslümanlar, tanımayan müslümanlar. "Mutlak kemaline masruftur" diye bir kaide vardır. İlim ve iman ehli olanlar; **"Müslüman"** denince tariflerdeki birinci şık müslümanları kastedederler; yani, dost ve düşmanını tanıyan, şuurlu, put Kemal'i tanıyan müslümanlardır ki, bunların sözleri muteberdir ve delil olur ve işte bunlardır ki, % 8'i teşkil edip kâfir anayasaya oy vermeyip onu reddeden ve bu suretle iman ve akidelerini muhafaza eden ve hatta imanlarının gereğini yerine getiren ve bu arada bir ayağı camide ve bir ayağı Anıtkabir'de olan Erbakan gibi parti liderlerine bile oy vermeyen müslümanlardır. Keza; İslam'a ve İslam'ın Şeriat'ına taban tabana zıd olan demokrasiyi de ve onun gayr-i meşru çocuğu laikliği de reddeden iman ehli müslümanlardır. Geri kalan % 92'si ise tevbe edip iman ve nikâhlarını tazelemedikleri takdirde çöp sepetine atıp denize dökeceksiniz, balıklara yem olsunlar diye!..

Ve netice:

Yekta; **"Bunca Türk, müslüman kalmazdı"** sözünden de umduğunu bulamamış, üstelik cehlini ve kafasızlığını ortaya koymuştur.

7-Anayasa mahkemesi başkanı Özden'in, tezini isbat için laik kafalılığını ortaya koyuyor ve diyor ki, "Nerede dine, namaza, oruca, camiye karşı çıkmıştır?.."

Bu adama sormak lazım: Camiye gidenlerin, oruç tutanların, namaz kılanların sayısı yüzde kaçtır? Sen hangi camiye ve kaç sefer gidip namaz kıydın? Söyliyebilir misin? Oruç tuttuğunu, teravîh namazına gittiğini isbat edebilir misin? Nüfus kağıdına göre **"Hanefi"** mezhebine mensub olduğunu yazıyorsun! Bu ifade kâğıt üzerinde mi, yoksa

şahsî ve ailevî olarak, bu mezhebin icablarını yerine getirip, günlük hayatınıza tatbik edip yaşıyor musunuz? Hanefî mezhebine göre, İslam Devlet reisinden izin almadan imamın cuma namazını kıldırması caiz değildir. Halihazırdaki devlet, İslam devleti değildir. Çünkü, anayasası Kur'an değildir. Anayasası Kur'an olmayan bir devlet reisinin vereceği izne göre kılınan cuma namazları sahih değildir! Ve dolayısıyla senin kıldığın cuma namazı da (!) sahih değildir. Binaenaleyh, bu hususta kaç tane yazı yazdın veya kaç kelime konuştun? Bir rakam verebilir misin? Şayet bu babda bir makalen varsa bize gönderirsen memnun olur ve sözlerimizi geri çekeriz!..

8- Kâfir bir anayasanın koruma polisliğini yapan Özden sözlerine şöyle devam ediyor ve diyor ki: "Akıl dışı işler, akıl dini olan İslamiyet'le uyuşur mu?"

İşte burada, bilerek veya bilmeyerek, Yekta doğru söylüyor ve, işin gerçeği de budur. Evet; akıl dışı olan işler, akıl dini olan İslamiyet'le uyuşmaz, uyuşmasına da imkân ve ihtimal yoktur.

Neden? Çünkü, laik düzenin getirdiği kanun ve hükümler, insanoğlunun cılız; cılız olduğu kadar da aciz ve dolayısıyla hatalarla mahmul ve mâlul insan kafasının ve hele hele hususiyile hakkı batıldan, akı karadan ayırt edemiyen, ve hele hele Allah'ın hikmet dolu Şeriat'ını bırakıp da sarhoş ve aynı zamanda İngiliz casusu put Kemal'in getirdiği ilimsiz ve akıl dışı kemalizme göre kurulan bir anayasanın arkasından giden ve hampalığını yapan Yekta gibilerinin kafa yapılarının mahsulu olursa!..

Birkaç misal:

Allah'ın Şeriat'ına göre: **"Hâkimiyet kayıtsız ve şartsız Allah'ındır."** Ve bu, akıl dini olan ve onun kitabı bulunan Kur'an'ın bir hükmüdür!

Laik düzene göre ise: **"Hâkimiyet kayıtsız ve şartsız**

milletindir."

İşte ortada iki kazıyye! Bunlardan biri doğru diğeri yanlıştır. Bir başka ifade ile; bunlardan biri "akıl içi", diğeri ise "akıl dışı"dır. Akıl sahibi bir insan kalkıp da **"Allah'ın hükmü akıl dışı, laikliğin hükmü ise, akıl içidir"** diyemez. O halde ne demesi lazım? Allah'ın hükmü hak, laikliğinki ise batıldır.

İkinci bir misal:

Şarap içmek; Allah'ın hükmünde haram, laik düzende ise helaldir. İki kazıyye çatıştı! Biri doğru, diğeri yanlı; biri akıl içi, diğeri ise akıl dışıdır. Güngör'ün kendisinin de itiraf ve kabul ettiğine göre de akıl dini olan İslamiyyet'in hükmü doğrudur, laik düzenin getirdiği ve kabul ettiği hüküm yanlıştır.

Bir üçüncü misal:

Faiz meselesi: Allah'ın Şeriat'inde haram, laik düzende ise helaldir. Burada da iki kazıyye çatıştı! Bunlardan biri akla uygun, diğeri ise akıl dışı olup deliliktir. Burada da iki hükümden biri akla uygun, diğeri ise akıl dışıdır; yani deliliktir. Yine kendisinin de itiraf ve kabul ettiği gibi, Şeriat'ın getirdiği akla uygun, laikliğin getirdiği ise akıl dışıdır, yani deliliktir.

Binaenaleyh, bu üç misal de gösteriyor ki, Şeriat sistemi akla da mantığa da uygundur. Laik sistem ise akıl ve mantık dışıdır. Ve bu noktadan hareketle diyebiliriz ki, laik düzen müslümanlıkla bağdaşmaz. Ve yine diyebiliriz ki, Şeriat'ın devlet olmasını iseyenler akıllı olup iyi insanlardır, temiz insanlardır, hakka bağlı insanlardır, memleket seven insanlardır, insanca yaşamak isteyen insanlardır ve nihayet Allah'a kul, Peygamber'e ümmet olan insanlardır. Laik kafalılar ise; akıl dışı, gerici, kafasız, millet ve memleket düşmanı, terörist, hukuk düşmanı, adalet düşmanı, insanlık düşmanı ve nihayet hayvanlaşmış ve kâfirleşmiş kişilerdir. Elleri sıkılmaz, kestikleri yenmez, nikâhsızdırlar ve eşleriyle

her birleşmeleri zinadır, cenaze namazları kılınmaz ve köpek laşesi gibi bir çukura gömülürler.

Asıl merci Allah'ın kitabıdır:

Laik düzenin müslümanlıkla bağdaşıp bağdaşmayacağı hususunu, kimsenin kendi kafasına göre değil, din ve Şeriat kaynağı ve her şeyin mercii Kur'an'a başvurmalı ve ondan sormalı, fetvasını ondan almalıdır. Çünkü, zaten Kur'an da öyle diyor:

"... Ve şayet bir şeyde ihtilafa düşerseniz, Allah'ın kitabına, Peygamber'in sünnetine başvurun; eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız. Hayırlısı budur, te'vilce de en güzeli budur." (Nisa, 59)

"Laiklik, müslümanlıkla bağdaşır mı bağdaşmaz mı?" mevzuu dünyanın gündemindedir; Şeriat'ın devlet olmasını isteyenler; bağdaşmaz derken, Şeriat'ın devlet olmasını istemiyenler bağdaşır demektedirler. Ve bu arada çekişmeler ve yazışmalar sürüp gitmekte, saldırılar devam etmektedir. Şeriat'ın devlet olmasını isteyen bizler, ihtilafın bu noktasında kemalistlerin sözcüsü Çubuk'culara, Necib'lere, Cindoruk ve Yekta'lara sesleniyor ve diyoruz ki, **"Geliniz Kur'an'ın hakemliğine başvuralım; laikliğin müslümanlıkla bağdaşıp bağdaşmayacağını ondan soralım, fetvasını ondan istiyelim de, sözüm ona, anayasa başkanı Yekta Güngör Özden gibi gülünç duruma düşmiyelim; zaman ve kağıt israfına gitmiyelim! Kur'an'ın da akl-ı selimin de ve dolayısıyla medenî insan olmanın da istediği bundan başkası değildir."**

Şimdi Kur'an ayetlerini dinleyelim:

1- "Onlara ayetlerimiz apaçık belgeler olarak okunduğunda, bizimle karşılaşmayı ummayanlar, derler ki, bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir! De ki: Onu benim kendi nefsimin ön görmesi olarak değiştiremem, benim için olacak şey değildir. Ben,

ancak bana vahyolunana uyarım! Eğer Rabb'ime isyan edersem, şüphesiz ben, büyük günün azabından korkarım!" (Yunus, 15)

Ayetin tahlili:

a) Kur'an'ın, herşeyi açık açık beyan etmesine rağmen, ahirete inanmıyanlar, kaçamak yolu arar, bu yolda teklif getirirler: Ya başka bir Kur'an veya bunu değiştirme!

b) Verilen cevapta iki şey var: Buna benim gücüm yetmez ve ben ancak bana vahiy yoluyla gelene uymak mecburiyetindeyim!..

c) Sizin talep ve teklifinizde Rabb'ime isyan etme vardır. Ve ben, böyle bir isyanın getireceği büyük günün azabından korkarım!..

Demek oluyor ki, laik kafalıların getireceği laik düzen şöyle dursun, Peygamber'e bile böyle bir müsaade verilmemiştir...

2- "İşte böylece biz onu (Kur'an'ı) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun ki, sana gelen bu ilimden sonra, onların heva ve heveslerine uyacak olursan, senin için ne bir yardımcı dost ve ne de bir koruyucu vardır." (Ra'd, 37)

Tahlil:

a) Kur'an'ın getirdiği hükümleri aslına uygun bir şekilde anlamak için, onun Arapça metnine bakmak şarttır.

b) Kur'an'ın getirdiği hükümler; ilmin, hakikatın kendisidir. Gerisi heva ve hevestir.

Demek oluyor ki, Şeriat hükümlerinde Kur'an'ın asıl metninin esas alınmasının şart olması yanında laikliğin heva ve hevesten ibaret olduğu muhakkaktır. Heva ve hevesine uyanların maruz kalacağı azabtan kendilerini kurtaracak kimseleri de yoktur.

3- "Sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, eğer geride bir hayır (bir mal) bırakmışsa, anaya, babaya ve

yakın akrabaya bilinen bir tarzda vasiyette bulunması, Allah'a karşı gelmekten sakınanlara bir hak olarak, size yazıldı. Bundan böyle kim onu işittikten sonra değiştirirse, günahı elbette onu değiştirenlerin üzerinedir." (Bakara, 180-181)

Tahlil:

a) Kur'an'ın getirdiği hükümler haktır ve hakkı değiştirme ise günahtır.

b) Hakkı değiştirenlerin günahı ise, onu değiştirenlere aittir.

Demek oluyor ki, laikliğin müslümanlıkla bağdaşması şöyle dursun, kendisi batıldır ve aynı zamanda günahtır, vebaldır. İşte bu hususları üç ayet-i celile'de de görmekteyiz...

Birkaç misal daha:

Laikliğin müslümanlıkla bağdaşmıyacağını, prensip olarak yukarıda geçen ayetlerde gördük. Bu hususu bir de maddeler halinde görelim ve yüzlercesinden sadece bir kaç misalle yetinelim:

1- "Boşanma iki defadır. (Sonra ise) ya iyilikle tutmak ya da güzellikle bırakmaktır. Onlara (kadınlara) vereceğiniz bir şeyi geri almayınız. Sizin için helal olmaz. Ancak ikisinin Allah'ın sınırlarını (hududlarını) ayakta tutmıyacaklarından korkmuş olmaları (durumu başka). Eğer ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamıyacaklarından korkarsanız, bu durumda kadının fidye vermesinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın hudutlarıdır. Onlara tecavüz etmeyin! Kim Allah'ın sınırlarına tecavüz ederse, onlar zalimlerin ta kendileridir. Yine onu (kadını üçüncü defa) boşarsa, kadın onun dışında bir başka koca ile nikâhlanmadıkça ona helal olmaz. Eğer bu koca da onu boşarsa, onlar Allah'ın sınırlarını ayakta tutacaklarını sanıyorlar ise, tekrar birbirlerine dönmelerinde ikisi için de günah

yoktur. İşte bunlar, Allah'ın hudutlarıdır. İlim sahibi bir toplum için bunları açıklamaktadır." (Bakara, 229-230)

Tahlil:

İşte bütün bunlar, boşanma yolunda karı-koca haklarını tanzim eden Şeriat'ın hükümleridir. Ve aynı zamanda bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Bu sınırları çiğneme veya değiştirmek, birinci ayette kişiyi zalim yapacağı gibi, ikinci ayette de cahillik sıfatiyle tavsif etmektedir. Demek oluyor ki, Şeriat'ın koyduğu bu kanunları olduğu gibi uygulama adalet işidir, ilim işidir. Kaldırmak veya değiştirmek ise, zalimlik, cehalettir. İslam'da ise ne zalimlerin yeri vardır ve ne de cahillerin!..

Ve netice:

"Laiklik, müslümanlıkla bağdaşır" diyen Yekta'lar, zalimlerin ve cahillerin ta kendileridir.

2- Miras hukuku: Bu mevzuu Kur'an, Nisa Suresi'nin 11. ve 12. ve aynı surenin 176. ayetlerinde tafsil ve beyan etmiş. Bilhassa kadın-erkek arasında fark gözeten Şeriat'a mukabil, laik düzen bunu kabul etmemektedir. Şimdi siz hangisiyle amel edeceksiniz? Laik düzenle mi yoksa Allah'ın kitabıyla mi? Bu sorunun cevabını mezkur ayetlerin son cümleleri vermekte ve arkasından iki ayet de müeyyidelerini getirmektedir. Şöyle ki:

a) "... Babalarınız, oğullarınız; onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilemezsiniz. Bunlar Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır."

b) "(Bu size) Allah'tan bir vasiyettir, (kullarına) yumuşak olandır."

c) "Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve Resulü'ne itaat ederse onu, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere koyar. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur."

d) "Kim Allah'a ve Resulü'ne isyan eder ve onun hudutlarını (sınırlarını) aşarsa, onu da içinde ebedî kalacağı ateşe sokar ve onun için alçaltıcı bir azab vardır."

Tahlil:

a) Miras taksimatını, Allah'ın koyduğu sınırlar içinde yapmak farzdır ve Allah'ın kesin emridir ve aynı zamanda bir ilim işidir, bir hikmet işidir ve bir merhamet işidir.

b) Mirası bu taksimata göre halletmede Allah ve Resulü'ne itaatda olanlar, cennet ehli ve mutlu olanlardır. Bu hükümleri kaldıran veya değiştirenler ise, Allah ve Resulü'ne karşı isyan etmiş, kanunlara karşı gelmişler, dolayısıyla cehennemde alçaltıcı azabı boylamışlardır.

Demek oluyor ki, laik kafalılar; Allah'ın kesin emirlerini terk etmişlerdir, ilim ve hikmet yolunun dışına çıkmış gaddarlardır, Allah ve Resulü'ne isyan etmiş olup Şeriat kanunlarını çiğnemişler ve nihayet cehennemin azabını boylayan alçaklardır...

3- Şarap ve kumar yasağı:

"Ey iman edenler! İçki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse onlardan kaçının ki, kurtuluşa eresiniz. Geçekten şeytan, içki ve kumarla aranıza düşmanlık ve kin düşürmek, sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi? Allah'a ve Resulü'ne itaat edin ve (böyle şeylerden) sakının! Şayet onlar yüz çevirirlerse, elçimize düşen apaçık bir tebliğdir." (Maide, 90-92)

Tahlil:

a) Birinci ayette: İçki, kumar, put heykelleri ve fal okları yasaklanmıştır. Bunlar birer şeytan işi olup, birer pislik ve birer necistir. Kurtuluş ve yükseliş bunlardan sakınmaya bağlıdır.

b) Aileler, milletler ve insanlar arasına düşmanlık ve husumet koymak için, Allah'ı zikretmekten ve namazdan men etmek için şeytanın kullandığı silahlardır. Allah ve Resulü'ne itaat edenler bunlardan sakınmalıdır. Bütün bunlara rağmen yine de sakınmayanlar olursa, Peygamber'e ve Peygamber yolunda bulunanlara düşen şey, bu gerçekleri açık açık tebliğ etmektir.

Demek oluyor ki, laik düzeni getirenler ve **"Müslümanlıkla bağdaşır"** diyenler; bir taraftan Kur'an'a ters düşüp yalan söylerken, bir taraftan da şeytanın pislikleriyle meşgul olmuş olmanın yanında içki ve kumarı serbest bırakan laikliği getirmekle ailelere, milletine ve insanlığa en büyük ihanet ve hiyaneti yapmış; onları zikirten ve namazdan men etmenin ötesinde de aralarına kin ve düşmanlık koymuşlardır.

4- Hırsızın cezası:

"Hırsız erkek ve hırsız kadının, (çalıp) kazandıklarına bir karşılık, Allah'tan, tekrarı önleyen kesin bir ceza olmak üzere ellerini kesin. Allah aziz ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (Maide, 38)

Tahlili:

a) Hırsızlık yoluyla kazanç sağlıyanların cezası ellerinin kesilmesidir. Çünkü, mal dokunulmazlığına uzanan eller kırılmalıdır ve bu eller, insanın beden yapısında artık kalamazlar; kesilip atılmalıdırlar. Çünkü, suç işlemiş, harama uzanmış, alın teriyle kazanılan malın dokunulmazlığını ihlal etmişlerdir.

b) Hırsızlığın cezasını, aziz olan, hüküm ve hikmet sahibi bulunan Allah (c.c.), böyle tertib etmiştir ve bu, aynı zamanda **"ceza, yapılan suçun cinsine göredir"** kaidesine uymakta ve her şeyi hakkıyla bilen Allah'ın ilim ve hikmetine dayanmakta, hırsızlığın kökünün kazınmasına vesile olmaktadır.

Demek oluyor ki, **"laiklik müslümanlıkla bağdaşır"** diyenleri bu ayet de tekzib etmekte, cehaletlerini ortaya koyup, lanetlemektedir; kaş yapıyorum derken, göz çıkartmakta ve nihayet malın dokunulmazlığını ihlal edip millete ihanet ve hiyanet etmektedirler.

5- Zinanın cezası:

"Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek vurun! Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dininin getirdiği ceza hükümlerini uygulamada sizi bir acıma tutmasın; Onlara uygulanan azaba mü'minlerden bir grup hazır bulunsun!" (Nur, 2)

Tahlil:

a) Zina etmek; kadına da erkeğe de suçtur. Hem namusa karşı işlenmiş bir suçtur ve aynı zamanda namus dokunulmazlığını ihlaldir. Cezası ise, herkesin gözleri önünde vurulması gereken yüzer sopadır ve aynı zamanda bir ibret dersidir...

b) Ve bu, aynı zamanda bir iman meselesidir; Allah ve ahiret gününe iman etmiş olmanın bir gereğidir. Binaenaleyh, dinin bir gereği olan bu cezayı tatbik yolunda merhamet duygularının yeri yoktur. Çünkü, bu bir namus meselesidir; namussuzluğu ortadan kaldırmanın en güzel yoludur. Kaldı ki, bu; bekâr ve bakire olanlar arasında işlenen suçun cezasıdır. Evlilik hayatı başından geçenler arasında işlenirse, ceza daha ağırdır; ölüm cezasıdır.

Laik kafalılara sorun ve deyin ki, savunmasını yaptığınız laik düzene Kur'an'ın bu hükmü uyar mı? Uymaz! O halde boşuna çırpınmanın bir gereği yoktur; delilik ve aptallıktır. Daha doğrusu hayvanlıktır ve hayvanlaşmaktır. Başka bir ifade ile kâfirliktir ve kâfirleşmedir.

Kur'an; getirdiği ahkâm ayetlerinin kaldırılmasına, değiştirilmesine rıza göstermek şöyle dursun, müslümanı,

bu hükümler karşısında muhayyer bile bırakmamıştır ve bu babda şöyle demiştir:

"Allah ve Resulü bir şey hakkında hükmettiği zaman, imanlı bir erkek veya imanlı bir kadının muhayyerlik hakkı yoktur. Kim Allah ve Resulü'ne isyan ederse, artık gerçekten o, açık bir sapıklıkla sapmıştır." (Ahzab, 36)

Mü'min; Allah ve Resulü'ne bütün emir ve yasaklarında itaat eden kimsedir. Aksi hal isyan sayılır ve aynı zamanda sapıkların en rezilidir.

7- "Onlara; Allah'ın indirdiğine ve Peygamber'ine gelin! denildiğinde 'Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter' derler. Peki, ya ataları bir şey bilmiyor ve hidayet üzere değillerse!.." (Maide, 104)

Güngör, son olarak diyor ki, "Cumhuriyetimizi kimseye yıktırmıyalım!.." Bu adama sormak lazım: Bir bina çürük olursa veya temelsiz olursa, ne kadar direk verilse de yine yıkılacaktır. Velew ki, direklerin biri veya birileri Yekta Güngör ve benzerleri de olsa yine yıkılacak, bunlar da enkazı altında kalacaktır. Çünkü, kemalizm, örümcek ağı misalidir. Kur'an şöyle der:

"Allah'tan başka (sığınacak) dostlar edinen (ve ona bağlanan)ların durumu, (kendisine) bir ev edinen örümceğe benzer. Halbuki evlerin en zayıfı, elbet örümcek evidir, (bunu) bilselerdi.

Şüphesiz Allah, onların kendisinden başka neye yalvar(ıp taptık)larını bilir. O mutlak galiptir, hüküm ve hikmet sahibidir.

Bu misaller (var ya), biz onları insanlar için getiriyoruz, ama onları(n inceliğini ve faydasını), âlimlerden başkası anlamaz." (Ankebut, 41-43)

Hülâsa:

Kur'an-ı Kerim'in, yüzlerce ahkâm ayetlerinden sadece yedi tanesini verdim.

Şimdi, başta kâfir anayasanın başı, Yekta Güngör Özden olmak üzere, bütün laik kafalılara ve bu arada İnönü, Ecevit, Demirel, Türkeş ve Erbakan'a soruyor ve diyoruz ki; işte laiklik ve işte Kur'an ayetleri ve işte laik düzen! İşte müslümanlık ve işte atanızın getirdikleri! Ve işte berrak, parlak, temiz, güzel, adil, hikmet dolu Şeriat'ın hüküm ve kanunları ve işte pis ve necis, adaletsiz ve cahilce, zulüm ve gaddarca, hayadan uzak ve namussuz, kerhaneci ve meyhaneci, müşrik ve münafık laikliğin getirdiği ve getireceği kanunlar!.. Hepsi ortaya dökülmüştür. Bunlardan hangisini seçeceksiniz? Hangisinden yana olup koruyuculuğunu üzerinize alacaksınız? Hangisini beğenip onun safında yerinizi alacaksınız? Şeriat'ı seçip sağda mı yerinizi alacaksınız, yoksa Kur'an'ın indirdiği hükümlerle hükmetmeyip zalimlerden, fasıklardan ve kâfirlerden mi olacaksınız? İkisinin ortası yok! İkisinden biri: Ya sağ veya sol!..

Karar:

İstisnasız hepiniz; "laik düzen, din hürriyetinin teminatıdır, hâkimiyyet kayıtsız ve şartsız milletindir, demokrasi, gerçek demokrasi anayasaya girmelidir ve nihayet Atatürk sağ olsaydı bizde, bizim partimizde yerini alırdı!.." dediğinize göre yeriniz pistir, ağzınız pistir, kalbiniz pistir, sisteminiz pistir ve necistir! Neden? Çünkü, laik düzeni savunma demek, şirki, putperestliği savunma demektir, müşrik olma demektir.

Bize ve cemaatımıza gelince:

Biz ehl-i iman ve ehl-i Tevhid'iz. Elhamdülillah! Şeriat'ı seven, onu gönlüne ve kafasına yerleştiren, Şeriat'ı canından da malından da üstün tutan ve ona toz kondurmayıp kâfirlere,

müşriklere ve münafıklara karşı savunan, hikmet ve güzelliğine, ilim ve hâkimiyyetine, ilahî bir lütuf ve fazilet olduğuna, batıldan ve hakkı batıla karıştırmaktan münezze ve müberra olduğuna, kıyamete kadar muarız ve muhaliflerine hak ettikleri cevabı verip susturacağına, düşmanlarını zelil ve perişan, dostlarını ise, aziz ve şerefli kılacağına inanıp, iman etmekteyiz!.. İşte laik kafalılar ve işte biz!..

"Habisler, habislere yakışacağı gibi, temizler de temizlere yakışmaktadır!.." şeklindeki hüküm Kur'anî bir beyandır.

Emir ve tavsiyelerimiz:

Başta Yekta olmak üzere, tüm liderlere ve onların arkasından giden tüm partilere sesleniyor ve hâlisane diyorum ki, geliniz; ahmaklığı, cahilliği, hayvanlığı, müşriklığı ve münafıklığı bırakınız da tevbekâr olunuz; iman ve nikâhınızı tazeleyiniz ve artık bundan böyle kemalizmi ve Beton Kemal'i terk ediniz de Allah'ın ve Peygamber'in yoluna, Kur'an ve Şeriat'ın yoluna giriniz ve dalgalanan Tevhid bayrağının altında, ilan ve ihyası yapılan "İslam Devleti"ne iltihak ediniz ve bunu geciktirmeyiniz; ola ki, ecel gelir de ağızınız imansız kapanır; Allah'ın cennetine değil, müşriklerin cehennemine gider, put Kemal'in yanında yerinizi alırsınız!..

Selam Şeriat'ın bekçilerine olsun!..

Dağıtım:

- 1) Anayasa Mahkemesi Başkanı'na
- 2) T.C Cumhurbaşkanı Özal'a
- 3) DGM Başsavcısı Nusret Demiral'a
- 4) Süleyman Demirel'e
- 5) Erdal İnönü'ye
- 6) ve diğer devlet bakanı ve parti liderlerine

- 7) 27 üniversite rektörüne
- 8) Baro başkanlarına
- 9) T.C ordusu paşalarına
- 10) T.C Diyanet İşleri Başkanlığı'na
- 11) T.C Meclis başkanı Cindoruk'a

Ümmet-i Muhammed Gazetesi, Sayı: 77

**"Devletsiz Bir
İslam Dini
Düşünülemez!"**

"Almanya'nın 1. Kanal ARD adlı kanalda Titel-Thesen-Temperamente adlı program hazırlayanlarının yoğun ısrar, rica ve minnet etmeleri neticesinde El-Emir ven-Naib Cemaledddin Hocaoglu ile görüşmeleri sağlanmıştır. Ama ne yazık ki, kendilerine verilen bu görüşmeyi işlerine gelmediğinden dolayı, yayın gününde röportajı tam olarak vermemişlerdir, üstelik karalama ve iftira kampanyasına bir yeni olarak kendilerini de katmışlardır. Basın-Yayın ahlakından mahrum bu gibi şahıs ve televizyonlar, kitleleri doğru bilgilendirmekten ziyade yanlış bilgilendirmektedirler.

Kamuoyuna bunları tanıtmak hatalı ve iftiracı olduklarını göstermek de bizim görevimizdir. Tek yanlı, fundamentalistce yayın yapan bu programın soru ve cevaplarını yayınlamanızı rica ederiz. Gerçekleri bütün insanlığın bilmesi için fundamentalist ve geri kafalıların kimler olduğunun ortaya çıkmasına faydalı olacak bu cevapları size gönderiyoruz.

A.F.İ.D. - Basın Sözcülüğü"

Hessische Rundfunk'un soruları:

"Hessen Radyosu Eğitim ve Kültür Kısmı

Elisabeth Weyer

21.04 93

Sayın

Cemalettin Kaplan

Köln

Çok değerli Bay Kaplan!

Telefonla görüşmemiz üzere, sizinle 23.04.1993 tarihinde Türk yazarı Aziz Nesin'le ilgili röportaj çerçevesi içinde yapacağımız mülakat için sorular ilişiktir. Bu haberi "Tittel-Thesen-Temperamente" isimli 25.04.1993 Pazar günü ARD yayınına yetiştirmek niyetindeyiz:

1. Türkiye'de Selman Rüşdü'nün "Şeytan Ayetleri" isimli romanını yayınlama niyetinde olduğundan Türk yazarı Aziz Nesin'i ölümle tehdit ettiniz mi?

2. Bu soruya "Evet" diye cevap verirsiniz, bu sizin köktenci İslamcı görüşünüzle nasıl bağdaşıyor ?

3. Teşkilatınızın Almanya'da güttüğü hedefler nelerdir ?

4. Teşkilatınızın Türkiye'de faaliyet göstermesi niye yasaktır?

Cevabınızı rica ederiz.

Dostça selamlarımızla

Elisabeth Weyer- İmza"

Cevaplar:

Cevap 1-2: Din Allah kanunudur, Hz. Adem ile başlamış ve diğer bütün peygamberler tarafından insanoğluna tebliğ edilegelmiştir. Son Peygamber de Hz. Muhammed (s.a.v.)'dir. Tarih boyunca 104 kitap gelmiştir. Tevrat, Zebur, İncil ve Kur'an. Bunlar dört büyük Kitab'tır. Her Peygamber bir öncekini tasdik etmiş, bir sonrakinin geleceğini de müjdelemiştir. Bu kitapların, amel ve ibadet yönünden aralarında bazı farklar var ise de inanç yönünden hiçbir fark yoktur. Bugün ümmetlerin bu kitapların da, peygamberlerin de istisnasız tümüne inanmaları şarttır, öyle ki biri çıksa da ben bütün peygamberlere ve bu peygamberlere gelen bütün kitaplara inandım, ama şu peygambere ve şu kitaba inanmam derse tümünü inkâr etmiş sayılır. Keza kitaplara da peygamberlere de hürmet etmesi şarttır.

Hürmet ve saygıda birini istisna ederse veya birine hakaret ederse bütününe hakaret etmiş sayılır.

Binaenaleyh Selman Rüşdü'nün Kur'an-ı Kerim'i inkâr etmesi, Kur'an, Peygamber ve mukaddesata dil uzatması ve Aziz Nesin'in de onun inkâr ve hakaret dolu kitabını tercümeyle kalkması, bütün peygamberleri ve kitapları inkâr etmesi ve onlara hakaret etmesi demektir.

Bu arada Hz. Musa'ya ve ona gelen Tevrat'ı; Hz. İsa'yı ve ona gelen İncil'i inkâr etmesi ve onlara hakaret etmesi demektir. Dolayısıyla bu inkâr ve bu hakaret müslümanları ilgilendirdiği kadar hıristiyan ve yahudileri de ilgilendirmektedir.

Böyleleri hakkındaki hükümler:

1. Fetva mahiyetinde verilen hükümler,
2. Mahkeme kararı mahiyetinde verilen hükümler, olmak üzere ikiye ayrılır.

Fetva demek o hadisenin Şeriat'taki yeri demektir. Fetvaya muktedir her Şeriat âlimi fetva vermeye yetkilidir. Ancak

infaz için yeterli değildir. İnfaz için yeterli olan karar Şeriat mahkemesi tarafından verilir.

Fetva ile (kaza) mahkeme arasındaki fark:

Bu iki müessese arasında bir kaç yönden fark vardır. İşte bunlardan biri budur. Yani ikiside aynı kaynağa dayanmakla birlikte, müftü meseleyi fetva mahiyetinde bildirir. Yetkisi ancak bu kadardır. Hakim ise karar verme, icra ve infaz etme yetkisine sahiptir.

Kaynak:

"İçinizden biri Şeriat'ın inkâr ettiği (nehyettiği) bir hareketi gördüğünde onu eliyle menetmesi, buna gücü yetmiyorsa diliyle, buna da gücü yetmiyorsa kalbiyle buğz etmesi gerekir. Bu da İmanın en zayıf derecesidir."
(Hadis)

Binaenaleyh işlenen suçun cezası ya darbdır, ya hapis veya ölümdür. Ölümü gerektiriyorsa Devlete, ikaz ve irşadı gerektiriyorsa ulemeye, tecrit cezasını gerektiriyorsa (yani ilişki kesilmesi) cemaate düşer.

Cevap 3: Almanya'da olsun veya herhangi bir yerde olsun müslümanın vazifesi üzerine aldığı işi yapmanın yanında İslam Dini'ni ilmi bir şekilde tebliğ etmektir.

Bu noktadan hareketle teşkilata mensup insanımız bu görevi tavizsiz ve ivazsız, Allah'tan başka kimseden korkmadan yerine getirmektedir.

Bu görev İslam'ı yeryüzüne hakim kılmaktır ve bu İslam'ın bir emridir.

Cevap 4: İslam; itikad, ibadet, muamelât ve ukûbat olmak üzere dört bölümden oluşur.

Muamelât bölümünde devlet ve siyaset de vardır. Zira devlet dinin hem muhafızı hem de yaptırıcı gücüdür. Binaenaleyh devletsiz bir İslam Dini düşünülemez.

Türkiye'de dinin yarısı vardır:

İnanç ve ibadet bölümleri vardır o da öylesine; İslam ve

Ceza Hukuku yasaktır.

Müslüman İslam'ın devletinden ve siyasetinden bahsedemez; ceza görür, hapsedilir, işkenceye tabi tutulur.

Bu itibarla Türkiye'de din hürriyeti yoktur:

Zaman zaman kişi, evinden işyerinden ve hatta Cuma namazı kıldığı mescidden toplu halde "Siz İslam devletinden ve İslam siyasetinden bahsettiniz" diye hapse götürülmektedir. Katillere ve canilere verdikleri cezadan daha ağır cezalara (1 ile 36 yıla kadar) çarptırılmaktadır.

Halbuki bunlardan söz etme bir iman meselesi, bir ibadet meselesidir. Namaz ve oruçtan bahsetme arasında fark yoktur. Bunun için şöyle denir: **"Devlet varsa onu korumak, yoksa onu kurmak her müslümana farzdır."**

Bu itibarladır ki, İslam Dini laik düzenle asla bağdaşamaz. Bu hususta geniş neşriyatımız vardır. Buna rağmen laik kafalılar ilmen ve dinen cevap vermedikleri için geçmiş tarihte olduğu gibi baskı, ceza ve işkenceye başvurup İslam'ın nurunu söndürmek istemektedirler...

Ümmet-i Muhammed, Sayı: 79

GÜNÜMÜZÜN PUTLARI VE PUTPERESTLERİ!..

Günümüz dünyasının putları sistemlerdir:

- 1- Faşist sistem bir puttur;**
- 2- Komünist sistem bir puttur;**
- 3- Kapitalist sistem bir puttur;**
- 4- Demokratik sistem bir puttur;**
- 5- Laik sistem (dini devletten ayırma) bir puttur;**
- 6- Selanikli Kemal bir puttur;**
- 7- Kemalist sistem bir puttur;**
- 8- Particilik sistemi bir puttur;**
- 9- Hakkı batıla karıştırma sistemi bir puttur;**
- 10- Milliyetçilik ve ırkçılık sistemi bir puttur...**

Günümüz dünyasının putperestleri (Ebu Cehilleri; yani müşrikleri; yani münafık ve kâfirleri):

Tüm parti liderleri ve bu arada Ecevit, İnönü, Deniz Baykal, Mesut, Demirel, Erbakan ve benzerleri birer müşriktir; cenazeleri kılınmaz!..

Cindoruk ve tüm meclis sakinleri birer müşriktir; cenazeleri kılınmaz.

Sandık başına gidip bunları seçenler birer müşriktir; cenazeleri kılınmaz!..

Şeriat'ı değil; demokrasiyi ve laik düzeni

seçen tüm memurlar birer müşriktir; cenazeleri kılınmaz!..

Ve bilcümle; "Hâkimiyet kayıtsız ve şartsız Allah'ındır" demeyip, "milletindir" diyenler birer müşriktir; cenazeleri kılınmaz!

Binaenaleyh, bütün bunların tevbe-i nasuh ile tevbe etmeleri ve İslam Devleti'ni benimseyip Tevhid Bayrağı'nın altında toplanmaları kurtuluşun tek yoludur!

Not: 1- Bu yazdıklarımızı; cemaatlerine söylemeyen hocalar, müridlerine duyurmayan şeyhler, aynı zamanda birer dilsiz şeytan ve birer mel'undurlar!

2- Bu iki sınıf; yani hocalar ve dervişler, kısa zamanda üzerlerine düşeni yapmadıkları taktirde isim isim bunları teşhir edeceğiz!

3- Bütün bu yazdıklarım birer fetvadır! Neşriyat yoluyla tenkide açıktır; Ya cevap, ya kabul!..

4- Kaynaklar: Akaid kitablari, Ümmet-i Muhammed Gazetesi, Beyyine 1, Beyyine 2, Beyyine 3, Beyyine 4, Hâkimiyet

Cemaleddin Hocaoğlu (Kaplan)
Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

KURTULUŞUN TEK YOLU

Tevhid ve şirk mücadelesi:

Son Peygamber Hz. Muhammed (s.a.v.), gelmeden önce dünyanın her tarafında ve hususiyile Arap yarımadasında cahiliyyet devri hüküm sürüyordu ve bu devirde kayde değer şirk-Tevhid mücadelesi yoktu. Bu mücadele esas itibariyle Kur'an ayetlerinin gelmesi ve Allah Resulü'nün peygamberlik görevine başlamasıyla başlamış oldu. İleri sürülen itirazlara, şüphe ve tereddüdlere Allah Resulü Kur'an ayetleriyle cevap veriyordu. Kur'an hakikatları karşısında aciz kalan Mekke müşrikleri, bu sefer Peygamber'e ve ona tabi olan müslümanlara saldırmaya başladılar. Saldırının, işkencenin, baskının her türlüünü denemelerine rağmen, Tevhid ve iman hareketinin önünü alamadılar. Neticede Tevhid galib, şirk mağlub oldu.

İlmî mücadele:

Müteakib devirlerde hak-batıl mücadelesi, ilim sahasına intikal etti. Ehl-i hak ile ehl-i batıl arasında münazaralar tertib edildi. Fakat her seferinde ilme ve hakka dayanan ehl-i hak, vehme ve hurafeye dayanan ehl-i batılı mağlub etti!..

Savaş meydanında:

Vahyin ve ilmin karşısında umduğuna ulaşamayan batıllar, bu sefer ne yaptılar? Silaha sarıldılar, haçlı seferlerini tertib ettiler. Ve fakat her seferinde müslümanların karşısında hezimete uğradılar!..

Münafikâne mücadele:

Münazaranın ve silahlı mücadelenin de fayda vermediğini gören ehl-i batıl, bu sefer, düşmanca davranmanın yerine, dostça yanaşmanın ve bu suretle bir takım kişileri satın alıp kaleyi içinden fethetme yoluna gitmeyi kendileri için faydalı gördüler ve bilfiil harekete geçtiler!..

Taviz koparma:

Ehl-i batıl, şeytanî zekâsını kullanarak, önce taviz koparma yoluna gitti ve taviz üstüne taviz kopardı. İşte bu taviz koparmalardır ki, Tanzimat, ıslahat, ittihat ve terakki devirlerini hazırladı.

İkinci cahiliyyet devri:

Tanzimat, ıslahat, ittihat ve terakki zihniyeti gelişe gelişe ikinci cahiliyyet devrini hazırladı. Ve bu devir de Şeriat'a düşman kemalizmi, arkasından demokratik sistemi ve laik sistemi getirdi. Ve neticede bu cahiliyyet devrinin özelliği şu üç şeydi:

"Devlet mülğa, din mefluc, topraklar işgal!.."

İşte M. Kemal'in yaptığı ve kendisinden sonrakilere miras bıraktığı bu üç şey birbirinden korkunçtu! Milletimiz ve bütün bir ümmet, bunların sıkıntılarını çekmekte ve ızdırabını hâlâ yaşamaktadır!.. Zira bir düşünün: Bir ülkede devlet lağvedilirse, din felce uğrarsa, topraklar işgal edilirse, o memlekette hayırdan eser kalır mı? Birlik beraberlik kalır mı? Huzur ve güven kalır mı? Terakki ve tekâmül olur mu? Artık varlığını koruyabilir mi? Elbette "Hayır!.." Üstelik katliamlar, namusa tecavüzler, göçe zorlamalar birbirini takib etmekte, iç düşmanlar sus-pus olmakta, dış düşmanlar ise seyirci kalmakta; olup bitenler hoşlarına gitmektedir. Ve bu gidişin nerelerde duracağı bilinmemektedir. Ve netice itibariyle diyebiliriz ki:

İslam âlemini, son derece çetin günler beklemektedir. Bu, müslümanların toptan imhası ve dünya haritasından silinmesinden ibarettir. Ve bu, bilfiil başlamıştır; Doğuda Azerbaycan'dan, batıda ise Bosna-Hersek'ten!.. Katliamlar, namusa tecavüzler ve göçe zorlamalar neticesinde İslam topraklarını baştan başa işgal ve istila şeklinde kendini göstermektedir...

Kurtuluşun tek yolu:

Evet, kurtuluşun tek yolu vardır! O da İslam Dini'ni hakiki manada anlama ve anlatma ve bilfiil yaşama ve yaşatmadır. Yani, yeniden İslam'a dönmedir. Bunun için:

a) İslam'ın ilmini yapma ve kültürünü yayma;

b) Tek devlet olma! Yani Hilâfet devletini kurmak üzere, İslam halifesini başa geçirme;

c) Dahildeki ajanları tanıtmak ve bunların millet ve ümmet üzerindeki hâkimiyyet ve tahakkümlerine son verme ve bu suretle yabancıların eline eteğine set çekme!..

Sağlam iman ve sarsılmaz tevekkül:

Bütün bunların ötesinde ve üstünde Rabb'ülâlemin'e sağlam bir iman ve sarsılmaz bir tevekkül ile bağlanma!..

Bir cümle ile:

Bütün bunları bir cümleye bağliyacaktırsak, Allah'ın dinine sahip çıkma ve O'na tevekkül etme!..

Ve netice:

Netice iki şey: Ya, mukadderse, Allah'ın nusretine mazhar olup zafere ulaşma ya da o yolda şehadet şerbetini içip şehid olma! Bunların ikisi de güzel!.. Kur'an şöyle der:

"Ey iman edenler! Ne oldu ki size, Allah yolunda savaşa koşun denildiği zaman, yerinizde ağırlaşmış kaldınız? Ahiretten cayıp dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahiretinkine nazaran bu dünya hayatının yararı pek azdır!" (Tevbe, 38)

Tahlil:

Ayet-i celile sitem mahiyetinde olup iman ve iman iddiasında bulunanları derin derin düşünmeye sevketmekte ve insafli olmaya çağırmakta, günümüzden çok yarınımızı düşünme yolunda ibret dersi vermektedir. Şöyle ki:

1- Biz, İslam Devleti'ni ihya edip dünyanın gündemine getirdik;

2- Anayasası hazırlanmış, Tevhid bayrağı asılmıştır;

3- Anadolu insanına seslendik ve dedik ki; geliniz, Tevhid bayrağı altında toplanıp, topraklarınıza da dininize de sahip çıkınız ve bu suretle Saff Suresi'ndeki "Ey mü'minler! Ansarullah olunuz;" yani Allah'a asker olup Allah ordularını meydana getiriniz ve bu suretle mü'min ve müslüman olduğunuzu isbat ediniz!..

4- Bu teklif ve talep karşısında insanımız ikiye ayrıldı: Bir kısmı tereddütsüz "Evet" dedi ve demekte, bir kısmı da cehaletini, korkaklığını veya mütekebbirliğini, yani buyruk olmada devam etmek istediğini ortaya koyarak "Hayır" dedi ve halen de demekte!

5- Şu da biline ki, bu din, dıştan gelen zorlamalardan zarar görmemiştir; içten gelen tehlikeler ona zarar vermiştir. Yani İslam Dini, dış düşmanlardan değil, içteki münafıklardan yara almıştır.

Bu noktadan hareketle:

İçteki kemalistlerin ötesinde bilhassa iki kuruluşun davayı engellemesi ve derin yaralar açması! Bunlardan biri Diyanet diğeri de Refah Partisi! Diyanet, hakkı ketm ve tahrif etme yönünden, Refah Partisi ise taviz verme ve gerçekleri saptırma yönünden!..

Kör şeytana uyma:

Kemalistler, Rahman'a değil, büyük kör şeytana ve onun kemalist kanunlarına tabi olurken, Diyanet camiası ile Refah Partisi ise, kemalizmin tesiri altında kalarak kendilerini şeytanların yollarına atmışlardır. Bunları cezalandırmak lazımdır ki, akılları başlarına gelsin de Şeriat'ın çizgisine gelsinler, bekçiliğini yapsınlar ve taviz verme yoluna gitmesinler. Binaenaleyh, kemalistleri falakaya yatırmalı, hakkı ketmeden Diyanet ile haktan taviz veren particilerin de kulaklarını çekmelidir. Çekebilir miyiz ki? Elbette! Çünkü ulema, peygamberlerin varisleridir. Ulemaya karşı gelmek, Peygamber'e karşı gelmektir. Keza ulema ve ulemaya tabi

olan müslümanlar, muallimlerdir ve muallimlik makamında bulunmaktadırlar; Allah'ın risaletini, tâlimatını tebliğ etmektedirler. Dolayısıyla hakkı ketmedenleri, haktan taviz verenleri yatırıp falakadan geçirme veya kulaklarını çekme salahiyetine sahiptirler. Bu itibarladır ki, biz ve devletimiz üzerimize düşen neşriyatı yapıp ikaz ve uyarıda bulunmazsak; hem Allah huzurunda ve hem de gelecek nesiller huzurunda hesap vermemiz mümkün değildir. Hz. Ali şöyle buyurur:

"Kim bana bir harf öğretirse, beni kendine köle yapmıştır. İsterse çalıştırır, isterse satar!" Bir başka sözünde de şunları söylemiştir:

"İki kişi benim belimi kırmıştır: Bunlardan biri günah işleyen hoca, diğeri de bilgisi olmadığı halde dine ve davaya sarılan cahiller." Birincinin kulağını çekeceksiniz ki, günah işlemesin, ikincinin de kulağını çekeceksiniz ki, ilim öğrensin, Şeriat'ı öğrensin!..

Taviz vermeyen ve hakkı söyleyen:

Dördüncü bir zümre var ki, hakkı açık, net ve kesin bir şekilde söylemenin yanında asla taviz verme yoluna da gitmezler! Gayeleri ise, insanlığı, içine düşmüş olduğu şirkten, nifaktan, dalaletten kurtarmaktır. Cemaleddin Hoca'nın yazdığı, hazırladığı, doldurduğu yazıları, bildirileri, bantları dağıtırlar ki, bunlar çerezdir, bunlar şifalı sulardır, bunlar serumdur. Bir sene içinde insanımıza, hasta insanımıza, komaya girmiş insanımıza sunulmuş olanlarına şöyle bir göz atacak olursak:

- 1- Hakkı Sahibine İade,
- 2- Hakkı İstemek Haktır, İstemiyenler İse Ahmaktır,
- 3- 27 Üniversite Rektörüne Açık Mektup,
- 4- İşçi ve İşveren Temsilcilerine Açık Mektup,
- 5- Müslüman ve Terör Yasası,
- 6- İbrahim Ağâh Çubukçu'ya Açık Mektup,

- 7- Necip Bilge'ye Açık Mektup,
 - 8- Hüsameddin Cindoruk'a Açık Mektup,
 - 9- Nusret Demiral'a (Kendi İdam Kararını Kendisi Vermiştir!..),
 - 10- Devlet Bulunmaz Bir Nimettir,
 - 11- Şeriatçı Olmayanlar Solakların Ta Kendileridir,
 - 12- Saflar Artık İyice Netleşti,
 - 13- Anayasa Mahkemesi Başkanı Yekta'ya Açık Mektup.
- İşte biz ve işte onlar:**

Görüldüğü üzere, bizden onlara çerezler, şifalı sular, serumlar! İşte biz bunları kendilerine takdim ediyor, kendilerini hakkı söylemeye, taviz vermemeye, sırat-ı müstakim'e davet ederken, onlar buna mukabil bize kızıyorlar, engel oluyorlar, hakaret ediyorlar, iftira ediyorlar, kemalist rejime jurnallayıp imha etmek istiyorlar. Hoca da tekrar söz alıyor ve diyor ki:

"Bize kızmayın; şayet yalanımız, yanlışımız, Kur'an'a ve İslam'a aykırı bir tarafımız varsa, dibde-köşede konuşmayın, gazetelere verin; neşriyat yoluyla bizim işimizi bitirin, meydan size kalsın! Yoksa, Hoca sizin işinizi bitirecektir! Elhasıl: Ya cevap veya teslim! Başka bir ifade ile; bir şey ya doğrudur ya da yanlıştır. Doğru ise, gelin teslim olun, beraber çalışalım! Şayet yanlış ise, neşriyat yoluyla yanlışlığı ortaya koyup Hoca'yı da efkâr-ı umumiyeyi de ikaz ve irşad etmek size düşmez mi?"

İşte Cemaleddin Hoca böyle söylüyor!..

"Eğer topluca (savaşa) çıkmazsanız, Allah size acı bir şekilde azab eder ve yerinize sizden başka bir topluluk getirir. O'na hiçbir zarar veremezsiniz. Allah her şeye kadirdir." (Tevbe, 39)

Mevzumuzun üçüncü ayet-i celile'si bir tehdit mahiyetinde olup başlıca şu hakikatları ihtiva etmektedir:

- 1- Müslüman o kimsedir ki, hoşuna gitse de gitmese de

çağrıldığı yere gitmesi, verilen emir ve tâlimatı yerine getirmesi imanın bir gereğidir.

2- İmanın gereğini yerine getirmeyenleri Allah elim bir azabla azab eder.

3- Allah, onları kulluğundan azledip, Maide, 54 ayette de görüldüğü üzere, onların yerine öyle cemaat getirir ki, Allah onları, onlar da Allah'ı severler...

4- Allah'a kimse zarar veremez; Çünkü Allah, her şeye kadirdir. O halde zararı çekecek onlardır, yani kendilerine verilen emir ve tâlimatları yerine getirmiyenlerdir.

5- Ve netice:

Ey hal-i hazırda mevcut olanlar! Eğer sizler, ihya ve ilanı yapılan İslam Devleti'ni kabul etmeyip Tevhid bayrağı altında toplanmazsanız, zararı size ait olup, Allah sizi yerin dibine geçirir de sizin yerinize itaatkâr bir nesil getirir. O zaman sizler pişman olursunuz amma velakin, iş işten geçmiş olur. Allah neye kadir değil ki!..

Üçüncü ayet-i celile şu mealde:

"Eğer siz, ona yardım etmezseniz, iyi bilin ki Allah ona yardım etmişti: Yalnız iki kişiden biri olduğu halde, küfürde ısrar etmiş olanlar, (Mekke'den) kendisini çıkarttıkları sırada ikisi mağarada iken arkadaşına: "Üzülme Allah bizimle beraberdir" diyordu. İşte o zaman Allah ona yardım etti; kalbini yatıştıran huzur ve güveni verdi ve onu sizin görmediğiniz askerlerle destekledi; kâfirlerin sözünü alçalttı! Yüce olan yalnız Allah'ın sözüdür. Allah daima üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir." (Tevbe, 40)

Tahlil ve tefsir:

1- Elhamdülillah, bugüne kadar Allah, yardım etti; yer verdi, cemaat verdi, Kur'an gibi, edille-i şer'iyye gibi silah ve kaynak verdi;

2- Gönüllere teselli verdi, en tehlikeli anlarda çalkalanan

kalbleri yatıştırdı, teyid ve takviye etti, destekledi;

3- Muarız ve muhaliflerin haddini bildirdi, cevap verecek halleri kalmadı ve bu suretle bu alçakların sözlerini alçalıttı, kendilerini yerin dibine geçirtti; bu suretle Allah'ın davasını yükseltti ve yüceltti;

4- Allah; Tevhid akidesini ve ondan yana olanları ilim, fikir ve hak meydanında galib kıldı, düşmanlarını mağlub etti. Çünkü, Allah azizdir, hakimdir.

Dördüncü ayet-i celile:

"Gerek hafif gerek ağır olarak hep birlikte savaşa çıkın! Mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Eğer bilerseniz bu, sizin için daha hayırlıdır." (Tevbe, 41)

Tefsir ve tahlil:

Rabb'imiz Teala ve Tekaddes Hazretleri, kullarına tekrar sesleniyor, onları tevbe ve istiğfara çağırıyor ve onlara cihadi emrediyor. Şöyle ki:

1- Diyor ki bu hayırlı bir iştir;

2- Ve bu, aynı zamanda bir ilim ve bir şuur işidir; ilimden mahrum, şuurdan yoksun olanlar, bunun hayırlı bir iş olduğunu idrak edemezler...

Beşinci ayet:

Bu ayet-i celile münafıkları tasvir etmekte ve şöyle demektedir:

"Yakın bir dünya menfaati ve orta bir yolculuk olsaydı, elbette sana tabi olurlardı. Fakat güç aşılacak mesafe, kendilerine uzak geldi. Bir de "Gücümüz yetseydi, sizinle beraber çıkardık" diye Allah'a yemin edecekler. Boşuna kendilerini mahvediyorlar. Allah onların yalancı olduklarını biliyor." (Tevbe, 42)

Tefsir ve tahlil:

1- Münafıkları tasvir eden bu ayet-i kerime diyor ki, onlar; yakın bir dünya menfaati ve orta bir yolculuk olsaydı, elbette koşu koşu gelirlerdi.

2- Fakat güç aşılacak bir mesafe, ateşten bir gömlek ve sandığa atılacak bir oy değil!..

3- Bunlar ileride yemin edip "Gücümüz yetseydi, sizinle beraber çıkardık" diyecekler!..

Bu ayet-i celile'nin ışığı altında şöyle bir parantez açabiliriz: (Hakkı batıla karıştıranlarla asla taviz yoluna gitmeyenler hiç bir olur mu?)

İşte Erbakan ve işte biz!.. Erbakan, hakkı batıla karıştırmakta, bu cemaat ise, Peygamberî bir yol takib etmekte ve şartlar ne olursa olsun taviz yoluna asla gitmemektedir:

a) Erbakan parti metodunu tercih etmekte, biz ise cemaatleşmeyi!

b) Parti, şeytanî bir yol, cemaatleşme ise Peygamberî bir yoldur. İkincisi hak, birincisi batıldır!..

c) Cemaatleşme vahye dayanır, particilik ise kâfir bir kafanın mahsulüdür!..

d) Cemaatleşme birleştiricidir, particilik ise bölücüdür!..

e) Cemaatleşme saygı ve sevgi getirir, particilik ise, kin ve düşmanlık bırakır!..

f) Cemaatleşme Tevhid'dir ve Tevhid yoludur; particilik ise şirktir ve insanı şirke götürür, müşrik yapar!..

g) Cemaatleşme zafere ve devlete götürür. Misalleri vardır. Particilik ise hayalcılık ve hüsrandır; dünyada misalsiz ve neticesizdir. Ahirette ise cehennemliktir.

Particilik; aynı zamanda Şeriat'a, Allah'a noksanlık, eksiklik ve cahillik atfetmektedir. Şöyle ki:

"... Bugün sizin dininizi ikmal ettim ve tamamladım!..", "Allah, ahkemül hakimindir; yani, hükmedenlerin en muhkemi ve en sağlamıdır", "Hakimlerin en hayırlısı; rızık verenlerin en hayırlısı; merhamet edenlerin en merhametlisi ve ondan daha güzel hüküm koyan var mı? Allah'tan daha doğru sözlü var mı?!" şeklinde

tecelli eden ilahî beyanata particilik ters düşmekte ve bunları yalanlamakta ve Allah'a noksanlık, cehl ve acz isnad etmektedir ve işte bütün bunlardan her biri şirk, küfürdür; insanı müşrik yapar, kâfir yapar!..

4- Binaenaleyh, boşuna kendilerini mahvetmesinler; Allah biliyor ki, bunlar yalancıdırlar!..

Altıncı, yedinci ve sekizinci ayetler:

"Allah seni affetsin, doğru söyleyenler sana iyice belli olup, yalan söyleyenler; bilinmezden önce onlara niye izin verdin?"

Allah'a ve ahiret gününe iman edenler; mallarıyla ve canlarıyla cihad etmeleri hususunda senden izin isteyip geri kalmazlar. Allah takva sahiplerini bilir.

Ancak Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalpleri tereddüde düşmüş ve şüpheleri içinde bocalayıp duranlar, senden izin isterler." (Tevbe, 43-45)

1- İslam'da taviz yoktur. Neden? Çünkü, sadıklarla, kâzibler, samimi olanlarla sahtekâr olanlar, davaya bağlı olanlarla olmayanlar, daha açığı mü'minlerle münafıklar birbirinden ayrılınsın!

2- Kur'an; kâfir ve münafıkları ikaz, irşad ve tenkid etmenin yanında mü'minleri ve hatta Peygamber'i bile eleştirmekte ve tenkid etmektedir.

3- Siz, onlara, "Eğer yalanımız, yanlışımız ve hatamız var ise cevap verin; eleştirin ve tenkid edin!.." dediğinizde onların, "Biz, kâfirlerle uğraşmayı bırakıp da müslümanlarla mı uğraşacağız!" şeklindeki cevapları, Kur'an'a uymamakta ve iflas etmektedir...

Dokuzuncu ayet-i celile:

"Eğer onlar cihada çıkmak isteselerdi, onun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah, onların davranışlarından hoşlanmadı da onları durdurdu: "Oturun (çocuk ve kadınlarla) beraber oturun!" denildi." (Tevbe, 46)

Tefsir ve tahlil:

1- Allah onlara nasib etmemiştir; gözlerini kör, kulaklarını sağır, kalblerini münafık yapmıştır;

2- Savaşa çıkmak istemiş olsalardı hazırlığını yaparlardı (cevap vermek isteselerdi, araştırma yapar, müsbet veya menfi karşılık verirlerdi);

3- Fakat Allah, onların hareketlerini beğenmedi de yerlerinde durdurdu ve onlara: "Kadın ve çocuklar gibi yerinizde oturun!" dendi. Çünkü sizde hayır yok! Neden? Çünkü, sizler hâlâ çocukça bir hava yaşıyor ve kendinizi eğlendiriyorsunuz! Kıyamet sabahına kadar bekleyin bakalım, dendi...

Onuncu ayet:

"Sizin içinizde savaşa çıkmış olsalardı, size bozgunculuktan başka bir kârları olmazdı. Sizi fitneye düşürmek için hemen aranıza sokulurlardı. İçinizde de onlara kulak verenler vardır. Allah zalimleri bilir." (Tevbe, 47)

Tefsir ve tahlil:

1- İşleri güçleri fitnedir, ona buna iftira etmektir (Hoca saftır, cahildir, ajandır, der ve fitne çıkarırlar...);

2- Halbuki, içinizde ajanlık yapanlar da onlara kulak verenler de vardır. Ajanlık yapanlar da ajanlara kulak verenler de zalimlerdir. Allah ise zalimlerin kimler olduğunu bilir!..

Onbirinci ayet:

"Onlar önceden de fitne çıkartmak ve sana nice işleri ters çevirmek istediler. Nihayet hak geldi, onlar istemedikleri halde Allah'ın emri (dini) galib geldi." (Tevbe, 48)

Tefsir ve tahlil:

1- Bu ayetler, Tebuk Seferi'ndeki hadiseleri anlatmaktadır. Münafıklar bu çetin günlerde İslam ordusuna katılmamışlar, bahaneler uydurarak Allah Resulü'nden izin istemişler,

savaşa gitmemişlerdi. Allah'ın Resulü de bunlara izin vermişti. Çünkü, gönülsüz savaşa katılan insanlardan bir hayır gelmeyeceğini biliyordu. İşte ayetler, onların bu kötü davranışlarını mü'minlere anlatmaktadır.

2- Bunlar, bu münafıklar, geçmişte de işleri tersyüz edip fitne çıkartmak istemişlerdi. (Bize İrancı dediler, Tercüman, Hürriyet, Zaman gibi gazeteler hakkımızda yazılar yazdılar; Doğu'daki olaylarda Hoca'nın parmağı vardır, doğuya silah sevk ediyor dediler ve hakkımızda bir de kara kitap yayınladılar!..);

3- Fakat elhamdülillah, hak geldi, hakikatler ortaya çıktı. Hem de neşriyat yoluyla! O iki yüzlüler ne yapacaklarını şaşırdılar!.. Neden? Çünkü, "Hak gelince batıl zail olur ve silinir gider" kaziyyesi ilahî bir fermandır. İşte bu ilahî kaidenin bir tecellisidir ki, biz meydandayız; onlar ise gündemden silinip gittiler!..

Onikinci ayet:

"İçlerinden öylesi var ki, 'Bana izin ver; beni fitneye düşürme' der. İyi bilin ki, onlar zaten fitneye düşmüşlerdir. Cehennem de kâfirleri kuşatacaktır."
(Tevbe, 49)

Tefsir ve tahlil:

1- Gerçekler değişmez; söylense de söylenmese de, izin verilse de verilmese de!..

2- Bir kısmınız kemalizmin kulu, bir kısmınız da demokrasinin kölesi; Diyanet hakkı ketmetme ve tahrif etme yönünden, parti ise taviz verme ve hakkı saptırma yönünden! İki de felaket! Zira hak ketmedilir veya tahrif edilirse ve bunu, sözüm ona Peygamber postunda oturan Diyanet İşleri Başkanı, müftüleri ve vaizleri yaparsa, Ümmet-i Muhammed, dinin gerçeklerini, İslam'ın hakikatlerini kimden öğrenecek? Ve bunun faturasını kim ödeyecek? Elbette hakkı söylemeyen ve hakkı ketmeden hocalar değil

mi? İşte böyle hocaları Kur'an lanetlememiş mi? Dini dünyaya satan sıfatlarla tavsif etmemiş mi?.. Kur'an şöyle der:

"İndirdiğimiz açık delilleri ve hidayeti -biz Kitab'da insanlara açıkça belirttikten sonra- gizleyenler var ya, işte onlara hem Allah lanet eder hem de bütün lanetçiler lanet ederler." (Bakara, 159)

"Allah, kendilerine kitap verilenlerden: 'Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, gizlemeyeceksiniz' diye söz almıştı. Fakat onlar, verdikleri sözü arkalarına attılar ve ona karşılık birkaç para aldılar. Satın aldıkları bu şey ne çirkin!.." (Ali İmran, 187)

Evet; hakkı ketmetme ümmet bünyesinde derin yaralar açacağından ve tüm insanlığı mahvü perişan edeceğinden, dünyada Bakara ayetiyle lanetlenmiş, Ali İmran ayetiyle de takbih edilmişlerdir. Kurtuluşun yolu ise, tevbe-i nasuh ile tevbe etmek, ketmettiklerini açık açık tebliğ ve beyan etmektir. Bu husus Kur'an'da şöyle anlatılır:

"Ancak tevbe edip durumlarını düzeltenler, gerçekleri açıklayanlar müstesna! Onları bağışlarım. Çünkü ben, tevbeyi çok kabul ederim." (Bakara, 160) Ve şayet Şeriat'ın hükümlerini saklamaya ve saptırmaya devam ederlerse, artık bunun faturasını ödemeleri artık mümkün değildir. Çünkü ketim ve dini dünya ile satmaları kendilerini kâfirliğe götürür, kâfir olarak teneşire çıkarlar, ebediyyen mel'un olur ve ebediyyen cehennemi boylarlar. İşte Kur'an:

"Ama ayetlerimizi inkâr etmiş ve kâfir olarak ölmüş olanlar, işte Allah'ın meleklerin ve tüm insanların laneti onların üstünedir. Ebediyyen lanet içinde kalırlar. Ne kendilerinden azab hafifletilir ne de onların yüzlerine bakılır!" (Bakara, 161-162)

Taviz verenlere ve saptıranlara gelince:

Bunlar da particiler ve bu arada Refah Partisi; taviz vere

vere, müslümanları aldata aldata hoca ve idarecileri kendilerini Allah'ın dergâhından kovulmanın ötesinde, "Günümüzün Putları ve Putperestleri" başlığını taşıyan yazımızda da ifade ettiğimiz gibi, kendilerini seçenlerle birlikte şirke düşer, müşrik olur ve cenazeleri kılınmaz!

Onüçüncü ve ondördüncü ayet:

"Sana bir iyilik ulaşsa bu, onların hoşuna gitmez ve eğer sana bir kötülük ulaşırsa, 'İyi ki, biz önceden tedbirimizi almış, başımızın çaresine bakmışız' derler ve sevine sevine dönerler. De ki: Allah, bizim için ne yazmış (ne takdir etmişse), ancak bize o ulaşır. Bizim sahibimiz O'dur. Mü'minler Allah'a tevekkül edip (O'na sığınsınlar)." (Tevbe, 50-51)

Tefsir ve tahlil:

1- Şu hareketin gelişmesi, yayılması, çoğalması, güç ve kuvvet bulması, üzerine düşeni yapması, gereken cevapları verip muarız ve muhaliflerini susturması onların hoşlarına gitmez ve yerlerinde duramazlar! Ve düşünemezler ki, bu başarısı İslam adına yapılmakta; İslam'ın devleti, Şeriat'ın hayata hakim olması adına bir muvaffakiyettir! Sevinmeleri gerekirken, fakat heyhat!..

2- Lakin bu hareketin durmasından, dağılmasından, yıkılmasından ve siz müslümanların Avrupa'da olsun, Anadolu'da olsun hapse atılmasından, asılıp kesilmesinden, idama mahkum edilip darağaçlarda asılmasından sevinç ve ferah duyarlar ve ilave ederek derler ki, "Biz, iyi ki, tedbirimizi almışız da bu harekete katılmamışız!.." derler ve bu suretle de günah üstüne günah işlerler!..

3- Bakara, 18'de 'Onlar sağırdılar, onlar dilsizdirler, onlar kördürler' derekesine düştüklerinden iman hakikatlerini, herşeyin Allah'ın elinde ve emrinde olduğunu göremez ve idrak edemezler; dilsizlik ve sağırlık içinde bocalayıp giderler!..

4- Ama mü'minler ise; Kur'an'ın ışığı altında ve imanın nuru ile herşeyi olduğu gibi görür; kendilerine bir iyilik isabet ettiğinde şımarmazlar ve şayet başlarına bir musibet gelirse şaşırmazlar, daima mütevekkil olup müteselli olurlar ve nihayet herşeyin Allah'tan geldiğine inanırlar...

Ve yine bu tür müslümanlar, bir hadiste de geçtiği üzere, bilir ve inanırlar ki, mücahidlerin hak ve hukuklarını Allah tekeffül ve teahhüd etmiştir; cihad yolunda ölürlerse cennete koyacak, evine döndürecekse onları ecir ve mal-i ganimetle gönderecektir.

Onbeşinci ayet:

"De ki: 'Bize yalnız iki iyilikten (ya gazilikten veya şehidlikten) birini gözetlemiyor musunuz? (Bundan başka ne olabilir? İki de bizim iştihakla beklediğimiz şeylerdir.) Ama biz, Allah'ın size ya kendi tarafından veya bizim elimizle bir azab ulaştırmasını gözetiyoruz. Haydi gözetin, biz de sizinle beraber gözetenleriz." (Tevbe, 52)

Tefsir ve tahlili:

1- Bu, mü'minlerin münafıklara verdikleri cevap mahiyetindedir. Zira mü'min savaş meydanında ölürse şehid olur, kalırsa gazi ünvanına sahib olur. İki de güzeldir; müslümanın arayıp bulamayacağı şeydir!.. Yukarıda kaydedilen hadis-i şerif de bunun bir ifadesidir. Esasen mü'minin her hali güzeldir; eline bir nimet girerse şükreder, güzel olur; elinden bir nimet çıkarsa veya başına bir musibet isabet ederse sabreder, yine güzel olur. Ve bu mü'mine has bir vasıftır. Bu da yine bir hadisin mealidir.

Bütün bunları şöyle bir neticeye bağlarsak, diyebiliriz ki; müslüman o kimsedir ki, onun hali daima dengelidir; onda ifrat ve tefrit yoktur; ne bulduğuna aşırı derece sevinip ne oldum delisi olur ve ne de kaybettiğine aşırı derecede üzümlü ne yapacağını şaşırır ve nihayet onun iki kanadı

vardır: Biri şükür diğeri sabırdır. İkisi de Allah'ın rızasını kazanmanın iki vesilesidir. Vaktiyle çölde yaşayan karı ile koca; kadın son derece güzel! Koca ise hiç de güzel değil! Bir gün aynaya bakarlar; koca üzülür. Kadın ise, kocasının imdadına yetişir ve der ki; "İkimiz de cennetliğiz. Zira sen, benim güzelliğime şükrediyorsun, ben de senin çirkinliğine sabrediyorum. Sabredenlerle şükredenlerin yeri cennettir!.."

2- İmansızın, imanında gel-git olanın işi ise, harabtır; nereye gitse kara yumurtlar; ne dünyada yüzü güler ve ne de ahirette! Siz, onun eğlenip gülmesine bakmayınız; her gün korku içinde ve huzursuz! İç hastalığına mübtela olmuş: Ya nifak ya da inkâr!.. Kur'an şöyle der:

"Onları gördüğün zaman cisimleri hoşuna gider, konuştukları zaman dinletirler. Ama onlar elbise giydirilmiş sanki duvara dayatılmış birer kütükdürler! Her yükselen sesi kendi aleyhlerinde sanırlar (korkularından ödleri patlar)! Onlar düşmandır! Onlardan sakın! Allah onları kahretsin! Nasıl da haktan döndürülüyorlar?" (Münafikun, 4)

Hülâsa:

İki tip insan; birbirine zıd iki hayat ve iki akibet: Biri imanlı, biri inkârcı, biri muhlis, biri münafık, biri muvahhid, biri müşrik!..

Ve netice:

İki günahkâr: Biri Diyanet diğeri parti! Biri hakkı ketmetmekte, tahrif ve tevil yoluna gitmekte; Şeriat'tan yana değil, demokrasiden yana; ehl-i Tevhid'in yanında değil, TC'nin yanında! Gaye iki şey: Makam ve para!..

Tevbe:

Üç şey: Tevbe-i nasuh, ıslah ve beyan!..

Particiler ve tevbe:

Günahları:

1- Taviz ve saptırma;

- 2- Parti tüzükleri;
- 3- Fotoğraf asma;
- 4- Anıtkabir'e gitmek;
- 5- Sandık başına gitmek;
- 6- Şirk meclisine girmek;
- 7- Tekbir yerine alkış;
- 8- "Laiklik din hürriyetidir" demek;
- 9- "Gaye, hakiki demokrasiyi hakim kılmak" zihniyeti;
- 10- "Hâkimiyyet kayıtsız ve şartsız milletindir" prensibinin anayasada yerinde kalmasını isteme;
- 11- "Atatürk sağ olsaydı, bizim partimizde yer alırdı" sözünü söylemek.

Bunları yapanların Şeriat'ta hükmü nedir?

El-Cevap:

- a) Tavizkâr olma;
- b) Hakkı batıla karıştırma;
- c) Münafık olma;
- d) Müşrik olma!

Kurtuluşun tek yolu:

Yukarıda maddeler halinde sıraladığımız on bir günahdan da tevbe-i nasuh ile tevbe etmeleri, gelip şu kervana katılmalarıdır. Ya cevap ya teslim!..

Ümmet-i Muhammed Gazetesi, Sayı: 78-79-80

"Dindarlara, din ve imana dair hürriyet yok, kâfirlerde ise dine imana saldırma var!"

Gazetemiz, El-Emir ven-Naib Cemaletdin Hocaoglu ile bir röportaj yapmıştır. Soru ve cevapları aşağıdadır:

Ümmet-i Muhammed: Sabah Gazetesi'nin 22.08.1993 tarihli sayısında "Sivas olaylarında Kara Ses parmağı" başlığı altında şöyle bir yazı çıktı:

"Kara Ses'in müridleri:

Olaydan sonra Sivas Emniyet Müdürlüğü'nce yürütülen operasyonlar sonucu gözaltına alınan ve tutuklanan sanıklardan ikisinin "Kara Ses" olarak bilinen Cemalettin Kaplan'ın müridi olduğu ortaya çıktı.

Cafer Tayyar Soykök ve Muhsin Erbaş adlı tutuklu sanıklar, emniyet anlatımlarında Cemalettin Kaplan'ın kurmuş olduğu İslamî Cemaatler Birliği'ne üye olduklarını itiraf ettiler.

Cafer Tayyar Soykök, olayın nasıl meydana geldiğini anlatırken şöyle dedi:

"Olay sırasında ben grubun ortasıdaydım. Kalabalık 'Ya Allah Bismillah Allahü Ekber' ve 'Vali İstifa' diye bağırıyordu. Ben de bağırıma başladım. Namaza katılmamıştım. Ben zaten şu anda da Cuma namazı kılmıyorum. İnanışlarım göre, Cuma namazını ya devlet başkanımız kıldırır, ya da onun tayin ettiği valinin kıldırması gerekir. Almanya'da bulunan Cemalettin Kaplan'ın görüşlerini her müslüman gibi kabul ediyorum. Hiç bir partiye üye değilim, ancak Refah, Büyük Değişim ve Büyük Birlik partilerinin müslümanlığa hizmet edeceğine inanıyorum."

Cemalettin Kaplan'ın tüm görüşlerini benimsediğini söyleyen diğer sanık Muhsin Erbaş ise şunları söyledi: "Yürüyüşe katıldım. Topluluğun attığı bütün sloganları attım. 1985'de Almanya'da yaşıyordum ve sürekli camiye

gidiyordum. Oturduğum yere en yakın cami İslamî Cemaatler Birliği'nin camisiydi. Bu Cemalettin Kaplan'a ait bir camidir. Ben Kaplan'ın fikirlerini benimsiyorum. Her ay da onun camisine 100 DM yardım yapıyorum."

Cemaleddin Hocaoğlu: Düpedüz yalandır! O başlığı atan Sabah Gazetesi'nin katmerli yalanıdır. Savcılığın iddiası, yazıldığı gibi ise, o da yalandır, iftiradır. İddianâmede isimleri geçen iki şahıs, iddianamede olduğu gibi bir ifade vermişler ise onlar da yalan söylemiş ve hilaf konuşmuştur. Şöyle ki:

a) Bir zamanlar Tercüman Gazetesi, istihbarat raporuna dayanarak şöyle yazmıştı: "Doğudaki olayların arkasında Kaplan'ın parmağı vardır!.." Biz kendilerini tekzib etmiş, onları isbata davet etmiştik ve ilaveten şunu yazmıştık:

"Ve bir devletin istihbarat teşkilatı ile basını yalancı ve iftiracı olursa, o milletin ve o devletin hali ne olur?.." diye ağır ifadeler kullanmıştık. Ne Tercüman Gazetesi ve ne de istihbarat tek cümle ile cevap vermedi, veremezdi de. Çünkü yalandı; aslı ve esası yoktu. Sabah Gazetesi'ne de aynı şeyleri söylüyor ve aynı şeyleri yazıyoruz ve en azından öyle bir başlık attığından dolayı mensublarını en ağır bir şekilde kınıyor ve tel'in ediyoruz! Savcılık da böyle bir iddianâme hazırlamış ve basına vermiş ise onu da aynı şekilde kınıyor ve takbih ediyoruz. Ayrıca Sabah Gazetesi ve savcılığı isbata davet etmekte ve haklarında dava açmakta olduğumuzu kendilerine bildirmekteyiz! Ve bu arada iddianamede isimleri geçen o iki tutuklunun, iddianamede geçtiği şekilde bir ifade vermiş olduklarına inanmıyoruz! Bunlar şayet böyle bir ifade vermiş iseler, ya hilaf konuşmuşlar, ya da baskı ve işkence neticesinde öyle konuşmuşlardır. Çünkü, çelişkiler vardır; bizim prensiblerimizle çatışıyor. İşte bunlardan biri, "Refah, Büyük Girişim, Büyük Birlik partilerinin müslümanlığa hizmet edeceklerine inanıyorum..." Halbuki bizim prensiplerimizde

partiler hakkında böyle bir inanç yoktur; biz, partilerin İslam'a hizmet edeceğine inanmıyoruz.

b) Bütün bir dünya, bu arada bütün kemalistler bir daha duymalı ve bir daha bilmeli ki, Cemaleddin Hoca, yalan konuşmaz, Şeriat'a aykırı tek kelime yazmaz; Allah'ın dinine muhalif ve muğayır emirler ve tâlimatlar vermez ve vermemiştir. Kırk senelik mücadele hayatı ve bu arada Avrupa'daki on senelik neşriyatı ortadadır. Hilafını isbat edenleri takdir ve tebrik ederiz!..

c) Bizim her işimiz; istişareye ve izin almaya bağlıdır. Bu hususta ne bir istişare yapılmış ve ne de izin istenmiş ve ne de o manada bir izin verilmiştir. Yani bunlar ne bize uğramışlar ve ne de biz böylelerine böyle bir izin vermişizdir. Bana sorsaydılar, fetvası alınmayan o kabil yürüyüşlere katılmalarına izin vermezdim. Nitekim: Aziz Nesin'in, şehrimize gelip benzer hadiselerle sebebiyyet verme ihtimali vardır. 'Biz ne yapalım?' diye soran kardeşlere cevabımız şu olmuştur: Sizler bu kabil hareketlere katıyyen karışmayın! Hatta o şehri terkedin!.. Ola ki, T.C'nin adamları hadiseler çıkarır ve sizin üzerinize atmak isterler.

d) Kaldı ki, katılıp hadise çıkarma şöyle dursun, katılma bile bizim prensiplerimize aykırıdır. Bunun bir neticesidir ki, hareketin üzerinden on sene gibi bir zaman geçtiği halde gerek Avrupa'da ve gerekse Anadolu'da tek bir hadiseye sebebiyyet vermemiştir. Kimse tersini isbat edemez!.. Neden? Çünkü, tersini yapmadık ki?!.

İslam'da ateşle yakma:

İslam'da "Ateşle yakma Allah'a mahsustur" inancı vardır. Biz de bu inanca sahibiz! Binaenaleyh, biz nasıl olur da böyle bir tâlimat veririz!..

Ümmet-i Muhammed: Siz zaman zaman bu kabil iftiralara uğruyor ve itham ediliyorsunuz! Buna karşı bir tedbir almayı düşün müyorsunuz? Ne dersiniz?

Cemaleddin Hocaöglü: Yalancıya ve iftiracıya karşı nasıl tedbir alırsınız! Çünkü, böylelerinin yalan ve iftiraları tükenmez ki? Olsa olsa iki tedbirimiz var: Bunlardan biri, söz, fiil ve hareketlerinizde hakkı takib edecek, hakkı söyleyecek ve haktan yana olacaksınız! Bu da nasıl olur? Elinizde Kur'an, önünüzde Peygamber olacak, Kur'an'ı kaynak, Peygamber'i örnek alacaksınız; her işiniz fetvaya bağlı olacaktır, fetvasız iş yapmıyacaksınız! İşin birisi bu!.. İkincisi ise, Hakk'a teslimiyet; yani Allah'a güvenip O'na sığınacaksınız; şartlar ne kadar ağır olursa olsun, O'nun güç ve kuvvetine sığınacak ve her halükârda O'nun kanunundan ibaret Şeriat'ına sığınacak; Şeriat'ını kendi nefsinizde yaşıyacak ve yaşatmaya çalışacaksınız ve bilhassa tebliğata devam edeceksiniz ve bu arada kendinize fütur getirip asla ümitsizliğe düşmeyeceksiniz. Kur'an'ın birçok ayetlerinde Rabb'imiz şöyle der:

"Kim Allah'a tevekkül ederse, Allah ona kâfidir."

Dava Açma:

Üçüncü bir tedbirimiz de müfteriler hakkında dava açmanız, isbata davet etmenizdir. Bu da her insanın şer'an ve hukuken hakkıdır.

Ümmet-i Muhammed: Geçenlerde Selman Rüştü ile Aziz Nesin Köln'de bir araya gelmişlerdi. Aralarında anlaşmışlar ve birbirlerini kucaklamışlardı. Ve bu arada T.C'ye de Alman makamlarına da sitem etmişler ve hatta suçlamışlardı. Sivas olaylarından söz etmişler; sorumlusu T.C olduğunu söylemişler, bu arada kendilerinin durumlarıyla sizin durumunuzu mukayese etme yolunda şöyle demişlerdi:

"Cemaleddin Kaplan Almanya'da elini kolunu sallaya sallaya gezsün, biz burada koruma altında ve gizlice görüşmekteyiz. Ama bu ayıp, bizim değil; Alman ve Türk hükümetlerindedir..."

Cemaleddin Hocaoğlu: Bizimle bunlar arasında herhangi bir mukayese yapmak mümkün değildir. şoyale ki:

a) Bunlar; Allah'ın varlığını inkâr ettiklerinden;

b) Bunlar; ahiret hayatını kabul etmediklerinden;

c) Bunlar; Bütün Peygamberleri, bu arada Hz. İbrahim'i, Hz. Musa'yı, Hz. İsa'yı ve Hz. Muhammed'i kabul etmeyip inkâr ettiklerinden;

d) Bunlar; Bütün mukaddes kitapları inkâr ettiklerinden; bu arada Tevrat ve İncil'i, Zebur ve Kur'an'ı kabul etmeyip inkârla karşıladıklarından suçludurlar; yani Allah'a, bütün Peygamberlere, bütün kitaplara, ahiret hayatına, bütün din ulemasına ve bütün dindarlara karşı ters düşmektedirler ve dolayısıyla dinen ve ilmen suçludurlar. Bununla da kalmamakla, Kur'an ayetlerine, dolayısıyla Tevrat, İncil ve benzeri kitapların ayetlerine "şeytan Ayetleri" demek suretiyle de bütün bu kitapları ve bütün dindarları hor görmekte ve aşağılamakta; kafasız, beyinsiz, akılsız olduklarını söylemekte ve nihayet inanan bütün insanlığı yalanlamaktadırlar. Bu ise, bütün insanlığa karşı işlenmiş bir suçdur, bir cinayettir;

e) Ayrıca Sivas olaylarına sebebiyet verip 36 kişinin ölmesine, 60 kişinin de yaralanmasına neden olduklarından suçludurlar.

Üçüncü bir suçları daha var: O da hürriyeti yanlış anlamalarıdır. Yani kendilerine var, başkalarına yok! Yani dindarlarda din ve imana dair hürriyet yok, kendilerinde ise dine, imana saldırma var. Üstelik kendilerinden birisi Kur'an ayetlerine "şeytan Ayetleri" diyecek, bütün mukaddesata hakaret edecek; Diğeri de "şeytan Ayetleri" kitabını terceme etmek suretiyle aynı hakarete iştirak etmiş olacak! Bunu da kendileri için bir hürriyet sayacaklar! Fakat yine de "Biz onlara dindar olmayın demedik!.. Kimsenin dinine karışmadık!.." diyecekler! Daha doğrusu bir taraftan böyle

söyliyecekler, bir taraftan da bütün dindarları, canından daha aziz saydıkları inanç sistemine "şeytan ayetleri" deyip inançlarının temeline bomba koyacaklar! Öyle değil mi?

Bu şöyle olabilirdi:

İmansızlıkları kendilerinde kalıp, kimsenin din ve imanına hakaret ve müdahale etmezlerdi!.. Fakat onlar öyle yapmadılar; Kur'an ayetlerine "şeytan Ayetleri" demek suretiyle dindarların inancına saldırmış ve hakaret etmiş oldular; Değil mi?!

Bütün mukaddesata ve bütün dünya dindarlarına karşı suçlu olan, onlara hürriyet tanımayıp inançlarından dolayı, yani Allah'a, bütün Peygamberlere, bütün kitaplara, cennet ve cehenneme inandıklarından dolayı hakaret eden ve onları aşağılayan Aziz Nesin ve Selman Rüşdü elbette korku içinde olacaklar, görüşlerini de korku içinde yaşayacaklar. Ve bu, pek tabii bir iştir. Çünkü şu da bir gerçektir ki; "Allah'tan korkandan herkes korkar. Ve fakat Allah'tan korkmayanlar ise, herşeyden korkarlar!.." Atalarımız da şöyle demiş: "Hain havf (korku içinde) olur!.."

Cemaleddin Hoca ise, din ve mukaddesata; kâinatın sahibi Allahü Azimüşşan'a, O'nun gönderdiği bütün kitaplara ve bütün Peygamberlere, ahiret hayatına, cennet ve cehenneme inandığı için ve bu arada ilahî kanundan ibaret Şeriat'a inandığı; söz, fiil ve hareketlerini buna göre ayarladığı için Allah'tan başka kimseden korkmaz! Bilir ve inanır ki, bu yolda ölür veya öldürülürse Rabb'isinin huzuruna şehid olarak gider; Yaptığı çalışmalar başarıya ulaşırsa gazi ünvanına sahip olur. İşte böyle bir inanca sahip olduğundan, bütün hareketleri Şeriat'a ve fetvaya uygun olarak yürür.

Bu noktadan hareketle ilmî, dinî ve hukukî zeminde kalıp kaba kuvvete başvurma, terörist bir hareket yoluna başvurmamız. Gerek Anadolu'da ve gerekse Avrupa'da hareketimizin üzerinden 20-25 sene geçtiği halde kimsenin

burnunu bile kanatmamış ve en ufak bir polisiye hadisesine sebebiyet vermemişizdir. Kaldı ki, insanları öldürme ve hele hele yakarak öldürme bizim kitabımızda ve prensiplerimizde yoktur!

Müslüman olduğu halde veya müslüman ana ve babadan geldiği halde dinden dönenler hakkında bizim ölüm fetvası vermemiz demek, bunları "Öldürün!" demek değildir; Böylelerinin dindeki hükmünü beyandır; Öldürülmeleri için mahkemenin böylelerini çağırıp ifadelerini alması ve karar vermesi şarttır. Nitekim bu hususu biz, neşriyata intikal ettirmiş, mahkemelere bildirmişizdir. İşte müslim-gayri müslim herkesin bunu böyle bilmesi lazımdır. Ama gayri müslimler şöyle dursun, kemalistler veya partiler nereden bilecekler!.. Çünkü din eğitiminden 70-80 sene mahrum bırakıldılar!..

Hakkımızda söylenenler, yukarıda söylediğimiz gibi yalandır, iftiradır; Söyliyenleri isbata davet ediyoruz. İsbat edemiyenleri, ki isbat etmeleri mümkün değildir, hukuk, ilim, medeniyet önünde tekzip ve tel'in ediyoruz ve edeceğiz. İşte biz ve işte onlar! Biz; serbest ve huzur içindeyiz; Hayatımızdan emin, geleceğimize güvenle bakmaktayız!.. Onlar ise; dünyada korku ve endişeler içinde yaşamakta ve her şeyden korkmakta oldukları gibi, ahiret hayatları da zehir ve zakkum olacaktır! İnansalar da, inanmasalar da! Bunda şüpheleri olmasın!.. Tek çıkar yol, tevbe-i nasuh ile tevbe etmeleridir!

Ümmet-i Muhammed: Sayın El-Emir ven-Naib Cemaleddin Hocaoğlu! Braunschweig şehrinde sizin hakkınızda yazılan bir bildiri elimize geçti. Bu konudaki düşünceleriniz nelerdir?

Cemaleddin Hocaoğlu: Bu bildiriye hazırlayanlar gölgelerinden korktuklarından isim ve adreslerini bile verememişler.

Teşkilatımızı ağır suçlarla itham eden bildirinin sorumlularını layık oldukları mahkeme merciilerine şikâyet edilecektir.

Bu hususta avukatlar harekete geçirilmiştir.

"Mülk Allah'ındır!" Allah Kur'an'ın beyanıyla mülkü dilediğine verir.

Ümmet-i Muhammed, Sayı: 84

İLİM VE HUKUK DÜNYASINA AÇIK MEKTUP!..

Bizi susturmak istiyorlar! Bu mümkün değildir; susamayız! Zira biz, kendimizden ve kendiliğimizden konuşmuyoruz ki!.. Biz; din adına, İslam adına, Peygamber adına, Kur'an adına ve nihayet Allah adına konuşuyoruz!.. O Allah ki, mülk O'nun, dünya O'nun, ahiret O'nun!.. Kâinatı yaratan O! İnsanı yaratan da O, emir veren de O, Şeriat vaz eden de O!.. Mü'min ve müslümanın kim olduğunu tayin ve tesbit eden; küfür ve inkâra sapanların kimler olduğunu tarif ve beyan eden, mürtedleri bildiren O'dur!.. (A'raf, 54; Yusuf, 40; Maide, 3 ve 44-60)

Binaenaleyh; bütün bir dünyaya, ilim ve hukuk dünyasına hitab ediyor, sesleniyor ve diyoruz ki:

İşte biz buyuz! İşte biz bu gerçekleri ve bu Kur'an hakikatlerini, Allah'ın mülkünde Allah'ın kullarına duyurmak, tanıtmak için varız ve bunun için yola çıkmış bulunmaktayız ve işte bunları söylüyor ve bunları yazıyoruz ve yazmaktayız ve bu, bizim tabii vazifemiz ve aynı zamanda hakkımızdır. Ve bu arada diyoruz ki, Anadolu toprakları bizimdir; ümmetindir. İdaresi de müslümanlarındır!..

Kemal ve kemalcılar; bu topraklarımızı, yalan ve hile ile, tehdit ve cebirle gasb etmişlerdir: Darağaçlarını kurmak suretiyle de Şeriat'ımızı kaldırmış, dinî müesseselerimizi yıkmış, idarelerimizi değiştirmişlerdir. İşte biz, bu hakkımızı ve İslam topraklarımızı, Kur'anî idaremizi istiyoruz! Ve bunu isteme, bizim pek tabîi hakkımızdır. Hak isteme ise hiçbir zaman suç değildir. Binaenaleyh, bizi kimse suçlayamaz; bizi kimse terörist diye itham edemez; bize kimse fundamentalist diyemez; ne kemalcılar, ne basın ve ne de dünyanın herhangi bir devleti!.. Diyenler olursa, söyledikleri bu sözlerin sahibi kendileridir!..

Buyurun işte açık oturum!

Biz bu teklifi; kemalistlere de yaptık, partcilere de yaptık ve bütün bir dünyaya da yapmaktayız! Ama çıkmadılar, çıkmazlar da! Çünkü, biliyor ve inanıyorlar ki, Cemaleddin Hoca haklıdır; din onunla beraberdir, ilim onunla beraberdir, hukuk onunla beraberdir! Hakiki dindarlar, hakiki ilim adamları ve hakiki hukukşinaslar onunla beraberdir. Ve bu itibarladır ki, bu gerçekleri söylemeye ve yazmaya devam edeceğiz! Ama nerede? Nerede olursa olsun; ister Almanya'da, ister herhangi bir devlette ve isterse hapishanenin duvarları arasında olsun ve isterse darağaçlarına doğru yürürken olsun! Ve bundan sonra da "Eserülmer'i ömrühüssani; yani kişinin eseri ikinci ömrüdür," fehvasınca ve Rabb'ülâlemin'in lütuf ve keremiyle bu eserler, dünya insanına sesleneceklerdir!..

İthamlar, tehditler ve tecziyeler:

İlim, hukuk, adalet ve din yönünden bizim karşımıza çıkamıyanlar:

Bize "Kara Ses" diyorlar; bize "fundamentalist" diyorlar ve bizi buna benzer daha nice ithamlarla itham etmenin yanında kendilerinin huzurunu bozacağımızı, haysiyet ve şerefleriyle oynadığımızı söylüyorlar; bunun ötesinde başka millet ve devletlerin ayaklarına kadar giderek bizi kurtarın diye adeta yalvarıyorlar!..

Neyiniz kaldı ki!

Bir ülke düşünün ki, terör ve anarşi almış yürümüş; günde bir kaç adam öldürülmekte, köyler basılmakta, yollar kesilmekte, evler yıkılmakta, adamlar kaçırılmaktadır! Şu yazıyı kaleme aldığım saatta doğuda 35 ölü, 180 tutuklama hadisesini TRT nakletti. İşte böyle bir memlekette huzurdan söz edilir mi? Bir memleket düşünün ki, o memleketin devletinde hırsızlık, vurgunculuk, rüşvet almış yürümüş, hem de devlet adamları tarafından, hem de yüksek trajli

gazeteler tarafından! İşte böyle bir devletin şeref ve haysiyetinden bahsedilir mi? Öyle bir memleket düşünün ki, o memleketin sakinleri ve hatta milletvekilleri; "Artık bu memlekette hükümet kalmadı!.." derlerse, artık o millette huzurdan ve güvenden söz edilir mi?

Düzeltilme ve islah:

Cemaleddin Hoca'nın yapmak istediği düzeltme ve islahtan başka nedir ve ne olabilir? Kur'an'a, Şeriat'a ve Allah'ın dinine dayanarak, "**Kur'an elde, Peygamber önde**" yürüyerek hakkı ihkak, adaleti tesis etmekten başka bir şey midir onun yapmak istediği.

İşte Cemaleddin Hoca ve beraberinde olanlar; ve işte Kemal ve kemalcılar! şimdi dünya hukukçularına ve dünya devletlerine, bu arada Alman devlet yetkililerine ve hukukçularına düşen birşey var! O da hakkı ihkak, adaleti tesise çalışan, hareketin üzerinden on seneden fazla bir zaman geçtiği halde kimsenin burnunu bile kanatmayan ve kimsenin hak ve hukukuna en ufak tecavüzde bulunmayan Cemaleddin Hoca ile beraber olup ona yardımcı olmak mıdır, yoksa kemalcılardan yana olup Anadolu insanının bir an önce yıkılışını hızlandırıp tamamlamak mıdır? Bu sorunun cevabını ilim ve hukuk ehlerinden sormaktayız!..

Söz, tarihî iki şahsiyet ile bitirelim:

Bunlardan biri Bismarck diğeri de Necaşi. Bunlardan biri ilmî araştırma yapmadan konuşmamış, gerçekleri gördükten sonra da susmamıştır ve bu iki vasfiyle gelecek nesillere örnek olmuştur. İşte bu, Alman devlet adamı Bismarck'tır! şöyle diyordu:

"Ben dünyadaki dinî eserleri tetkik ettim, hiçbirinde, değil ki bir milletin, bir ailenin bile huzurunu sağlamaktan uzak gördüm! Fakat Muhammedîler'in kitabı müstesna! Zira ben, Kur'an'ı tetkik ettim her kelimesinde büyük hakikatlar gördüm! Ya Muhammed!

Sana muasır bir vücud olmadığımından dolayı müteessirim! Fakat huzurunda hürmetle eğilirim!.."

Necaşi:

Hz. Muhammed (s.a.v.) Peygamber olarak gelmişti. Mekke insanına gelen ayetleri tebliğ ediyordu. Hususiyile Tevhid'den ve Tevhid akidesinden söz ediyor, insanları kula kul olmaktan, puta kul olmaktan kurtarmaya çalışıyordu.

Onun tebliğatı ve Allah'ın hidayeti neticesinde bir cemaat teşekkül etmişti. Fakat gelin görün ki, bu bir avuç müslümana müşriklerin yapmadıkları kalmadı. İşkencenin her türlüünü denemişlerdi ve bütün güçleriyle Tevhid hareketini durdurmaya çalışıyorlardı. Günden güne şiddet bulan ve mukabilinde kaba kuvvete başvurmalarına da müsaade edilmeyen bu insanlar, peygamberlerine müracaat ediyor, ondan aldıkları işaretle Habeşistan'a iltica ediyorlardı. Bunun haberini alan Mekke müşrikleri, hatırı sayılır kişileri büyük büyük hediyelerle Habeşistan kralına ve aynı zamanda Hz. İsa'ya ve İncil'e inanan Necaşi'ye gönderdiler. Ve bunlar vasıtasıyla, siyer kitaplarında kaydedildiği gibi, müslümanları karaladıkça karaladılar; o yolda her türlü yalan ve iftiralar yapmaktan çekinmediler. Ve kendisine sığınanları geri çevirmesini kraldan istediler. Fakat Necaşi, bütün bu ısrarlarına rağmen, gelenleri onlara teslim etmedi ve "Ben onları da dinlemeden size teslim edemem!" dedi!..

Necaşi, Mekke'den gelen müslümanları huzuruna alır ve onları iyice dinledikten sonra, götürmek üzere gelen kişilere dönerek, **"Ben bunları sizlere teslim edemem; bunlar hiç de sizin dediğiniz cinsten değildir; bunlar temiz insanlardır, dinlerinin icablarını rahatça yerine getirmek üzere benim ülkeme gelmişlerdir; binaenaleyh, ben bu müslümanları size asla teslim edemem, geldiğiniz yere dönün, sizin hediyeleriniz de bana lazım değil..."** demiş. Arkasından müslümanlara

dönerek haydi siz de benim memleketimde rahatça ve huzur içinde dinî vecibelerinizi yapmaya devam edin demişti!..

Kıssadan hisse:

Biz de Alman milletine ve onun idarecilerine sesleniyor ve diyoruz ki:

Size yakışan, dedeleriniz mesabesinde olan tarihî bu iki şahsiyeti takib etmenizdir. Yoksa yalancılıkları, vurgunculukları, Tansu Çiller'ine varıncaya kadar, adam kayırmaları, televizyon ekranlarında ve bütün dünyanın gözleri önünde ortaya çıkan kemalist idarecileri ve onun vurguncu ve soyguncu basınını değil!

Ümmet-i Muhammed, Sayı: 86

Türkiye (Anadolu)
Başbakanlık Makamı'na
Açık Mektup:
SUÇLUYU BULMA
VE HAKKI
SAHİBİNE İADE!..

Suçlu kim?

İşte; bütün mesele bu noktada düğümlemektedir; suçluyu bulmak! Bir başka ifade ile; haklı kim, haksız kim? Daha başka bir tabirle; fundamentalist kim, gerçekçi kim? Dördüncü bir tabirle; terörist kim insanlığı, düzeltmeye çalışan kim? Allah'ın dinine bütünüyle sarılan kim, Allah'ın dininin karşısında olan kim? Altıncı bir tabirle; mü'min kim, kâfir kim? Yedinci bir ifade ile; muvahhid kim, müşrik kim? Elhasıl: Başta söylediğimiz gibi, suçlu kim, suçsuz kim?

İşte; bütün dünyanın ilim ve fikir adamlarına, hukuk ve adalet adamlarına, hakim ve savcılara, devlet ve siyaset adamlarına, papaz, haham ve hocalarına sesleniyor ve diyorum ki, geliniz suçluyu bulalım! O suçlu ki, meleği şeytan, şeytanı melek göstermekte; o suçlu ki, suçluyu suçsuz, suçsuzu da suçlu bildirmekte, laik düzen adına dinî devletten, devleti dinden ayırıp, dini devletsiz, devleti dinsiz bırakmakta ve bu suretle Allah'ın dinine ihanet ve hıyanet etmekte, dünyanın huzurunu bozmakta, insanlığa en büyük kötülüğü yapmaktadır!..

Makam ve mevkilerini saydığımız meslek ve ünvan sahipleri! Sizin, asıl vazifeniz budur; yani şeytanı ve şeytanlaşmış insanları bulup maskelerini düşürmek, gerçek yüzlerini ortaya koymak ve insanlığı bunların tasallütundan, sömürmesinden ve zulmünden kurtarıp adalete ve huzura kavuşturmaktır. İşte bu, görevinizdir. Geliniz: Açık oturumlar tertip edelim; kaynaklara bakalım, ilim ehlini, hukukşinasları dinleyelim; Allah'ı, peygamberleri ve semavî kitapları ve bu arada Kur'an'ı dinleyelim ve inceden inceye inceliyelim!.. Dinleyelim de kör şeytanı ve asıl suçluyu bulalım! Bulalım da mâsum insanlar; Buruç Suresi'nde ve diğer surelerde

bildirildiği ve yakın tarihlerde duyulduğu ve müşahede edildiği gibi, Buhtinussarlar'ın, Firavunlar'ın, Şeddat ve Nemrutlar gibi klasik putçu ve putların; keza Lenin'ler, Stalin'ler, Mao'lar gibi modern putların komünist rejimleri uğruna işkencelere tabi tutulmuş, darağaçlarında sallandırılmış, kurşuna dizilmiş ve neticede nice kadınlar dul kalmış, nice çocuklar yetim bırakılmıştır!.. Ve nihayet kısa bir zaman sonra kendileri de çekilip gitmişler ama, arkalarından iki şey bırakmışlardır: Bunlardan biri lanetlenme, diğeri de sahipsiz kalan ve sonunda harabeye dönen Berlin duvarları gibi yıkıntılar!..

Bu mülk Allah'ın:

Ateistlerin dışında bütün insanlık biliyor ve inaniyor ki, bütün dünya ve bütün bir kâinat hep Allah'ındır; yaratıcısı da O, idare edicisi de O! Allah, nasıl koyduğu tabiat ve ilahî kanunlarıyla canlı-cansız bütün bir kâinatı bir nizam içinde ayakta tutuyorsa, yarattığı insanı da tam bir adalet ve tek bir hak çerçevesi içinde ayakta tutmak ve bu suretle onları hem dünya hayatında ve hem de ahiret hayatında mesud bir şekilde yaşatmak üzere ikinci bir kanun koymuş ve peygamberleri vasıtasıyla insanlığa göndermiş ve uyulmasını onlara emretmiştir. İşte bu kanunun ismine "Şeriat" denir. Yegâne adil hukuk sisteminden ibaret olan işte bu "Şeriat" sistemine uyulmasını ve teslim olunmasını emretmiştir ve aynı zamanda uyanlara mü'min ve müslüman ismini vermiş, uymayanları da kâfir ve müşrik addetmiştir. Ve hatta Allahü Zülcelâl, bütün peygamberlere ve onların varisi bulunan din âlimlerine, İslam Şeriat'ını, İslam hukukunu, bütün insanlığa duyurmalarını ve tebliğ etmelerini ve bu arada kimseden korkmıyacaklarını ve dünya menfaatıyla değişmeyeceklerini onlara farz kılmış, yapmadıkları takdirde lanete uğrayacaklarını, cehenneme atılacaklarını açık bir şekilde bildirmiştir. Ve bu bir hakikattir;

bütün semavî kitapların, hakiki ve samimi bütün ilim ve din alimlerinin bildiği, inandığı, kabul ve tasdik ettiği bir hakikattir...

Açık oturum:

İşte Cemaleddin Hoca'nın ve ona uyanların yaptığı bundan başkası değildir. Binaenaleyh Cemaleddin Hoca'ya uymamak, onun dediklerini kabul etmemek ve hele hele onu ve ona uyanları suçlamaya, cezalandırmaya kalkmak demek, bütün kitapları ve bu arada Kur'an'ı cezalandırmaya kalkmak değil midir? Peygamber'leri suçlamaya ve mahkum etmeye kalkmak değil midir ve nihayet Allah'ı suçlamaya ve O'nu mahkum edip cezalandırmaya kalkmak değil midir? Buna kim "Hayır, bu böyle değildir!" diyebilir? Hangi ilim adamı ve hangi hukukçu "Hayır!" diyebilir? Eğer diyenler varsa onlarla basın yoluyla karşı karşıya gelelim, açık oturumlar tertip edelim! Hususiyle kemalistlerin hukukçularıyla, DGM'nin savcı ve hakimleriyle, Prof.'larıyla, paşalarıyla, Demirel, İnönü ve Ecevit'leriyle, Erbakan ve Türkeş'leriyle ve Diyanet'in bütün hocalarıyla ve nihayet kadın başbakanlarıyla oturalım; hem bütün dünyanın gözleri önünde ve televizyon ekranlarında münazaralar yapalım, açık oturumlar tertip edelim! Suçlu ortaya çıksın; Cemaleddin Hoca ve ona uyanlar mı yoksa M. Kemal ve kemalistler mi?

Tansu Çiller'e teklifimiz:

İşte Tansu Çiller ve işte biz! Ekli yazıda da görüleceği üzere, Kenan Evren'e, Alman devlet riyaset makamında Almanca'sını Weiszäcker'e, Türkçe'sini de kendisine göndermiştik ve demiştik ki, "Herşey senin elinde ve emrinde topla adamlarını açık oturuma; Bitsin bu çekişme!.. Bunu yapmaya yerden göğe kadar hakkınız vardır; esasen medenî insanın bundan başka yapacağı yoktur!.. Yoksa tehditler fırlatma, silahların ucunu gösterme, darağaçlarını gösterme hiçbir şeyi halletmez ve bu suretle bir yere varamazsınız!

Nitekim varamadınız, aradan yetmiş-seksen sene geçtiği halde!..”

Aynı şeyleri Tansu'ya da söylüyor ve teklif ediyoruz! Hem de Alman devlet adamlarının yanında ve dünyanın gözleri önünde!.. Yoksa bağnazlık yapmış, aczinizi, cehlinizi, haksızlığınızı ortaya koymuş; kâfir ve müşrikleşmiş olduğunuzu hem tarih ve hem de Allah huzurunda belgelemiş olursunuz!.. Yoksa Mevlid merasimine katılıp Allah'tan, Peygamber'den söz etmeniz, Kur'an'ı öpüp başınıza koymanız, vallahi ve billahi sizi cehennemlik olmaktan kurtarmaz!..

Açık oturumun belli başlı mevzuları:

1- Allah'ın dini aynı zamanda Şeriat mıdır? Yani Kur'an'ın beyanıyla, bilhassa Hz. Musa'nın, Hz. İsa'nın ve Hz. Muhammed'in tebliğ ettikleri dinde din-devlet bütünlüğü var mıdır? Daha başka bir ifade ile; asıl Tevrat'la ve asıl İncil'de ve Kur'an'da inanç sistemine, ibadet ve ahlak sistemine yer verilirken, dünya ve devlet işlerine de yer verilmiş midir?

2- İnanç ve ibadetleri yerine getirmek bir farz, terk edilmeleri birer haram; Kabul, tasdik, tanzim ve teslim edilmediği takdirde insanı küfre ve şirke götürmezler mi?

3- Dolayısıyla laik düzenle bağdaştırılması mümkün müdür?

4- Din, Allah'ın kanunu olduğuna göre, getirdiği hürriyet kâfi değil midir ki, laik düzene ihtiyaç duyulsun?!

5- Terörist kimdir? Allah'ın dinini bütünüyle yaşamak ve yaşanmasını tebliğ ve tavsiye edenler mi teröristtir, yoksa buna engel olanlar mı?

6- Fundamentalist kimdir? İslam'da Allah'ın dinini bir bütün olarak yaşamak üzere gayret gösterenler mi, yoksa bu gayreti gösterenlerin ağzına kilit vuranlar mı?

7- Ve bilcümle Tevhid ehli kim? Put ve putçu kim?

Ve bu noktadan hareketle gayet kesin ve net olarak söylüyor ve dünyaya ilan ediyoruz ki:

Demokrasi gibi modern sistemler, Mustafa Kemal gibi modern diktatörler de tıpkı klasik putlar gibi Allah'ın nezdinde, insanlık ve tarih önünde mücrimdirler, zalimdirler, müşriktirler. Selefleri gibi lanetlenecekler ve tarihin çöplüğüne atılacaklardır. Hem kısa zamanda ve hem de arkalarından gidenler tarafından!.. Bunda şüpheniz olmasın! Ve bu ne keramettir, ne de kehanettir; Kur'an'ın beyaniyle sabittir.

Kur'an şöyle der:

“(Ey Muhammed), insanları, azabın kendilerine geleceği o günden uyar. Çünkü zulmedenler (o gün): “Ey Rabb’imiz, bizi yakın bir vakte kadar ertele ki (böylece) Sen’in davetine gelelim, peygamberlere uyalım” derler. Önceden (dünyada) sizin için hiç bir zeval olmadığına (sonunuzun gelmeyeceğine) dair yemin etmiş değil miydiniz?” (denecek).

Siz (üstelik, Ad ve Semud kavimleri gibi) kendilerine zulmedenlerin yerlerinde yerleştiniz. Onlara nasıl (azap) yaptığımız size belli olmuştu ve size (buna dair birçok) misaller de göstermiştik.

Hakikat onlar, (peygamberlere karşı) tuzaklarını kurdular. Halbuki onların tuzakları yüzünden dağlar bile (yerinden kayıp) kayboldu, yine de onların hilelerinin (karşılığı) Allah katındadır, (hilelerini kendilerine çevirir).

O halde asla Allah'ı, peygamberlerine verdiği sözünden döner zannetme. Şüphesiz Allah, mutlak galip, intikam sahibi (herkesin cezasını verici)dir.

O gün yer başka yere, gökler de (başka göklere) değiştirilecek, (insanların hepsi kabirlerinden kalkıp) her şeye üstün gelen tek Allah'ın huzuruna çıkacaklar.

O gün günahkârları, zincir (ve kelepçe)lerle (birbirine bağlanmışlar olarak görürsün.

Onların gömlekleri katrandandır, yüzlerini de ateş bürüyecektir. (Çünkü yüzleri Hakk'a yönelmemiştir).

(Bütün bunlar) Allah'ın herkese (hayır ve şer olarak) kazandığının karşılığını vermesi içindir. Allah hesabı çok çabuk görendir.

Bu (Kur'an), insanlara bir tebliğdir. Bir de onunla (insanların) uyarılmaları, (Allah'ın) ancak bir tek ilah olduğunu bilmeleri ve akıl sahiplerinin de düşünüp öğüt almaları içindir." (İbrahim, 44-52)

İşte bütün bunlar öpüp başınıza koyduğunuz Kur'an'ın verdiği haberlerdendir.

Hakkı Sahibine İade:

Aşağıdaki dava dilekçemizi çok iyi okuyunuz: Ya cevap yazınız, ya da topraklarımızı ve idaresini sahiplerine (ümmete) teslim ediniz!

BİR DAVA DİLEKÇESİ!..

Müddei (davacı) : Ümmet!..
Müddea aleyh (davalı) : M. Kemal ve kemalistler!..
Dava vekili : El-Emir ven-Naib!..
Dava mevzuu : İstirdad ve irtidad!..
Mahkeme : Şeriat (Kur'an) mahkemesi!..

Mahkeme makamı : Dünya!..

Mahkeme : Alenî (İnsanlık dünyası,

ilim dünyası, fikir dünyası, hukuk dünyası!..)

Şikâyet mevzuu: Şer'an ve hukuken istenilen iki şey;

1- Topraklarımızın istirdadı; (geri alınması)

2- Mücrim ve mütecavizlerin tecziyesi!

Esbab-ı mucibe:

Yukarıda görüldü: Ümmet iddia ediyor ve diyor ki, Anadolu toprakları, yani Edirne'den Hakkari'ye, Karadeniz'den Akdeniz'e kadar yayılan topraklar, bütünüyle İslam aleminin bir parçasıdır, müslümanlarındır, ümmetindir!...

Bu topraklar, her ne kadar Birinci Cihan Savaşı'nda kısmen işgal edildi ise de bu ümmet, dişini tırnağına takarak, güç ve kuvvetini kullanarak din ve iman cevherine istinad ederek, emir, tavsiye ve tâlimatını Kur'an'dan ve Şeriat'tan alarak, yediden-yetmişe, erkek ve kadın harekete geçerek, din ve imanlarını, Şeriat ve Kur'an'larını, Hilâfet ve sultanlarını elhasıl din ve dünyalarını kurtarmak gayesine binaen savaş vermişler ve düşmanlarını mağlub etmişlerdir ve bu suretle ümmetin toprakları düşman işgalinden kurtulmuştur...

Fakat dahilî işgal başladı:

Meğer ki, asıl işgal bu imiş! Ümmet ulemasının ve ileri gelen zevatın korktukları maalesef başlarına geldi; yağmurdan kaçarken doluya tutuldular. Hem öylesine! Ne işgal edilmedik yer kaldı ve ne de tahrib edilmedik bir taraf! İşte yukarıda gördünüz! Madde ve manasıyle bir ümmet ve hatta nesiller imha edildi! İngilizler'in, Fransızlar'ın, İtalyanlar'ın ve hatta tarihi boyunca haçlı seferleri'nin yapamadıkları tahribatı Mustafa Kemal ve kemalistler yaptılar; dünya tarihinde misli görülmemiş tahribatı yaptılar!.. Tekrar tekrar ifade ediyorum: Bu Din-i Mübin-i Ahmediyye'nin temelini (98) bomba koydular! Sadece "Avrupalı'laşacağız, muasır medeniyet seviyesine yükseleceğiz!" gibi laflar ettiseler de bu milleti her yönüyle batırdılar; devleti borçlu, milleti (Avrupa'ya) işçi yaptılar! Netice ise pek tabî idi!

Avrupa'lılaştıran iki devlet:

Bu iki devletten biri kazandı diğeri kaybetti! Bunlardan biri Japonya diğeri ise Türkiye'dir! Japonya kazandı! Hem

öylesine: Avrupa ile, hatta dünya ile rekabet edecek halde! Türkiye ise Avrupa'ya borçlu ve işçi!

Sebeup:

Birincisi, Avrupa'lılaşırken örf ve adetinden, tarih ve kültüründen, inanç ve yazısından milim taviz vermedi. Türkiye ise Avrupa'lılaşacağına diye ne din bıraktı ne de iman, ne namus bıraktı ve ne de edep ve nihayet ahlak adına ne varsa hepsini soydu soğana çevirdi! Üstelik Avrupa'nın rezaletini ve ahlaksızlığını aldı!

Ve işte Mustafa Kemal ve memleket kurtarıcılığı ve işte kemalistlerin övmekle bitiremedikleri inkılablar ve milletseverliği ve işte "Ne mutlu Türküm, diyene!" teranesi ve işte Türk milletinin kızlarını yabancılara peşkeş çekme!.. Ve işte Atatürk milliyetçiliği ve işte altmış ve işte seksen öncesi ihtilal ile ve işte bugün doğuda yaşanan kanlı olaylar: Millet evladı hep birbirini kurşunladı ve kurşunlamakta!.. Ve nihayet işte Mustafa Kemal ve onun vatanperverliği (!)..

Kurtuluşun tek çıkar yolu:

Tek çıkar yol; hakkı sahibine iade, idareyi ehline vermedir. Yoksa bir İslam ülkesinde ve İslam toprakları üzerinde ne kâfir bir rejim ve ne de zalim bir idare payidar olamaz ve ebedî kalamaz! Her gün yıkılma tehlikesiyle karşı karşıya! Silah zoruyla ve baskı rejimiyle milletimize giydirilmek istenilen inkılab elbiselerini, fırsat bulan bu ümmet tarihin çöplüğüne atacaktır ve atmıştır da!..

Zira ümmete yakışan İslam kıyafeti ve Kur'an Şeriat'ıdır. Çünkü, bu millet müslümandır. Müslümanı ise ancak müslüman idare eder. Keza; onun hükümeti müslüman, anayasası Kur'an, kanunu Şeriat'tır!..

İşte ümmet adına davamız budur, iddiamız budur. Bu topraklar bizimdir ve bizim hakkımızdır, bütün müslümanların hakkıdır. Her müslüman ve her kuruluş, bu davaya katılacak ve böyle bir talebde bulunacaktır. Ve bu, aynı zamanda

kendisine farzdır, her müslümana farzdır, susması haramdır. Ve bu hakkı, kimse kimseye devredemez, müşterek ecdad mirasıdır.

Önemine binaen, bunları bir de maddeler halinde sıralıyalım:

1- Bu topraklar ümmetindir!

2- Birinci Cihan Savaşı'nda dış düşmanlar işgal etmişlerdi!

3- Halife Vahdeddin'in tavsiyesiyle ve Anadolu'ya göndermesiyle Mustafa Kemal'in rehberliğinde (!) millet ve ümmet ayaklanmış ve düşmanı kovmuştu!

4- Arkasından iç düşmanların, yani Mustafa Kemal ve avanelerinin istilası başladı!

5- Bu istila; tüm İslamî değerleri; din ve imanı, ilim ve hukuk müesseselerini tahrib etti. Yerine küfrün ve kâfirin müessese ve kanunlarını getirdi ve artık her şey kâfirleşti!

6- Kâfirleşenlerin ise, müslümanları idare etmeye hakkı yoktu. Kur'an buna müsaade etmemekte!

7- Ümmetin idaresi yine ümmete aittir, yani müslümanlara aittir. Devleti de hükümeti de İslam'dır! Anayasası Kur'an, kanunu Şeriat'tır!..

8- Bize vekâlet veren ümmet adına biz, dava açıyor ve diyoruz ki, bu topraklar bizimdir, sahibi biziz, ümmet de bizim ümmetimizdir. Öyle ise idare bize aittir!.. Siz çekilin! Hak sahipleri gelsin! Gelsin de Şeriat hükmetsin!..

9- Ümmeti tanımayanlar, Şeriat'ı kabul etmeyenler, bizim topraklarımızda barınamazlar, onlar için haramdır!..

10- Ümmeti tanısa da, Şeriat'ı kabul etse de ve fakat hakkı aramasa, hakkı arayanlarla beraber olmazsa, onlar için de haramdır! Üstelik Allah'ın gazabı da laneti de üzerlerindedir!..

11- O halde kemalistleri de, onlara karşı sus-pus olanları da adalet mahkemesine şikâyet ediyor, kendilerine duyuruyor ve dünya insanlığına ilan ediyoruz!..

Ey Milli Görüş! Ey Süleymaniler! Ey Nursiler! Ey Şeyhlik makamında bulunanlar ve Ey hocalık makamında bulunanlar! Ey ben de müslümanım diyen herkes! Ve bilcümle erkek-kadın herkes! Hepinize söylüyorum ve diyorum ki, bu topraklar ve idaresi bizimdir, yani ümmetindir. Ümmet de bizim ümmetimizdir. Kemalistler, ihanet ve hiyanet ederek, hile ve dolaplar çevirerek, ecdadımızı aldatmış ve oyuna getirmişler de topraklarımızı ele geçirmişler! Üstelik Şeriat'ımızı ve mukaddesatımızı kaldırmışlar da yerine hiç de bizimle münasebeti olmayan küfrün ve kâfirin kanun ve sistemlerini getirmişler, milletimizi bölmüş ve parçalamışlardır ve birbirini kurşunlattırarak topraklarımızı kana boyamışlardır ve boyamaktadırlar.

Buna seyirci kalamayız; hepimiz sorumluyuz: Hem insanlık önünde ve hem de Allah huzurunda!..

Geliniz! Basit meseleleri, küçük hesapları ve hatta yabancı sistemleri, tavizkâr durum ve tutumları, demokrasi ve parti sistemlerini bir tarafa bırakalım da Tevhid bayrağının altında ve Kur'an etrafında toplanalım; topraklar sahibine, idare Şeriat'ına kavuşsun. Kavuşsun da rahat etsin!..

Günün idaresini elinde tutanlara gelince: Mustafa Kemal de ve onun arkasından gidenler de artık ölüp gittiler. Ve bu gidişle sizler de öyle bir yol takib ediyorsunuz! Akıllı olunuz, tevbekâr olunuz! İnad ederseniz, mürted hükmiyle boynunuza ip atarlar, dünyanız da gider ahiretiniz de!..

Bunu uzak görmeyin! Zira mülk Allah'ındır; iktidarı dilediğinin elinden alır, dilediğine verir. Dün İran'da yaptığı gibi, yarın da Türkiye'de yapar! Bu, Kur'an'ın bir beyanı, Allah'ın bir vaadidir; zamanı geldi mi mutlaka yerini bulur, Allah sözünden dönmez. Amenna ve soddakna!..

Bir de kaziyenin aksini görelim:

Bu topraklar Allah'ın değil midir? Hayır! diyebilir misiniz? Şeriat uğruna akıttıkları kanlarının bedeli olarak Allah, bu

toprakları Ümmet-i Muhammed'e vermemiş midir? Hayır! diyebilir misiniz?

Bugün bu topraklar üzerinde yaşayanlar müslüman değiller midir? Hayır, diyebilir misiniz?

Müslüman bir milletin devleti müslüman değil midir? Hayır, diyebilir misiniz?

Bir devletin müslüman olabilmesi için anayasası Kur'an olması lazım gelmez mi? Hayır, diyebilir misiniz?

Anayasası Kur'an olmayan bir devlet İslam devleti olur mu? Hayır, diyebilir misiniz?

İslam olmayan bir devlet, kâfir bir devlet değil midir? Hayır, diyebilir misiniz?

O halde Türkiye'deki devlet cumhuriyetin başından itibaren kâfir devlet değil midir? Çünkü anayasası Kur'an değildir. Hayır, diyebilir misiniz?

O halde Hazret-i Muhammed'e ümmet olan herkesin Kur'an yolunda ve Tevhid bayrağı altında ve açılan bu dava etrafında toplanıp bir araya gelmeleri, topraklarına sahip olmaları ve şer'î idareyi, Kur'an idaresini kurmaları farz değil midir? Hayır, diyebilir misiniz?

Hayır, biz parti yoluyla gideceğiz veya hele zamanı gelmedi veya bizim devletle siyasetle ilgimiz yoktur veyahut da şimdi cihad devri değil, zikir devridir; çek tesbihini otur aşağı diyerek farz olan cihadı inkâr etmelerinden dolayı şer'an hükümleri kâfirlik değil midir? Hayır, diyebilir misiniz?

Bunların arkasından gidenler de aynı hükme tabi değil midirler? Hayır, diyebilir misiniz?

Tüm partiler ve hele hele iktidarı ellerinde tutanlar; Şeriat mahkemesinde, Kur'an mahkemesinde, ilim ve hukuk mahkemesinde atalarının da kendilerinin de küfür yolunda, şirk yolunda bulduklarını kabul ve itiraf edip tevbe etmedikleri taktirde Şah'ın akibetine uğramıyacaklar mı? Cehennemi boylayıp putlarının yanına gitmiyecekler mi?

Hayır, diyebilir misiniz?

Ve nihayet üç kelime:

1- Mustafa Kemal'in de kemalistlerin de idareleri meşru değildir. Sebebi ise hiyanet ve irtidadlarıdır.

2- Meşru idare, "Ümmet-i Muhammed"indir.

3- Ümmetin bey'atlı meşru mümessilleri de talep ve iddia makamında olup; bir taraftan gasib ve mütevacizlere: "İdareden çekilin!.." derken, diğer taraftan da ümmetten olup, oyuna gelenleri ve uykuda olanları uyandırmaya devam etmektedirler.

Gayret ve tebliğ bizden, tevfik ve hidayet Rabb'ülâlemin'dendir.

NOT:

1- Aldığımız mâlumata göre, kemalistler hakkımızda tekrar dava açmışlardır. Akıllarınca bu hareketi durduracaklarmış! "Cemaleddin Hoca hakkında; mâsum, mâsum oldukları kadar da haklı olan birkaç müslüman hakkında dava açar; koyduğumuz kanunlarla ve verdiğimiz direktiflerle hocayı da maiyyetindekileri de hapseder, sürgüne gönderir veya göndertirsek ve bu suretle susturup bertaraf edersek, bugüne kadar yaptığımız gibi tehditlerle ve baskı rejimleriyle susturur, bertaraf eder, bundan böyle de küfrî saltanatımıza ve münafikane hayatımıza devam ederiz!.." derler. Eğer böyle sanıyorlarsa ve hâlâ bu kanaatte iseler yanılıyorlar. Artık bundan böyle rahat yüzü görmeyeceklerdir; maskeleri düşmüş, iplikleri pazara, pislikleri ortaya çıkmıştır.

2- Hak gelmiş, artık batıl çökmüştür:

Kur'an'ın beyanıyla hakkın gelişi demek, batılın ve batılların çöküşü ve bitişi demektir. Hak; zulmün, işkencenin, ateşin karşısında muvakkat bir zaman için susarsa da batıl hiçbir zaman devam etmez ve edemez. Yine Kur'an'ın beyanıyla; "Kâfirler istemese de Allah, hakkı ihkak, batılı iptal edecektir!.." İşte ediyor; bir zamanlar kemalistler atalarına

toz kondurmazken, mefsedet ve melanetleri, ihanet ve hiyanetleri, meyhurluğu ve sarhoşluğu, casusluğu ve uşaklığı, din ve İslam düşmanlığı delil ve kaynaklarıyla ortaya çıktığı halde ilmen de fikren de cevap veremiyorlar da baskı rejimine, devlet terörüne müracaat ediyorlar!..

Bunlar nedir? Bunlar; haksızların, acizlerin ifadesidir; zalimlerin, haydutların, çetelerin işidir. Yoksa medenî insan böyle yapmaz! Medenî insan; fikre fikirle, ilme ilimle ve basın yoluyla cevap verir ve bu suretle muarız ve muhaliflerini susturur, haklı olduklarını isbat ederler! Fakat heyhat!..

3- Kemalist rejim, bugüne kadar ayakta durmuş ise hep baskı rejimiyle, hep süngü zoruyla, hep devlet terörüyle ayakta durmuştur. Fakat artık o yöntemleri tutmuyor ve bir daha tutmayacak! Zira yukarıda da dediğim gibi, hak gelmiş; iman hareketi başlamıştır, Kur'an hareketi başlamıştır, taviz vermeyen, yabancı sistemlere tenezzül etmiyen ve hakkı batıla karıştırmayan bir hareket başlamıştır. Ve bu hareket; kapı arkalarından konuşmuyor, yuvarlak kelimeler söylemiyor, "Adil Düzen" demiyor; "Şeriat" diyor; açık, net ve kesin konuşuyor ve diyor ki: "Mustafa Kemal puttur, arkasından gidenler de birer putçudur. Hilâfet ve Şeriat düşmandır!.."

4- Açık oturuma davet:

Defalarca Evren'e de kemalist basına da söyledik. Şimdi de miraren ve kiraren söylüyor ve bütün bir dünyaya da ilan ediyoruz:

"Ey kemalist rejimin hakim ve savcıları, avukat ve baro başkanları, basın ve yazarları, öğretmen ve profları, subay ve paşaları, parti liderleri ve sekreterleri, müftü ve vaazları!.. Sizleri münazaraya, basın yoluyla açık oturuma davet ediyoruz! Buyurun gelin; haklılığınızı ortaya koyun ve koymalısınız! Yoksa ötede beride konuşmayın!.. Mahkeme kararlarıyla, siyasî baskılarla, devletlerarası protokollarla,

gizli ajanlarla hakkı susturmak olmaz!.. O zaman dünyada hukuk diye bir şey kalmaz; ilim diye, adalet diye, insaf diye bir şey kalmaz! Demezler mi? İlmen ve fikren, hukuken ve şer'an bir adamı susturamamışlar da kanunî baskılara, devlet terörüne baş vurmuşlar!..

5- Gerçekler değişir mi?

Galile'yi, "Dünya dönüyor!.." dedi diye ateşe mahkum etmişlerdi. Ve şayet bundan böyle bir daha "Dünya dönüyor" demezse ve demiyeceğine dair bir de imza verirse kendisini affedeceklerini söylemişlerdi. O da imza ederken şöyle demişti:

"İmza ediyorum ama, yine de dünya dönüyor!.."

Binaenaleyh, bize kızmasınlar ve dış bilemesinler. Biz yazsak da yazmasak da gerçekler değişmez; Mustafa Kemal bir put, arkasından gidenler de birer putçudur! Dolayısıyla kendisi de kemalistleri de Ümmet-i Muhammed'i, Anadolu insanını şer'an de hukuken de idare edemezler. Çünkü mürted olmaları hasebiyle ehliyyetlerini ta bidayetinden kaybetmişlerdir. Kendilerine düşen bir şey var: Gidenler gitti; hayatta kalanlara ise hâlisane tavsiyemiz odur ki, teneşire çıkmadan "Şeriat Allah'ın nizamıdır" deyip tevbekâr olmalarıdır. Yoksa Enfal, 49-51 ayetlerinin tasvir ettikleri kişilerden olurlar:

"Münafıklar ve kalblerinde hastalık bulunanlar şöyle diyorlardı: Bunları (müslümanları) dinleri aldattı. Oysa kim Allah'a tevekkül ederse, hiç şüphesiz Allah galib ve hikmetli olandır. Melekler, onların yüzlerine ve arkalarına vurarak "Yakıcı azabı tadın" diye o küfredenlerin canlarını alırken görmelisin! Bu, ellerinizin önceden takdim etmesi (işlediğiniz günah, saptığınız küfür sebebiyle) ve Allah'ın gerçekten kullarına zulmedici olmaması dolayısıyladır."

Hülâsa:

1- Bu, bir tebliğ ve tekliftir; basın yoluyla eleştiriye açıktır. Ya kabul, ya cevap!

2- Bizim kimsenin malında ve canında gözümüz yoktur ve olmamıştır! On bir senedir tek bir hadiseye sebebiyet vermemişizdir; gösterilemez! Zira biz Allah'tan korkan insanlarız; İlim, fikir ve hukuk zemininde kalıp, tebliğ ve ikna yolunu seçmişizdir! Aziz Nesin hakkında verilen "fetva" sadece İslam hukukundaki yerini ve hükmünü beyandan ibarettir; İcra ve infaz mahkeme kararına bağlıdır. Nitekim; "Noksani İkmal, Hatayı Tashih" başlıklı yazımızda bu hususu basına ve ilgili makamlara yazıyla bildirmişizdir. Esasen, İslam eğitimi görmüş müslümanlar bunu böyle bilirler.

3- Tiyatro şeklinde de olsa, ağaç veya plastikten yapılmış oyuncak silah gösterilerinin yapılması bizim bilgimizin dışında olmuştur.

Kullanmak istesek, hakiki silah kullanırız ve bundan aciz değiliz! Fakat buna Şeriat müsaade etmemektedir. Neden? Çünkü; bunlar tebliğ ve ikna hareketine manidir.

4- Aldığımız mâlumata göre bizi mahkemeye çağırıp ifademizi alacaklarmış; Bu, arzu ettiğimiz bir şeydir. Zira; orada bazı makamların ve bilhassa basın ve yayının hakkımızdaki yalan, iftira ve suçlamalarına cevap verme imkân ve fırsatını bulacağız; Tebliğ bizden, tevfiğ ve hidayet Rabb'ülâlemin'den!..

Dağıtım:

- 1- Tansu Çiller'e,
- 2- Alman devlet adamlarına,
- 3- Müslim ve gayri müslim dünya devlet adamlarına,
- 4- Dünya basınına,
- 5- Papalık ve patrik makamlarına,
- 6- T.C. Diyanet İşleri Başkanlığı'na,

- 7- Üniversite rektörlerine,
- 8- Hakim ve savcılara,
- 9- Barolar Birliği'ne,
- 10- Anayasa Mahkemesi Başkanlığı'na,
- 11- Parti liderlerine,
- 12- Genel Kurmay Başkanlığı'na,
- 13- Lahey Adalet Divanı'na,
- 14- Devlet Güvenlik Mahkemeleri'ne,
- 15- Birleşmiş Milletler'e

Cemaleddin Hocaoğlu (Kaplan) Kimdir?

Cemaleddin Hocaoğlu, Anadolu sakinlerinden olup, Reşid ve Hatice'den doğmadır.

Doğum tarihi ve doğum yeri:

Erzurum vilayetine bağlı İspir kazası Dangis (yeni ismi Gündoğdu) köyünde dünyaya gelmiştir. Doğum tarihi miladî olarak 1926'dır. Rumî olarak ise 1342'dir. Hicrî tarih olarak da 1347'dir.

a) Tahsili:

Cemaleddin Hocaoğlu Kur'an-ı Kerim'in hıfzını (yani hafızlığını); Sarf, Nahiv, Mantık ve Belağat gibi Ulum-i Arabiyye'yi; Usul-i Fıkıh, Usul-i Tefsir, Usul-i Hadis ve Usul-i Akaid gibi usul ilimlerini; Fıkıh, Tefsir, Hadis ve Kelam gibi fûru' ilimlerini genelde babasından tahsil etmiştir.

Ayrıca Erzurum merkezindeki imamlığı sırasında, Erzurum müftüsü Merhum Sadık Efendi'nin okutmakta olduğu Molla Cami, Mantık, Muhtasar'ul-Meani ve Usul-i Fıkıh gibi derslerine katılmıştır.

b) İlk, Orta ve Lise tahsili:

Askerliğini yaptıktan sonra İlkokul, Ortaokul ve Lise tahsilini haricten vermek suretiyle, üç sene civarında Erzurum Lisesi'nden mezun olmuştur.

c) Üniversite tahsili:

Yaş 36 olmuştı. Mezkûr mektepleri bitirdikten sonra bir de üniversite tahsili yapmak üzere Ankara İlahiyat Fakültesi'ne kaydolmuş, 40 yaşına yaklaşınca bu fakülteden mezun olmuştur.

d) Resmî ve gayrî resmî olarak yaptığı vazifeleri:

İmamlık, Vaazlık, Müfettişlik, Diyanet İşleri Personel Dairesi Başkanı, Diyanet İşleri Reis Muavinliği, Adana Müftülüğu, Türkiye Din Görevlileri Federasyon Azalığı,

Avrupa Milli Görüş Teşkilatları Tebliğ ve İrşad ve Fetva Komsiyonu Başkanlığı, İslamî Cemiyet ve Cemaatler Birliği Umumî Reisliği, Anadolu Federe İslam Devleti Reisliği ve nihayet **Hilâfet Devleti** Reisliği, yani „**Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn**“ vazifelerine getirilmiştir. Bunlardan bir kısmında vazife müddetleri kısa olmuş ise de bir kısmında uzun olmuştur. Mesela müfettişlik gibi bazı vazifeler altı ay gibi kısa süreli olmuş, imamlik vazifesi 11 sene, müftülük vazifesi 15 sene sürmüş, İslamî Cemaatler Birliği Emirliği 10 sene olmuştur.

70 yıl sonra dibe-köşeye itilen, hor ve hakir görülen **Hilâfet Devleti**'ni cesaretle ihya ve ilan eden, **Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn Cemaleddin Hocaoğlu (Kaplan) bin Reşid** uğruna mücadele verdiği Rabb'isine, 15 Zilhicce 1415'e tekabül eden (15 Mayıs 1995) Pazartesi günü saat 12.50'de Hilâfet bayrağı altında kavuşarak şehadet şerbetini içmiştir.

Bu vesileyle **Hilâfet Devleti**'nin Şûra üyeleri, müslümanların bir saat bile Halife'siz kalması caiz olmadığından 16 Zilhicce 1415 (16.05.1995) günü bir toplantı yaparak, Hilâfet makamına Merhum Halife'mizin tavsiyesini de nazar-ı itibare alarak, Ulûm-i Arabiyye ve Ulûm-i Şer'iyye'yi babasının rahle-i tedrisatında tâlim ve tahsil yapan Muhammed Metin Müftüoğlu (Kaplan) Hoca'yı Halife olarak seçtiklerini ve bey'at etmiş olduklarını bütün bir dünyaya ilan ettiler.